

అభినవ భర్తృహరి

విజయ విభావ, విదిత బీరప్రబ్ధిని, పరినిష్ఠా కావ్యశాస్త్రం నాటక క్షేత్రం
భాగవతుల స్మరించు కన్ననారిచే
విరచితము.

సమాలోచనా కవికి సభ్యుల
అభిప్రాయ మేకపరచుక కర్మనారిచే
బ్రకాశితము.

వేగుజక్క ముద్రాక్షరశాల యంతు
ముద్రితము.

జలంత్రము (గంజాము)

లిప్రింగ్
FIRST EDITION
అంతరింతరి

All Rights Reserved

1974

మ న వి

బ్రహ్మశ్రీ ముదిగాండ నాగలింగశాస్త్రిలవారు, సుభాషిత
తారావళి, సుభాషిత రత్నాకరము, సుభాషిత రత్న ఛాండాగార
మను గ్రంథరాజములఁ గల శ్లోక రత్నముల నేర్చి సుభాషిత మణి
కంఠహారముఁ గూర్చి భారతి నలంకరించిరి. బ్ర॥ శ్రీ॥ ఆదిభట్ట
తరిణయ్య సిద్ధాంతిగారి సుభాషితముల నాంధ్రీకరింప నన్నెంతయు
హెచ్చరించిరి. నా నేర్చినకొలంది నాంధ్రీకరించితిని. మ॥ రా॥ శ్రీ
దేవరాజు వేంకట కృష్ణారావుగారితో బ్రతివారము బ్రకటింపఁబడు
చుండెడి “వేగుఁజుక్క” యను పత్రికలోఁ గొన్ని పద్యములు పరు
నగఁ బ్రచురింపఁబడుచుండెడివి. అందలి పద్యము లితరాంధ్ర పత్రి
కలయందు సహితముఁ బ్రచురింపఁబడుచుండునట్లు వివరముల కొంద
రీ సుభాషిత పద్యముల, గ్రంథరూపమునఁ బ్రకటింప నెంతయు
గోరుచుండుటచే, “అభినవ భర్తృహరి” యను నామమున నీగ్రంథ
మిప్పటి కేవిధముగ ముద్రింపఁబడు భాగ్యము లభించినది. మఱియు
సమాలోచనాసమితి వారి గ్రంథము నెంతయు బహుళకరించిరి.
మ॥ రా॥ శ్రీ॥ దేవరాజు వేంకట కృష్ణారావుగారి గ్రంథము నెంతయుఁ
దుదివఱకుఁ బఠించి, యుచిత రీతిని నన్ను సత్కరించుటకుఁగా, వేగ
ముగ ముద్రించి నా కొనంగిరి. వారిఁగూర్చి నే నధికముగ వ్రా
యుటకంటె “బ్రకంస” యను శీర్షికతో నిందుఁగల పద్యములఁ
బఠింపఁ బాఠకమహాశయులఁ గోరెదను. బ్ర॥ శ్రీ॥ నాగలింగశాస్త్రి
లవారికిని, సమాలోచనాసమితికి నధ్యక్షులగు, బ్ర॥ శ్రీ॥ తరిణయ్య
సిద్ధాంతిగారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ వేంకట కృష్ణారావుగారికి నెంతయుఁ
గృతజ్ఞుఁడను.

బరంపురము

శిల్ప విధేయుఁడు,
భాగవతుల నృసింహ శర్మ,
గ్రంథకర్త.

పరిశంస

- ఉ॥ సోముని, భారతీవదన • సోమునిజూచి హసించి, సృష్టియన్
గీమున దివ్వెయై వెలుంగు • కీర్తి నతిన్ వలపించినట్టి శ్రీ
రామున కంకితంబుగ వి • రాజులు నీ కృతి రత్నమందునే,
నే నుతి యెన్నకుందునె క • వీంద్ర విభావునిఁ గృష్ణరావునిన్.
- మ॥ కవితా కామినికిన్ బ్రీయుండు, కవినంఘ్రంబున్ బ్రేమోదంపజే
యు వివేకంబుఁగలట్టి ధీయుతుండు, ధీ • రోదార చిత్తుండు, సూ-
రి విధేయుం డలఘుండు, పండితమత • శ్రీ దేవ రాజాస్వయా-
ర్ణవ సంభూత రమానహోదరుండు కృష్ణారావు సామాన్యుడే!
- మ॥ కవితా కామినికిన్ బ్రీయుండనిన ని • క్కంబెట్లు గాకుండునో!
కవియున్నం గడు గౌరవింపు, గవితన్ • గామించుఁ బ్రేమించు; దు-
ష్కవినేన్ జ్ఞానములేని బాలకవి నేన్ • గర్హింపఁ డెన్నుండు; సం-
స్తపనీయుం డుపకారలాలసుండు కృష్ణారావు సామాన్యుడే!
- క॥ “జ్ఞానం బేమియులేదు గానమున, నై నన్ వీను లుప్పొంగ వీ-
ణానాదంబున కాత్మలో మిగుల నా • నందించెదం గాని బ్రీ-
హ్మానందం బాచవున్ గవిత్యమన నా • కత్యంత మే హేతువో
నేనొక్కింత యెఱుంగ” నంచు బలుకున్; • గీర్తింపరే యీతనిన్.
- మ॥ నవలత్, నాటకముల్, మనోహరకథల్, • నవ్యప్రబంధావళుల్,
వివిధంబుల్ ప్రకటించి, నత్కవులకున్ • విఖ్యాతిఁ జేకూర్చి, మా-
నవనాథుల్ కవినాథులున్ బాగడ, వి • జ్ఞానంబు తో నీతఁ డి-
భువిరాజిల్లెఁ బ్రభాతతార కొక సాం • పుంగూర్పు కీర్తిద్యుతిన్.
- ఉ॥ అల్లన నల్లుడై తనదు • నత్తకు మామకు, ముద్దుబిడ్డఁడై,
తల్లికి దండ్రికిన్ యశము • తల్కిగునొత్తఁగ నంకితంబుగా
నల్లలిత ప్రబంధములఁ • జక్కగ వ్రాసి, జగద్ధితార్థియై
తెల్లఁడి జేసెఁ బండిత క • వి ప్రకర ప్రమద ప్రబంబుగన్.

మః కరసాకర్మత మ్మ సాగరమునన్ * వర్తించు విద్య తక్కువీ
 శ్వరుల మెచ్చిరహించు లేమి యొక గోష్ఠ్యాభాషలోనొక్కయ
 క్కముం జూడని వానియందుఁ గవితాజ్ఞానంబుఁ గల్పించి, బా
 లుం పఠ్యాహము మోహముఁగొలుపఁజేలోతుల్ ప్రశంసించగన్.

సీ: కవుల నావదవేళఁ * గాపాడఁ దలఁచెనా,
 హృదయంబుఁ బెకలించి * కుదువ వైచు;
 బోహాసమున కైన * వాగ్దాన మిచ్చెనా,
 తనస్యాముల నైన * ధారపూయు;
 నిచ్చుచు నొక తటి * మెచ్చి మన్నించెనా,
 యల్పచిత్తుని నైన * నలఘుఁ జేయు;
 దెలియక యొకఁఁడట * చెలిమిఁ గావించెనా,
 మూఁఁడుని ~~జేయు~~ జేయు.

గీ: నాత్మఁ గోపించి చూచెనా, * యంతలోనఁ
 గొండ యంతటి నానిని * పెండుఁ జేయు;
 విద్దియలప్రాప్త, కవులకు * వేల్పుటావు,
 కీర్తికాంతకు తాత్తు, శ్రీ * కృష్ణరావు.

ఉ: బాలురు సైత వెట్లయి * బుద్ధులు లల్లిన సంతసించు న
 చ్చీలుడు కృష్ణరావు కవి * శేఖరులన్ గడు గౌరవింపఁగన్
 బాలుడె! సత్కవీంద్రకృత * సత్కృతులన్ బ్రకటించి, భాషకున్
 మే లొనర్చించువాని, గవి * మిత్రుని మెచ్చిన దోసమున్నచే!

ఇట్లు,

గృంథకర్త.

విషయ సూచిక

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

సత్యాకృష్ట సంవాదము	1
గోపికా క్షేకృష్ణుల సంవాదము	1
పార్వతీ పరమేశ్వరుల సంవాదము	2
బ్రహ్మ	2
గురస్వతి	2
శ్రీశాన్తానమః	2
రిస్తావన	3
రుహంజన ప్రశంస	4
కుర్జన నింద	6
నిద్రాత్మప్రశంస	10
యూర్థ వర్ణనము	10
నిద్రా ప్రశంస	12
ననము	12
గుకవి ప్రశంస	14
నాత్మప్రశంస	15
తేజస్వి ప్రశంస	15
ఉదార ప్రశంస	16
ధీర ప్రశంస	16
గుణ ప్రశంస	17
సంతోష ప్రశంస	17
నాతిద్రవ్య విర్ణనము	18
మాచక నింద	19
కృపణ నింద	21
శ్రీ మహిమ	22
తృష్ణ నింద	24
దైవము	25
ఉద్యోగ ప్రశంస	25
పరగృహవాసము	26
ముదము	26
కర్మము	27

ఉదర పూరణము	27
మాన గుణము	28
వ్యాకరణజ్ఞుల స్తుతినింద	28
మనై ద్యాపహాసము	28
గణకాది ప్రశంస	29
లక్ష్మీ స్వభావము	29
సత్సంగతి	30
స్థాన మాహాత్మ్యము	31
జిహ్వా	31
మనస్సు	32
పశ్చాత్తాపము	33
గృహస్థాశ్రమము	33
ముదిమి	34
గుంసారము	35
కాలము	35
యమ	37
తుంధ	37
స్వభావము	38
తేజితసాఫల్యము	38
పరోపకృతి	38
బ్రహ్మలిఖితము	39
అనుభవము	39
అసంభవము	40
ప్రవాసము	40
నేపకనింద	40
వాగ్విర్ణనము	41
వాగ్మిప్రశంస	41
అన్యాయనింద	42
కృత్యము	42
దేవదత్తము	42

మ॥ వరసారస్వత దుగ్ధ సాగరమునన్ ♦ వర్తించు విద్య త్కవీ
శ్వరులన్ మెచ్చిరహించు లేమి యొకగొప్పా? భాషలోనొక్కయ
క్కరముం జూడని వానియందుఁ గవితాజ్ఞానంబుఁ గల్పించి, బా
లుర కుత్సాహము మోహముంగొలుపఁడేలోకుల్ ప్రశంసించగన్.

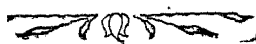
సీ॥ కవుల నాపదవేళఁ ♦ గాపాడఁ దలంచెనా,
హృదయంబుఁ బెకలించి ♦ కుదువ వైచుఁ
బరిహాసమున కైన ♦ వాగ్దాన మిచ్చెనా,
తనప్రాణముల నైన ♦ ధారపూయు;
నిచ్చమై నొక తటి ♦ మెచ్చి మన్నించెనా,
యల్పచిత్తుని నైన ♦ నలఘుఁ జేయుఁ
దెలియక యొకమాట ♦ చెలిమిఁ గావించెనా,
మూఢుని నై ననుఁ ♦ తాగిడుఁ జేయుఁ

గీ॥ నాత్మఁ గోపించి చూచెనా, ♦ యంతలోనఁ
గొండ యంతటి నానిని ♦ బెండుఁ జేయు;
విద్దియలప్రోవు, కవులకు ♦ వేల్పు టావు,
కీర్తికాంతకు తావు, శ్రీ ♦ కృష్ణరావు.

ఉ॥ బాలురుసైత మెట్లయిర ♦ బుద్ధులు లల్లిన సంతసించు న
చ్చీలుఁడు కృష్ణరావు కవి ♦ శేఖరులన్ గడు గౌరవింపగన్
జాలఁడె! సత్కవీంద్రస్వత ♦ సత్కృతులన్ బ్రకటించి, భాషకున్
మే లొనర్చించువాని, గవి ♦ మిత్తుని మెచ్చిన దోసమున్నచే!

ఇట్లు,

గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

సత్యాకృష్ట సంవాదము	1
గోపికా శ్రీకృష్ణుల సంవాదము	1
పార్వతీ పరమేశ్వరుల సంవాదము	2
బ్రహ్మ	2
సరస్వతి	2
గణేశధ్యానము	2
ప్రస్తావన	3
మహాజన ప్రశంస	4
దుర్జన నింద	6
విద్యత్ప్రశంస	10
మూర్ఖు పర్జనము	10
విద్యా ప్రశంస	12
ధనము	12
సుకవి ప్రశంస	14
దాతృప్రశంస	15
తేజస్వి ప్రశంస	15
ఉదార ప్రశంస	16
ధీర ప్రశంస	16
గుణ ప్రశంస	17
సంతోష ప్రశంస	17
దారిద్ర్య పర్జనము	18
యాచక నింద	19
కృపణ నింద	21
కలి మహిమ	22
తృష్ణ నింద	24
దైవము	25
ఉద్యోగ ప్రశంస	25
పరగృహవాసము	26
ఋణము	26
కర్తృము	27

ఉదర పూరణము	27
మాన గుణము	28
వ్యాకరణజ్ఞుల స్తుతినింద	28
మనై ద్యాపహాసము	28
గణకాది ప్రశంస	29
లక్ష్మీ స్వభావము	29
సత్సంగతి	30
స్థాన మాహాత్మ్యము	31
జిహ్వ	31
మనస్సు	32
పశ్చాత్తాపము	33
గృహస్థాశ్రమము	33
ముదిమి	34
సంసారము	35
కాలము	35
క్షమ	37
తుభ	37
స్వభావము	38
తీవ్రతసాధల్యము	38
పరోపకృతి	38
బ్రహ్మలిఖితము	39
అఘటితఘటన	39
అసంశయము	40
ప్రవాసము	40
నేపక నింద	40
వాగ్విర్జనము	41
వాగ్విప్రసంగ	41
అస్మాదాదినింద	41
కృతఘ్నునింద	42
వైదిక ద్విజులు	42

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

స్త్రీస్వభావనిద	42
కులవధూవుత్తము	43
అసతీచరితము	44
భీరతు భార్యకు సంవాదము	44
అసతీ తత్వము	44
అసతీవిట సంవాదము	44
పుత్ర ప్రకంస	45
మదన ఎల్లనము	45
విరహానోక్తి	46
మేఘానోక్తి	46
సింహానోక్తి	47
గజానోక్తి	47
మృగానోక్తులు	48
రాసభానోక్తి	48
హంసానోక్తులు	49
భృమరానోక్తులు	49
కోకిలానోక్తులు	50
చాతకానోక్తులు	50
శుకానోక్తి	50
శాకానోక్తి	50
సముద్రానోక్తులు	51
అగస్త్యానోక్తి	51
నద్యానోక్తి	52
తటాకానోక్తి	52
కమలానోక్తులు	53
కూపానోక్తి	53
శర్పానోక్తులు	53
రంభానోక్తి	54

సామాన్య వృత్తాన్వేషాలు	54
కల్పవృత్తాన్వేషాలు	55
చందవాన్వేషాలు	55
అగోకాన్వేషి	55
మాలత్యన్వేషి	56
సహకారాన్వేషి	56
న్యగోధాన్వేషి	56
కాలత్యన్వేషి	56
నించాన్వేషి	57
బబ్బులాన్వేషి	57
ఇత్తున్వేషి	57
కంటకారికా న్వేషి	58
ధూతాన్వేషి	58
ఈశ్వరాన్వేషి	58
సంకీర్ణాన్వేషులు	59
మిత్రము ప్రకరణము	62
నవరసములు.	
శృంగారము	61
వీరరసము	84
కరుణారసము	84
ఆదుర్భరసము	84
హాస్యరసము	85
భయోవకము	87
బీభత్సరసము	87
రాద్రురసము	87
శాంతరసము	88

“వేగుజుక్క” గ్రంథమాల

బరంపురం, (గంజాంజిలా.)

ఇదివరకు ప్రచురింపబడిన గ్రంథములు

	వందాకారులకు	ఇతరులకు	
1. ఉపాకాలము	ప్రతులులేవు.		
2. వాఁడే ఏడు	1 0 0	1 4 0	
3. ప్రేమము	పునర్ముద్రణము.		
4. సుహృద్ద	0 12 0	1 0 0	
5. పద్మినీపరిణయము	ప్రతులులేవు.		
6. విలాసార్జునము	డిటా		
7. నగుణ (మొదటిభాగము)	1 4 0	1 8 0	అక్షరములు
8. " (రెండవభాగము)	0 10 0	0 12 0	
9. " (మూడవభాగము)	0 10 0	0 12 0	
10. కొవ్వూతాళ్ళు	0 12 0	1 0 0	
11. వేంకటరావు	1 0 0	1 8 0	
12. నేనే (వాఁడే ఏడునకు2వభా)	1 0 0	1 6 0	
13. కోటిశతనయ (నిరూపకనవల)	1 0 0	1 4 0	
14. కాలూరాయి (నేనే) తరువాయి	1 4 0	0 8 0	
15. ప్రతిజ్ఞాచాణక్యము	1 0 0	1 4 0	
16. పద్మమాలి	1 0 0	1 4 0	
17. నానాఫడ్డవీన్	1 0 0	1 4 0	

♦ వేగుజుక్క- పరిచయముండలిచే 1922 సం॥మున బహుమాన పరితాప పతకములుగా నేర్పడి పరితాప గ్రంథనానర్పి, నూటపదార్లు, అర్ధ నూటపదార్లు, పావు నూట పదార్లు బహుమానము లొసంగిన గ్రంథ రాజు మిది.

Vegu-Jukka Office,
BERHAMPORE, 1924.

D. V. Krishna Rao,
Secretary.

తప్పొప్పులు:

పుట	సంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
12	21	ధనికులకు జ్వరితులకును,	ధనికులకు, జ్వరితులకు,
18	11	వగుదు వీవు,	వగుదు వీవు.
18	16	దారిద్ర్యత వర్ణనము,	దారిద్ర్య వర్ణనము.
19	17	వినర్జించి,	వినర్జించి.
19	22	ధూర్వహుడైన,	ధూర్వహుడైన.
20	1	స్వరమున,	స్వరమున.
22	5	ఖలుడుమూర్ఖుర్య,	ఖలుడుమూర్ఖుర్య,
24	25	రక్తమాంసములనిర్బంధించి,	రక్తమాంసముల నిర్బంధించి
25	13	పురుషుడు స్వరమున,	పురుషుడు స్వరమున.
28	19	కువైద్యోపహాసము,	కువైద్యోపహాసము.
34	6	గురియువేశల	గురియువేశల.
49	22	నవంబుప్రియంబుగనుండునంచులో,	నవంబుప్రియంబు గనుండు నంచెదన్.
73	16	జాలగృశింపరాదు,	జాలగృశింపరాదు.
85	1	అమ్మహావిష్ణువు,	అమ్మహావిష్ణువు.
87	9	భీభత్సరసము,	భీభత్సరసము.
88	19	నిర్దురులన్,	నిర్దురులన్.

మరియు నందందు దోషము లుండవచ్చును. మన్నింపఁ బాగ్గితులు.

ကျံနပ် ဝှံ.

శుభమస్తు
ఆవిష్కృతమస్తు

క్రీరామ చంద్రాయనమః

అభినవభర్తృహరి

సుభాషితములు

— సత్యాకృష్ట సంవాదము —

మ॥ “నడురేయిన్ దలు పేల దట్టై కవు?” “కాంతా! మాధవుండన్;”

“వసం

తుండవ్రా?” “చక్రధరుండన్;” “గుమ్మరివా?” “భూభుర్యుండన్;”

నయ్యాదిశే

ఘండవో?” “వన్నగ మర్దనుండన్;” “విహగః స్తామాధినాథుండన్;”

వ్రా?”

“మడత్రీ! నేహరినాదున్;” “గ్రోతివగుదో?” “మారాజ్జగాలేకలో

దడఁబాటొందుచు మానముగొనిన సత్యత్యానాధుఁగీర్తించెదన్.

(కృష్ణుఁ డొకనా డొక గోపికయుండునింటఁ బ్రవేశించి వెన్నభుజించి

యామెను మేల్కొలుపుఁగా జరిగిన సంవాదము)

చం॥ “ఎవడవు?” “కృష్ణుండన్;” “భళిరః యిప్పుడురాజునియేమి?”

“నాగృహం

భవనని యెంచినచ్చితిని;” “యట్లుగునేనే నవసీత భాండమున్

దివియఁగనేల?” “చూచితినిఁ నిండుగనున్నదొలేదొయంచు;” “జా

ణవపుడు; నన్ను మేల్కొలుపుఁనాయమె?” “దొంగలు వత్తురంచె

గవీ? యని నవ్వి యామెఁ దనఁ కాఁగిటఁ జేర్చిన కృష్ణుఁ గొల్పెదనో;

పార్వతీ పరమేశ్వరుల సంవాదము ౨౨

చం॥ “ఎవడవు?” “శూలి;” “వైద్యుకడఁ కేగుము వేగమే;”

“నీలకంఠుడనొ

డివిదరా;” “కేకరింపఁగలవా?” “పశుసాధుడఁ” “గొమ్ము
లున్నవే?”

“అవునవున్నాఁడు వండ్రినను;” “నక్కటస్థాఁడువుమాటలాడునే?”

“శివకుమగండఁ”; “బ్రేత వనఁ నీమకు? బా” మనమాటలేక స్థా
ఁడువువలె నిల్చి పార్వతిఁ గఁ నుం గొనున్ ధాఁడువువు ముఁ బోయితన్.

వై బ్రహ్మణ

చం॥ వదన సరోజముల్ నిగమి • వాఙ్మకరందముఁ బుక్కిలింపఁగా

నుదరము స్వర్ణ శైల శిఖి • రోపమితంబయి వండితాళి క

భృదయము గారహింపఁ మహి • మోన్న తినుండు విరించు నుండు, మో

నుదుట లిఖింప తుండు నె మ • నోజ్ఞ పటుత్వ కవిత్వ తత్వమున్.

సరస్వతి

గీ॥ వనజ భవుని ముఖాంభోజ • వనముసంద్దు

సంతతము సంచరించెడు • సర్వ శుక్ల

హంసి, నాదు మానసమాన • సాంతరమునఁ

గలకలారావ వదనయై • యలరుఁ గాత.

గీ॥ అతుల శబ్దాఘ ప్రియోళి • తాఘవంక,

దేవముని గణోపాసిత • దివ్యలీర్థ,

జలజ జాతాస్య గహ్వర • సంప్రభూత

యగు సరస్వతి దురితగుబు • నణచుఁ గాత.

బ్రగతేశ భావము ౧౭

కం॥ మక్కువతోఁ దలిదండులు

ఒక్కొక్కడి ముద్దులాడ • నొగిఁ దన్ముఖముల్

ఒక్కటఁ గలయఁగ వెనుకకుఁ

గొక్కనఁ దనమోముదివియు ♦ గజముఁగొల్పుతున్

అ పరిస్తాపన

గీ॥ గానమునకు సుభాషితము ♦ జ్ఞానమునకు,

స్త్రీల శృంగార చేష్టా వి ♦ శేషములకు,

నవని చిత్తంబు సంతోష ♦ మెనయకుండు,

వాడు యోగిండుఁడో? లేక ♦ పశువో యగును.

శం॥ అనుభవ మింత యొప్పునె? మహా శయఁడింతకుసందియంబులే

దని పొగడన్ సుభాషితము ♦ లంచు రచించి జగాన ఖ్యాతికే

క్కిన కవిరాజు భర్తృహరి ♦ కిన్ మును ప్రన్నతులిచ్చి మెచ్చి కృ

న్నవిరచింతు నా ఘనుని నామమునన్ మఱియొండుగ్రంథమున్.

ఉ॥ ప్రేమము మీఱఁ దండితన ♦ బిడ్డకు రాముని నామమో, సుధా

ధాముని నామమో, యొసఁగి ♦ ధన్యతఁగాంచు విధాన, నన్ని యో

నామము లేంచి భర్తృ హరి ♦ నామ మొసంగితి మత్పుభాషిత

స్తోమము వన్నెకెక్క; నిది ♦ దోసమే? పండితు లాదరింపరే?

శం॥ మునువిరచించి చన్నకవి ♦ పుంగవుని గీకురించి వ్రాయఁజా

ల; నయిన నే సుభాషితములన్ విరచించెద సంస్కృతాంబుధిన్

దనరిన శ్లోకరత్న సము ♦ దాయము పొపున సంకెళాని య

య్యనఘుల కన్న మిన్న నను స్వాతిశయంబునఁ గా దెటుంగుడీ

గీ॥ రమ్యకా వ్యూర వింద ము ♦ రందపాన

మత్త చిత్త విద్వజ్జన ♦ మధువ సమితి

వర కవులకేర్తి బొగడుచుఁ ♦ బాడుచుండ

భధిరుడై యుండుఁ గా కవి ♦ వసుధ యందు.

మ॥ నవలలో నాటకముల్ మనోహర కథల్ ♦ నవ్యప్రబంధావళుల్

వివిధంబుల్ విరచించి సత్కవి యశోవిస్ఫూర్తి శోభిల్లు దు

ష్టవియున్ సత్కవినేనయంచుఁగృతులన్ ♦ గర్వింపి వాయుగదాన్

“శివుడున్ డాండవమాడ నాడవె పితా ♦ చీ భూత జేతాశముల్”

మహాజన పోషణ

చం॥ పరహితకారియైన జన ♦ వర్మకుడు తాను నశించుచుండినన్
బరులకు మే లొనర్చును ధృఢవంబుగ; గీడుఁ దలంపడెన్నడున్
దరువు లకున్ శిరోమణి య ♦ నందగు చందనభూరుహంబు లేన్
గరకరిఁ ద్రొంచు గొడ్డలి ము ♦ ఖంబునఁ జల్లదె సౌరభంబులన్
గీ॥ సంకటములకుఁ జిక్కినన్ ♦ సజ్జనుండు

పరుల కుపకారముంజేయఁ ♦ బాలుపడును;
రాహు ముఖమునఁ జిక్కియు ♦ గ్రహణ వేళ
జనుల పాపంబులన్ బాపుఁ ♦ జండ్రోమసుండు.

చ॥ మాన్యుని శౌరవించి యిల ♦ మాన్యుండు సర్వజనంబులందుఁ డా
ధన్యతఁగాంచు; నట్టి యెడఁభౌర్యముఁజూపును దుర్జనుండు; పా
జన్యమునన్ శిరోమణిగఁ ♦ జంద్రుని నీశుఁడదాల్చియుండ, చా
ర్జన్య గుణాభి లాషియగు ♦ రాహువు మ్రింగక మిన్నకుండునన్
కం॥ అపకారి సేయు నపకృతి

కుపకారము సేయువాడె ♦ యుర్విన్ ఘనుడౌ
నుపకారి సేయు నుపకృతి

కుపకారము సేయుటెట్లు ♦ లుత్తమ గూహా ?

గీ॥ అది మధ్యాంతముల యందు ♦ నతుల మైతి

ఏక రీతిగ నుండు ను ♦ శ్లోకునందు;

తాపనచ్చేద్యఘర్షణ ♦ తాడనములఁ

గాంచనం బన్య భావంబుఁ ♦ గాంచఁ గలదె

గీ॥ అహహ పృథ్వీప కార ని ♦ స్పృహతఁ గీలిగి

జగతి నదనదీ మేఘ భూ ♦ జములఁ బోలి

భోగములఁ బాసి యితరోప ♦ యోగములకు

సజ్జనంబులు వెచ్చింతు ♦ సంపదలను.

చం॥ సుజనుని వక్త్ర పద్మమునుజూచ్చిన దోషము సద్గుణంబయిన
గుణన ముఖంబునన్ సుగుణ ♦ కోటి దలంపఁగ దోషపుంజము

క్కజ మగునే? మహంబుదముఁ తొరముఁ జేయుసుధాంబుధారగా
భరజగము పాలుద్రావి విషమున వడిగ్రక్కనుదుస్సహంబుగన్.

గీ॥ సంపదలు నావదలు మహా • జనుని యందు

నప్పు డప్పుడు గన్వట్టు • నొప్పి దముగ;

హాని వృద్ధులు చంద్రుని • యందుఁ గాక

సంభవించునె యకట న • తు త్రిమునకు.

చే॥ ఖలుఁడు పరార్థ వంచకుఁడు • గావున రంధ్రముఁజేయు, నద్దుణా
కలనమునన్ బుధుండు ఖల • కల్పిత రంధ్రముఁ గప్పిపుచ్చెడున్;
దొలుతను వాడిసూది మొన • చుక్కర రంధ్రమొనర్చిసంత ని
వ్వలమగు నొక్కొ? తచ్చరమభాగము వెండియుఁగప్పిపుచ్చడే?
భార! నుతింప బోలు గుణవంతులు నిత్య పరోపకారకు.

ఉ॥ దుష్టుఁడు దుష్ట వక్త్ర గత • దోషమునన్ దనునొప్ప నాడినన్
భ్రష్టుఁడు గాక పేర్ని దయివాట మృదూకృత్తులఁ బెట్టు నన్యుం
డిష్టుని రీతిగా; నగరు • వృక్షముఁ గాల్చిన హాని యేమి ? యు
త్కృష్ట సువాసనల్ సకల • దిక్కులఁ గ్రమ్మవెలొకులెన్నఁగన్.

మ॥ జన హీనుండు గుణోత్తముండగును సంతానగత్యముంబొంది;దు
ర్జన సాంగత్యమునన్ జనోత్తముడు దుస్సాస్వితుండుకాఁజాల; పె
ట్టనినన్:-మృత్తిక పూవుచే బరిమళఁవ్యాప్తిన్ గుబాళించు;నొ
న్నన యా మృత్తికఁగూడుఁగాక నిజగంధవ్యాప్తిఁగోల్పోవునే?

చే॥ “బరువు భరింపలేవు, నినువాగెల గట్టిగఁ గట్టి, స్వేచ్ఛగాఁ
దిరిగి సుఖింపనీయరు, మ • దిం దల పెట్టవుగాక నీవు సం
గరముల కేగుచుందు” వని • గాడిద తల్లని పల్కి సంతనే
తురగముహానముంగొనియెఁడుచ్చలకున్ జనవీయరుత్తముల్.

గీ॥ పండిత పోక్త పరిహాస • వాక్యములు, శి

లాక్షరంబులు వెండియు • సార్థకములు;

లజ్జలగు మూర్ఖులాడు ప్రి • తిజ్జ లకట!

సలిల లిఖి తాక్షరంబు ల • తాత్పర్యములు.

గీ॥ చాపటితో మైత్రి యొనరించి ♦ చెడుట కంటె
సజ్జనునితోడఁ బోరాడి ♦ చావఁ దగ్గునుః
లకట! ఖరరోహణాతిశ ♦ యంబుకంటె
నత్తురగ పాదఘ్రాతంబు ♦ చాలమేలు.

గీ॥ పండితుఁడు లేని సథల న ♦ ల్పిండు సేత
మత్తుల విద్యాంసుడై ఖ్యాతి ♦ నందఁ జాలుఁ
దలఁపగ నిరస్తపాద ప ♦ స్థలము నందు
నాముదపుఁ జెట్టు వర వృక్ష ♦ మైరహించు.

గీ॥ లోన, సారముంగలిగి య ♦ హీన జనులు
నారి కేళోప మానులై ♦ నడచు వారు
ఖలులు పైపై మనోహరఁకాంతిఁ గలిగి
బదరికం బోలి యెల్లడఁ ♦ వలులు చుండు.

గీ॥ పురుల కుషదేశముజేయ ♦ వలసె నేని
పండితోత్తము లెల్లఱు ♦ శనుధ యందుఁ
బలికె నట్టు లనుష్ఠించు ♦ వారు గలరె ?
నూటికో కోటికో యొక్క ♦ మేటియుండు.

దుర్జన నింద

కం॥ ఖలునకుఁ గంటకమునకున్
దలఁపన్ బ్రతికారము ద్వివి ♦ ధంబుల నుండున్.
దలసూపకుండఁ జేయుట

తొలగించుటా తాకకుండ ♦ దూరము గాగన్.

గీ॥ నర్వ సద్బ్రంధములఁ దాను ♦ జదువుఁగాక
దూషణ మొనర్ప కుండకు ♦ దుర్జనుండు;
నర్వ రసముల గ్రహియింపఁ ♦ జాలుఁ గాక
తనిని గనదు వాయన మమే ♦ ధృమునఁ గాని.

గీ॥ తొలుత నంజలిం గూర్పుము ♦ దుర్జనునకుఁ,
చిదప సజ్జనునకు మ్రొక్కి ♦ వెడల వచ్చు;

పదన పరిశుద్ధికిన్ మున్ను ♦ గుడము శుద్ధి
నాచరింపంగ వలయు న ♦ త్యవసరముగ.

గీ॥ దుష్ట జనవంచితాత్ముండు ♦ శిష్ట జనుని
యెడల సైతము విశ్వాస ♦ హినుఁ డగును
పాలవేడిమి కడలిన ♦ బాలకుండు

“ఘ్న” యనుచు నూనుచున్ దధ్య యును గ్రహించు.

గీ॥ ఎన్ని యుపకారముల నైన ♦ హిస జనుని
జనవరేణ్యునిఁ గావింప ♦ శక్య మగునె ?
తులసి మృత్ యా శన ప్రక్రి ♦ యల గుడంబు
వదన బింబంబుగాఁ జేయ ♦ వచ్చునొక్కొ - ?

గీ॥ పాప చిత్తునదాచార ♦ వర్తనంబు
ఇతర జనుల కు ప్రదవ ♦ హేతువగును;
ఉగ్ర శార్దూల ముపవాస ♦ ముండనేని
పారణంబు గోమారణ ♦ కారణంబు.

గీ॥ తతవంబున నంత ట్ట ♦ మైన యనుక
కాల్చి పొక్కించుఁ జూపె భా ♦ స్కరుని కంటె;
నధమ జనుఁడయ్య రాజ ద ♦ త్తాధికారి
నృపుని కంటెను వేధించు ♦ నితర జనుల.

గీ॥ ప్రాణములఁ బాసి యైన నీ ♦ చాతినీచుఁ
డన్యుల హితంబునకు విఘ్న ♦ మాచరించు;
నీగ యన్నంబునంబడి ♦ యీల్గుఁ గాక
వాంతిఁ బుట్టించు భుజియించు ♦ వాని కకట!

గీ॥ నదువదేశంబునన్ దుష్ట ♦ హృదయుఁ డకట!
స త్వభావంబు వహియింపఁ ♦ జాలఁ డెందు;
బ్రద్దలం గట్టినం గట్ట ♦ వచ్చుఁ గాక
శునకపుచ్చంబు సరళంబుఁ ♦ గన్తునె? చెప్పుడి.

❖ భక్తిఘోషం దగ్గర భిక్షువున కును సాధువున కును సంవాదము ❖
 నీ! “భిక్షువా, నీయంగి + బిగిసె, గారణమేమి?”

“మత్స్యజాలమున న + మ్యాడ్కినుండె;”

“నేమేమి! చేపల + నీవు భక్షింతువో?”

“మద్యంబులేకున్న + మత్స్యమేల?”

“చోద్యంబుగాఁ దోచె + మద్యంబుఁ ద్రావుదో?”

“ప్రీతిమైఁ గోతెద + వేశ్యతోడ;”

“నాశ్చర్య మహార! వా + రాంగనం గూడెదో!”

“కూడెద శత్రుల + తోడఁ బెనఁగి;”

గీ॥ “దాయలుఁ గలారె?” “కన్నంబుఁ + ద్రావునపుడు

గృహమునం గలవారు నా + రిపులుగారె;”

“చోరవృత్తికిఁ జొచ్చితే?”... “ + జూదమునకు”

“జూద మాడుదే?” “చెడితి; నీ + వాదమేలని

గీ॥ పూర్ణముగ నుండినఁ దటాక + మును దొటంగి

కాక మక్కట! కుంభోద + కంబుఁ గోలు;”

“దనకు ననుకూలముగనున్న + దారఁబాసి

కూళ యేవేళఁ బరకాంతఁ + గూడుచుండు.

గీ॥ నత్కులీనుఁ డాఁ గాక, దు + ర్జనునితోడ

స్నేహమే హేతువున నైనఁ + జేయరాదు

భాగ్యు డేడిమిం గలిగినఁ + బొక్కులెక్కు

జలువఁ గలిగినఁ జేతికి + మలినమంటు.

గీ॥ పరుల దూషింపగా దళ + పదనుడగును;

అన్య రంధ్రంబులకు సహ + సాక్షుఁ డగును

పరుల సిరి హరింప సహస్ర + బాహుఁ డగును

ఖలుని నీ చాతినీచునిఁ + దలఁపఁ దగునె ?

గీ॥ కుక్కతోకకు ఖలునకు + నొక్కపోల్కి

వసుధ నెల్లఱుఁ జూడఁ గ + స్పృహచుండు;

నిరువురకుఁ గల వక్రిత్యఁ * హేతు వుసను
గుహ్యము ప్రకాశమయ్యె న * సహ్యముగను.

గీ॥ ఖలుఁడు సకలవిద్యలసేర్పి * యలరుఁగాక
సజ్జనునిఁ బోలి పర్తింపఁ * జాలఁ డెందు;
మహిత గంగాజల స్నాన * మాత్రమునను
దలఁపగా నధః కేశంబు * దర్శయగునె ?

గీ॥ ఖలుఁడు గర్వించి దుష్కృత్య * ముల నొనర్చు;
నకట! త త్ఫలంబును నాధు * వనుభవించు;
నసుర నాధుండు జానకి * నపహరించి
సంత, బంధింపఁ బడియె ర * త్నాకరుండు.

గీ॥ అపాహ! యాసేంద వనికి దా * వాగ్నిఁ బోలు,
శీలశాఖికి సమద శుం * డాలమగును;
జ్ఞాన దీపంబునకుఁ బ్రభం * జనముఁ బోలు,
నరయ శక్యంబై కుజన స * మాగమంబు.

గీ॥ విమత సద్యశ స్సౌరభం * బునకు నుల్లి,
శాంతివాః పూరధారకుఁ * జటులవహ్ని,
అమల కారుణ్య సుమమున * కాకసంబు,
నుజన దుఃఖ ప్రదుండగు * కుజనుఁ డకట !

గీ॥ నీచుఁ డా రక్కరంబుల * నేర్పినంత
శ్రీ గళునిఁ గూర్చి బోధింపఁ * జెలఁగుచుండు;
నన్న వస్త్రంబులకు మాత్ర * మున్నయంత
నక్కటకట ! కుబేరుని * ధిక్కరించు .

—*నుజన కుజన సంవాదము *—

ఉ॥ “ఎవ్వడఁ ఁ?” “వెఱుంగవె ఖలేశ్వరుడన్;” “ధృతిఁబూని
చొచ్చి

యివ్వనసీమ?” “నన్ను భుజి * యించిసుఖంపవె క్రూరసత్వముల్;”

“ఇవిధి నిశ్చయింపఁ వగు * నే?” “విను మత్తనుమాంస భుక్తిచే

గ్రాన్వి మృగంబులెల్ల జనఁకోటిని మ్రింగుఁగ్రమకృమంబుగాన్

గీ॥ “వినుఁడుఁజిశునత్వ మనవద్యవిద్య మాకు,
“జనుల దూషణమే సుభూషణము మాకు,
“నన్యదుఃఖిబె యతుల సౌ ♦ ఖ్యంబు మాకు,”
ననెడు కుజనుల నాబ్రహ్మ ♦ యవనియందు
శివశివా బుద్ధితేక స్మ ♦ జించినేమొ?

—♦ విద్యత్ప్రశంస —

గీ॥ పండిత పరిశ్రమంబును ♦ పండితుం డె
ఋంగుఁ గాక మూర్ఖుండె లై ♦ ఋంగఁజాలు?
వంధ్యగ్రహియింపఁజాలునే ♦ ప్రసవ బాధ?
బిడ్డలం గన్న మగువకు ♦ విడితమగును.

గీ॥ తనదుఃపురవరంబున రాజు ♦ ఘనతఁ గాంచు
నితరదేశంబులన్ వాని ♦ నెవ్వఁ డడుగు ?
బండితుం డెల్ల దిక్కులన్ ♦ బ్రాణుతిఁ గాంచు
సాటిగలదె విద్యత్వ రా ♦ జత్వములకు .

గీ॥ పండితుఁడు సద్గుణంబును ♦ బ్రస్తుతించు
లోపముండినఁ గంఠంబు ♦ లో నణంచుఁ;
జందున్ నొదలధరియించి ♦ శంభుఁ డహహ!
హాలహలమును కంఠంబు ♦ నందుఁ బూనె.

గీ॥ ఇభతురగ వాహనములెక్కి ♦ యేగుదెంచు
మూర్ఖుఁ డక్కట! లేమిచే! ♦ బుధవరుండు,
పాదచారియౌ; గిరులపై ♦ బకచయంబు,
మెలఁగు; నిసుకపైఁ గలహంస ♦ ములు చరించు.

—♦ మూర్ఖ వర్ణనము —

గీ॥ సరససంగీత సాహిత్య ♦ సరణిలేని
హీనజనుఁడు పుచ్చవిషాణ ♦ హీనపశువు;

పసరమే యైనఁ గనవేల ♦ మెనఁగఁ డనినఁ
బలుక నేటికిఁ బశువుల ♦ భాగ్యమదియ.

గీ॥ పృతిభయున్ బ్రజ్జయున్ లేని ♦ వాని కకటః
భవ్య కావ్యశాస్త్ర పురాణ ♦ పఠనమేల?
లోకముం జూడఁ గన్నులు ♦ లేకయున్నఁ
గరయుగస్థ దర్పణమునఁ ♦ గార్యమేమి?

సీ॥ వనములం జరియించు ♦ పత్యోది మృగముల
కతుల ముక్తాఫల ♦ పాప్తియేల ?
బూడిదంబొరలాడు ♦ గాడిదకున్ భూరి

ఘనసారమిళిత ను ♦ గంధమేల ?
అడుగడ్డునకు మార్గ ♦ మడిగి మెల్లగఁబోవు
పుట్టుగుడ్డికి దివ్వె ♦ బట్టనేల ?
సంజ్ఞాభీనయములఁ ♦ జరియించి జీవించు
చెవిటివానికి గాన ♦ శిక్షయేల ?

గీ॥ మోసగానికి ధర్మైక ♦ బోధయేల ?
పరధనాపహారికిఁ దత్వ ♦ వాక్యమేల ?
తనకుఁ దోచక, చెప్పన, ♦ విసక మెలఁగు
జడునకున్ మూర్ఖునకు సత్ప్ర ♦ సంగమేల?

సీ॥ మంచిచెడ్డలఁ గూర్చి ♦ యించుకంతయు లోన
నెట్టిచింతయు లేక ♦ యెసఁగు వాఁడు,
కలిమిలేముల చొప్పు ♦ గలనైనఁ దలఁపక
మించి సర్వంబు భ ♦ క్షించువాఁడు,
తప్పంచు నొప్పంచు ♦ ముప్పంచు నెంచక
పోడ చందాన మా ♦ టాడువాఁడు,
సూర్యచంద్రులఁ గంటఁ ♦ జూడఁ జాలనియట్లు
రేవుమాపులను ని ♦ ద్రించువాఁడు,

గీ॥ చెవులుగలిగియు వినలేని ♦ చెవిటివాఁడు

కోరి వీక్షింప నోపని ♦ గుడ్డివాడు,
మాన మవమానమును లేని ♦ మంచివాడు,
ధృతశరీరంబుఁ గలిగి వ ♦ ర్థిలువాడు,
మూర్ఖుఁ డెనిమిదిగుణములఁ ♦ బొదలువాడు.

—♦ వివ్యా ప్రశంస ♦—

ఉ॥ చోరులుదొంగిలింతురనుచున్ భయమొందఁగరాదు, రాజులున్
తేరి హరించువార లనిఁ చింతిలరా దిఁక నర్థభాగమున్
గోరుదు రన్నదమ్ము లని ♦ కొంక గరాదు, భరింప నుంతయున్
భార మనంగరా దొనఁగు ♦ వారికి వర్థిలుచుండు, విద్యయన్
శ్రీరమణిన్ భజింపుడని ♦ చెప్పెడఁ జాతెద నెల్లవేళలన్.

చ॥ జనులకు విద్యలేనియెడ ♦ జ్ఞానమువర్థిల దట్టి విద్యకున్
నిసయము లేకయుండినట్లుఁ టింపదు గౌతమ మించుకంతయున్;
గనుగొన నందముంగలిగి ♦ కష్టమివాసన లేకయున్నఁ గ్రా
న్నన నొకమాచ కష్టయయి నన్ దలఁదాల్చఁగనుత్పహించు నే.
మ॥ వినినన్, జూచిన, నెచ్చినన్ జనులకున్ ♦ విజ్ఞాన ముప్పొంగు; నూ
తన బుద్ధిన్ వికసింపఁజేయు; దమమున్ ధ్వంసంబుఁగావించు, న
జ్ఞనహృద్వీధి లతాకృతిన్ సుకృతి పుష్పస్ఫూర్తి శోభిల్లు, దు
ర్జనులన్ జేర్చదు, విద్య యిట్టి దనఁగా శక్యంబై యూహింపుడి.

—ఇది శతము శ్లో॥

గీ॥ భక్తవిద్యేషము, బడాను ♦ భవముఁ గలుగుఁ,
జూడ గురులంఘనంబున ♦ సురుచియెనఁగు,
వక్త్రమునఁ గలుకత్వంబు ♦ పరిధవిల్లు,
ధనికులకు జ్వరితులకును భే ♦ దంబుగలచె?

గీ॥ జపతపోవయో వృద్ధులు ♦ జ్ఞానవృద్ధు
లాశకున్ బద్ధులై “జగ ♦ దీశ” యనుచుఁ
“జిత్రము ప్రభూత్తమా”యంచు ♦ సిగ్గులేక
జ్వారపాలకులైయుండు ♦ ధనికునింట.

- గీ॥ రమ్యతరకీర్తి సాంధ్ర! శ్రీ * రామచంద్ర!
 ధనముఁ బడయుము, కార్య సా * ధనము ధనముః
 “ధనము సృష్టిమూలం” బ్రాహ్మ * తత్వవిదులుః
 ధనరహితునకు మృతున కం * తరముగలచె?
- గీ॥ ఎవఁడు ధనికుఁడో యాతఁడీ * సృష్టియందు
 నార్యవర్యుండు ఘనుఁడు బ్ర * హ్మఘ్నఁడయ్యుఁ
 జంద్ర తుల్య సద్వంశ సం * జాతుఁడేని
 వ్యర్థజీవియై నశియించు * నిర్ధనుండు.
- గీ॥ కనక మాహాత్మ్య మెఱుంగ నె * వ్వనితరంబు?
 నామ సామ్యంబు వలన ను * న్నత్తకుజము
 చెలఁగి మతి విభ్రమంబు సృ * జించుచుండె
 గనకమా! నీకినే నకు * స్కారచిత్రము.
- గీ॥ కామినులయందు పెండియుఁ * గనక మానను
 విహిత మనియెంచి సంభ్రమ * విభ్రమముల
 రెండువిధములఁ బెట్టె వి * రించునుండు;
 వాని గెలువఁ జాలినవాఁడు * భర్గుఁడగును.
- గీ॥ ధనకనకవస్తువాహన * తతుల సతుల
 వై భవోపేతుఁడయ్యుఁ, దా * ప్రియఁడేని
 సూదిమొనయంత ధనమైనఁ * జూపెదగడు
 మౌనియు భ్రమించు దర్శన * మాత్రమునను.
- గీ॥ కనుల వీక్షింపనీయక * కనులఁజెఱుచుఁ
 జెవుల నాలింపనీయకఁ * జెవుడఁదెచ్చుఁ
 బలుకనీయక యొకమూఁగ * వానిఁజేయు
 వింతగ శరీరమునలేని * వికృతజెట్టు.
 ట్నాప! యతుల సంపదోగ * మహిమమద్ది.
- గీ॥ ‘హాయిగూర్చు గంజాయి సా * రాయి’ యంచుఁ
 ద్రావుదురు మూఢజనములు * ధనముఁబొసి

- మైమటపు సౌఖ్య మేయైన • మానవునకు
ద్రవిణముంబోలు మదపదా • ధంబుగలదె?
- గీ॥ దుందుభి యచేత నంబయ్యుఁ • గుందుచుండ
ధన ధనారావములను ది • క్తటములదరఁ;
జేతనుండైన మానవ • శ్రేష్ఠుడెవఁడు
ధనముఁ గాంక్షింప కుండునీ • ధరణియందు.
- గీ॥ ధనము నార్జింపు మెంతైన; • దాచవలదు;
అనుభవంపు; మొసంగుము • త్యాగమనుచు
నేమి శాశ్వత మీజగ • తస్సృష్టియందు?
వాయు విలులితదీపమీ • యాయువనఘ.

—:సుకవి ప్రశంస:—

- గీ॥ సత్కవి రచించు కావ్యంబు • సజ్జనుండు
గాంచి పఠించి మిగుల శ్లా • ఘింతుంబు
వృథావి నొందు వృక్షంబు వు • స్పించినంత
మారుతంబు భరించుఁ దత్సారభంబు.
- గీ॥ పరుని హృదయంబునను నాటి • సరసగతిని
శీఘ్రముగ శీర్షమల్లాడఁ • జేయకున్నఁ
గవి రచించిన యట్టి యా • కావ్యమేల?
వీరు డభ్యసించిన ధను • ర్విద్యయేల?
- గీ॥ అకట! యపశబ్దభయము నుం • తెనలేక
వృత్తభంగంబుఁ దలఁపక • విశ్రమంబుఁ
దొఱగి, యర్థక్షయంబు లో • నరయకుండ
గుకవియు విటుండుఁ జరియింతు • కుతలము.
- గీ॥ సత్కవీంద్రుని సత్కావ్య • సరణిజూచి
దోషములను సన్వేషించు • దుర్జనుండు;
సొంపుగానున్న కాయంబు • జూడకుండ
నెలమి వ్రణములఁ గాక్షించు • నీగఁబోలి.

ఉ॥ బమ్మ! లిఖింపుమాపదల ♦ ఫాలతలంబున నెన్నియేని, నా
సమ్మతినిచ్చెదన్ సవరణ్ ♦ సప్రచురంబగు గద్య పద్య కా
వ్యమ్ము రచింపఁజాలుకవి ♦ పర్యుడు మూర్ఖుని పజ్జ సత్కవి
త్వమ్ము పఠించునట్టి దురఃపథ ఘటింపకుమయ్య మొక్కెదన్.

—:దాతృ ప్రశంస:—

చం॥ శివశివ యేమిచ్చెప్పఁదగుఁ: ♦ జెప్పకతప్పదు:—సిగ్గులేని మా
నవులు, సమస్త కాంక్షల ఘ ♦ సంబుగ దీర్చు భవత్పదంబులన్
దవులక రాజఁగొల్చిపద ♦ దాసులమంచుఁ జరింతు; కామ ధే
నువుఁ ద్యజియించి పాలకయి, న్యూనఖరంబును జేరుకై వడిన్.

చం॥ కరకరిఁ దిట్టినన్ మఱియు ♦ గట్టిగఁ గొట్టినఁగారఁ బెట్టినన్
సిరులనొసంగు వాడు సృష్టశేఖరుఁడంచు భజించు దుర్జనుం
డరమరలేక గాండ్రిమని ♦ యార్చుచు గెంటుచుఁడన్నచుండినన్
జరమ పదద్వయంబునను; ♦ చాకలి గాడిదఁ జేరునక్కటా!

—:తేజస్వి ప్రశంస:—

గీ॥ సత్వ సంపన్నుడైన తే ♦ జస్వియెవుడు
వయసుఁ జూడడు వాని స్వ భావమదియ;
కొదమ సింగంబు శిశువయ్యా ♦ మదగజంబు
కుంభముంజీల్పుఁ జెలఁగు సం ♦ రంభమునను.

సీ॥ కుశఁబాలునంకుశ ♦ వశమయ్యె మదహస్తి,
హస్తియంతటిదానె ♦ యంకుశంబు?
పవిధారకుంగొండ ♦ వ్రక్కలై భువిఁగూలు,
నదియంతటిదె వ ♦ జ్ఞాయుధంబు?
చిన్నదివ్వెకుఁజమ్మ ♦ చీకటినశియించుఁ,
జమ్మచీకటికి దీ ♦ పమ్ముసరియె?
ఒక్కవేటున వృక్ష ♦ మొఱగి నేలంగూలు;
గొడ్డలి, వృక్షంబు ♦ కొలఁదిఁగలదె?

గీ॥ కడవ యంతటి గుమ్మడి ♦ కాయచాల
యలతియగుఁ జిన్న కత్తికి ♦ నైన ననుచు
నార్యులు వచించు లోకోక్తి ♦ యన్మతమగునా?
లావుగానున్న సరియాన ♦ చేవకేండు?

—:చార ప్రశంస:-

గీ॥ ఒకని హస్తంబు మీఁదయి ♦ యుండుకతన
నొకని హస్తంబు క్రిందయి ♦ యుండుకతన
దాత యాచకులం గల ♦ తారతమ్య
మెల్లటకు నెట్టిదో తేట ♦ తెల్లమయ్యె.

గీ॥ ఇతరులకు దానమిచ్చుచు ♦ దృష్టిపీట
ననుభవించిన ధనము నీ ♦ యదియ యగును
ధనము ఘనమొక రక్షింప ♦ దల్లచిత్రేని
చేల్పఁగట్టఁబడు బామ్మ ♦ బోలెదీవు.

గీ॥ దాత ఖలుఁడయ్యు నేనింప ♦ దగినవాడు
ఖలుని విత్తంబునాశించి ♦ కొలువదగదు;
జలము గాక్షించు పథికుండు ♦ జలధిబాసి
చెలువుదరి కేగుచున్నవా ♦ డెఱుగవొక్కో?

చం॥ జనులునుతింప నంగవిభుఁచర్యముచే, శిబిమాంసరాశిచే
దినమణి తుల్యతేజుడు ద ♦ ధీచిమునీంద్రుఁ డొసంగునస్థిచే
దసరిన దానకన్యకకు ♦ ధారుణి జీవనమిచ్చే మేఘుఁడో
దనమిడియేల జాలునొక ♦ దాత కలిం గనుపట్ట డక్కటా

—:ధీర ప్రశంస:-

శా॥ నీతిజ్ఞుల్ గని శ్లాఘనీయమనుచున్ ♦ మేలెంచినన్ లేకనిం
దాతాత్పర్యములాడినన్, గలిమియున్ ♦ రాకుండినన్ లేక సం
ప్రీతిన్ వచ్చిన, ఘోరమృత్యు వపుడో ♦ వేయేండ్లకో గల్గినన్
ఖ్యాతుల్ ధీరులు న్యాయమార్గమడుగై ♦ నన్ దప్ప రెప్పట్టునన్.

—గుణప్రకాశం—

గీ॥ సుగుణి సర్వజ్ఞనింబోలి • నెగడఁగొక
యాశ్రయము లేకరాణింపఁ • డశ్రయముగ;
నవ్యమాణిక్య మెంత య • సర్వమైన
నభిలషించును గాదె హే • మాశ్రయంబు.

గీ॥ సుగుణమణిగణఖనియైన • సుజనుఁడెపుడు
సుగుణవంతుని మైత్రికి • సొక్కిపోలు;
బద్ధసాంగత్యముం గోరు • బంధరంబు;
పొంతఁగల భేక మామైత్రికి • బొందఁగలదె?

చం॥ గుణసహితుండు కష్టములఁ • గుందిన, నాతని కుండు కీర్తి కా
రణమగు; నెప్పుడున్ సుఖ ప • రంపర తామర తంపరమున
ద్వణరహితుండు నిక్కముగ • దుర్యశమున్ వహించు; స్వేచ్ఛకు
ల్బణముగఁ గూయు కాకమును • పంజరబద్ధశుకంబుఁజూడె.

గీ॥ నరుండు సుగుణంబు వలన నౌ • న్నత్య మొందు
నున్న తాననమున నున్న • నెన్నఁ బడునె?
అహహ! ప్రిసాద శిఖరరో • హణము వలన
గరుండునింబోలఁ జాలునే • కాక మెందు?

గీ॥ సుగుణ ముండిన నీవు పూ • జ్యుండ వగుదు,
రమ్య వేష భాషా డంబ • రంబు వలదు;
గణ గణారావకృత్ ఘంటఁ • గట్టినంత
గొడ్డు వోయిన యాపుఁడై • కొండు రొక్కో?”

—సంతోష ప్రకాశం—

గీ॥ గర్భమున నీవు నివసించు • కాలమునను
జీవనంబుఁ గల్పించిన • సృష్టి కర్త
నేడు నిద్రించునో లేక • నిహతుఁడగునో?
శేషవృత్తి విధింపడే • చింతయేల?”

గీ॥ అధిక భోగంబు లాశించి • యాశ్రయింతు

పుదరపోషణచ్ఛలమున ♦ నుర్విపతుల;
 నక్కటా! చీమయేరాజు ♦ నాశ్రయించె?
 గూటికై, యింతకాతరం ♦ బేటి కనఘ?

గీ॥ హరునకుం దప్ప దండ్రు క ♦ రానుభవము
 చక్రపరివర్తనముఁ బోలి ♦ సంభవించు
 నతుల సుఖదుఃఖ నిచయమ ♦ ప్రార్థితంబు;
 తల్లడిల్లంగ నేటికి ♦ దైన్యమునను.

గీ॥ ధనమె యైశ్వర్యమని యాత్మ ♦ దలఁపవలదు?
 సత్యసాంగత్య, మతుల పాం ♦ డిత్య, మతుల
 వంశజన్మ, మారోగ్యము, ♦ బడయు మనఘ!
 తగిన యైశ్వర్యవంతుడ ♦ వగదు వీవు.

గీ॥ ఒకనిఁ బ్రార్థింపకుండుట ♦ యుత్తమామా
 అదియ సౌఖ్యంబు; గౌరవం ♦ బదియ, యదియ
 కీర్తి హేతు; పుత్సాహ వి ♦ స్ఫూర్తియదియ;
 అదియ, యధికార; మధిక సం ♦ పదయు నదియ.

—♦ దారిద్ర్య వర్ణనము ♦—

గీ॥ లోకులను జూచుచున్నాడ; ♦ లోకులందు
 నొక్కఁడున్ నన్ను వీక్షింప ♦ నోపఁ డహహ!
 త్వత్ప్రసాదంబునన్ ధన్య ♦ తముడ నైతి
 వినుము, దారిద్ర్యమా! నిన్ను ♦ వినుతిసేతు.

గీ॥ కలిమిఁ గలవాఁడు ఘనదాత ♦ గాకయున్న
 కలిమిలేనివాఁడు తపస్వి ♦ కాకయున్న
 జలఁగి యిరువురి మెడలకు ♦ శిలలు గట్టి
 కూపమునఁ గూలఁద్రోసినఁ ♦ బాపమున్నె?

గీ॥ మరణ దారిద్ర్యములలోన ♦ మరణమొండు
 చాల సౌఖ్యప్రదంబగు ♦ జనుల కెందు,

మరణ మల్పకాల క్లేశ ♦ మరసిచూడ,
 ఘోరదారిద్ర్య మతి దుఃఖ ♦ కారణంబు
 గీ॥ ధనము ఘనముగ నార్జించు ♦ ధనికునకును
 శత్రువైన నొకప్పుడు ♦ మిత్రుడగును;
 ధనము నార్జింపజాలని ♦ జనుని యెడలఁ
 బరుని చందానఁ జరియించు ♦ స్వజనుడకట.

శా॥ “బానే! బాలకునైనఁ గైకొనుము, లే ♦ దా వేగమాచింపి గు
 డైననాడె” మృనుభ ర్తజూచి నతి “నాధా రిక్తభూమిస్థలిన్,
 నే నిద్రించితి; నేమిసేతు?” ననినన్ ♦ విత్తాపహారార్థియై
 యానా డచ్చటికేగు దొంగ వినిహాహా యంచు దుఃఖించుచున్
 దానం బిచ్చి తొలంగె నన్యగృహల ♦ బంధులైన సదృశమున్.
 మ॥ మునుమా తాతల వారి తండ్రిల మెయిన్ బాల్పొందె నీవల్పుఁడు
 జనకుం డంగమునన్ ధరించెనొక భూషండాలుచందానఁ గ్రొ
 న్న నమాడ్కింధరియింతుదీని నెపుడున్; నాపుతులున్ మన్మలున్
 మునిమన్మల్ వరునన్ ధరింపవలెబోము పొద్దులన్ దైవకూ.
 మ॥ తలఁపంబోలు భవద్వివేక మహాహా ♦ దారిద్ర్యమా! సర్వ వి
 ద్యల రాజిల్లెడువాని సర్వసుగుణ ♦ సైక్యున్ విసర్జించి మూ
 ళ్లు నన్యాయ పథప్రవర్తకుల నూ ♦ రుంబేరు లేనట్టి వా
 రల యంచున్ వరియింపవెన్నఁడును నీ ♦ ప్రభ్రాంతిఁగిర్తించెదన్.

—♦ యాచక నింద ♦—

చం॥ అకట! తృణంబుకంటె లఘువైనది తూలము, దానికంటె యా
 చకుడతి హీనుడయ్యె; సుమః సౌరభ ధూర్వహుడైన గంధవా
 హకుడు గ్రహింపఁడెటిక నియాత్మదలంచెదరేని వాని లే
 మికి భయమొందకుండిన నిమేషములోన వహింప కేగునే?
 చం॥ కరమును జూచి నంతనె, ము ♦ ఖంబు కడుంగడు వాడినంతనే,
 సరములతోడ దేహము వ ♦ ణంకిన యంతనె, ఖన్నగద్గద.

వ్యవసాయ దీనవాక్కులను * బల్కినయంతనె, యధిజూచి, దూ
శ్చరణముఁబొందు రోగియని * మందులొసంగకుమాభిషగ్వరా!.

గీ॥ కలసివర్తింపఁగాకి కా * కష్టము బిల్చు,
యాచకుఁడు యాచకునిఁ జూచి * యాగ్రహించు;
యాచకుఁడు యాచకుని శత్రుఁ * వనగ వినమె;
యాచకునికంటఁ గాక మత్స్య లఘు వయ్యె.

గీ॥ ఒకని యాచింపకుండు లే * యుత్తమంబు;
కరముఁ జూచినబోవుఁ బో * గౌరవంబు;
శ్రీపతియు నాడు బలిని యా * చించు తఱిని
వామనాకారిముందాల్పు * వలసఁగాదె?.

గీ॥ సంతతి జనించు ననుచు యా * చకుఁడు జంకి
భార్యశ్రీగూడఁడు భరికుఁడెబలె సతంబు,
నూలుపోగునఁ దుత్తుకం * దుగించుపగిది
వెన్నెలం గాల్పవలెఁగాదె * విధి గృహంబు.

మ॥ ఇళిరా! ఛాత! సమస్త యాచకులతో * వైరంబు నీకేల? మౌ
సులకున్ శాశ్వత జీవనంబొసఁగి, కర్ణున్ వికృమార్కున్ శిలన్;
బలిరాజేంద్రుని ముంజ భోజనపుటన్ * బ్రాహ్మణులన్ గీర్తనీ.
యల సుశ్రీయుత దానశౌండుల గతా * యుష్మంతులన్ జేసితేని.

గీ॥ దేహియని యుచ్చరించిన * దేహిఁ బాసి
ధృతియుఁ గీర్తియు బుద్ధియు * హీయు శ్రీయు
ననఁగ నొప్పారు దేవత * లాక్షణంబ
యేడకో కానరాకుండ * నేగుచుండు.

గీ॥ మానవంతుఁ డొకం డతి * దీనదశను
యాచకుండయ్యె; “దేహి”యన్ * నీచమైన
వాక్కునకుఁబ్రాణమునకు వి * వాద మొనవె
వడనమును మున్ను విడువంగఁ * ద్వరితగతిని.

సీ॥ యాచకుని ప్రాణములు “దేహి” • యనెను వాక్కు
తోడ నడకతో వెడలు మా • రాడకుండ;
నంతట “దదామి” యని దాత • యనిన యంతః
ప్రాణములు సాచ్చు గర్జ రం • భ్రములనుండి.

సీ॥ లజ్జ వలదని వెనుకకు • లాగుచుండ
నాశ యాచింపఁ బెరరేపు • నక్కటకట;
యాచకుని చిత్త ముయ్యెల • యట్టులయ్యె;
వాని దురవస్థ వారించు • వాఁడుగలఁడె?.

సీ॥ హస్తముంజాచి దేహి యం • చడుగుకంటె
నాలుకం దుగించినం జాల • మేలుగాదె?
యాచకా యంత వంతేటి • కడవి కేగి
యాపరాత్పరు ధ్యానింపు • మాత్ర్యయందు.

—• కృపణ నింద •—

ఉ॥ దానమొసంగు వాడనని • దంభములన్ బచరించు దాత యె
ట్లేని ధనంబు యాచకుల • కిచ్చిన నేమగు దాదినట్ల; కా
సై నను మట్టకుండ ధన • మంతయుఁ గూరిచి యంత్యవేళకున్
దేనె లొసంగు తేటి పగి • దిగ్ గృహండు సమస్తమిచ్చుదాఁ
గానియుఁ గొంచునేగెడు జగన్నతుఁ డెవ్వఁడు? నిశ్చయింపుడీ.

సీ॥ ధనము ఘనముగ భావించి • తననుఖంబు
విడిచి రక్షించులోభి వి • వేకియగునె?
పరులకై కట్టెల భరించు • వానిపగిది
గవ్వభాజనుం డగును ని • క్కంబువినఁడు.

చం॥ చిఱుతలు తిండిలేక తనఁచెంతను కుందు నవస్థకక్కటా
విరలిర నేగుడెంచు సతివెక్కనముం గని యోర్వఁజాలమిన్
గరమును జాచి “దేహి” యను • కవ్వములోభి యెఱింగేనీతా
నతిముఁజిబొమ్ముబొమ్మునునాచకునిన్ నిరసించు వాక్కులన్.

చ॥ ధనికునిజూచి యడ్కి కవి • తాపటువై ఖరిజూపనాతఁడున్
 వినుమనుచున్ వచించెను క • చిత్తము; శ్లోకములన్ బఠించినం.
 తన పఠించెశ్లోకముల; • దాతవటంచు నుతింప నాతఁడున్
 గనినినుతిం చె; నడ్కిచనఁ • గన్ దలవాంచె నమస్కరించుచున్.

గీ॥ ఖలుఁడు మూర్త్యర్థ ముడుగని • కరణి, లోభి
 ధనము విడువడు; విడుచు జీ • వనమునైన;
 డౌద్రముందేటి చందానఁ • గట్టకడకుఁ
 జోరులకు భూమిపతులకుఁ • జూఱులిచ్చు.

చ॥ చర్మమిచ్చిన కన్లుని • సన్నుతింతు
 మాంసమిచ్చిన శినికి న • మన్కరింతు
 ఎమ్మైసంగిన ఓడదారి • నెమ్మచుందు
 విత్తముం గోరకున్న లో • భియుసొసంగు
 భ్రాణములనైన జర్మాదు • లడుగనేల?

—♦ కలి మహిమ ♦—

చ॥ పరకులజల్ హితుల్, స్వజన • వర్యులునైరు, ధర్మకర్మత
 త్పరులు నితాంతవైధవులు, • పాపులు భూపులు, స్మారులై నన
 త్పరుషులు దుఃఖభాజనులు, • దుష్టులు రాజనభాధికారులు,
 తరచరితుల్ దరిదుర్, లుచితజ్ఞులు, మానులు, వృద్ధతెల్లఱున్
 స్థిరులు, సుపుత్రకుల్ విగత • జీవులు, దుష్కలి నేమి చెప్పుదున్.

గీ॥ వక్త్రము నశించెఁబరవీత్త • భక్షణమున
 దానము గ్రహించి హస్తంబు • దగ్ధమయ్యె
 హృదయ మపభిత్రమై పర • స్త్రీలఁజేరె
 విప్రులకు శాపశక్తియె • వ్యధి లభించుగి.

నీ॥ వృధివి నిరోషధి • మెడియు నిర్విర్య,
 నీతినిర్ణయపతుల్ • నీచమతులు,
 జనవతుల్ నిజకర్మ • సద్గర్మరహితులు,
 డౌసురు లతుల దు • ర్మార్గరతులు.

భర్తృహోధిని ♦ వరరతకులకాంత,

పితృజన విద్యేష ♦ యుతులు సుతులు,

వర్తకాన్యతమార్గ ♦ వర్తనుల్ వైశ్యులు,

శూచ్రులు వంచ నా ♦ క్షుద్రామతులు,

గీ॥ పాపభూయిష్టమయ్యైః బ్రీ ♦ పంచమెల్లై,

గలియుగంబున జీవింపఁ ♦ గష్టతరము -

చనినవారలె ధన్యులు ♦ జగతియందు

ధర్మ దేశత యేగఁ గాం ♦ తారమునకు.

సీ॥ సాహార్దమనునది ♦ శశశృంగ ముంబోలు

సుజనత వంధ్యా ప్రి ♦ సూతిఁబోలుఁ

బ్రీణుతనద్గుణ గణ ♦ గ్రహణపారీణత

యూహింప వ్రామనూ ♦ నోప మంబు

నదనద్వివేకంబు ♦ నెదఁదలంపఁగ రాదు

దృష్టిశీలంబుల ♦ మృతవిషములు

ఆశ్రీత గౌరవం ♦ బాత్మప్రయోజనా

పేక్షాయుతంబు సా ♦ ఖ్యక్తయంబు॥

గీ॥ ఉల్లము మరందలిప్త ఖి ♦ శ్లోప మితము;

పుడమితేడుల చందంబు ♦ నుడువరాదు;

కలియుగము సాంపుఁగలనై నఁ ♦ దలఁపవలదు;

లోకమంతయు నక్కటా ♦ శోకమయము.

సీ॥ ఐశ్వర్యమనునది ♦ యతివ పిఱుఁదు లంద,

ధైర్యమన్నది దొంగ ♦ తనమునంద,

దాతృత్వమనునది ♦ తమగృహంబులయంద,

శౌర్యంబుబలహీన ♦ జనులయంద,

బౌదార్యమనునది ♦ యమితవాక్కులయంద,

జ్ఞాన మత్యంత భో ♦ జనమునంద;

మగతనంబన్నది ♦ మగువగూడుటయంద,
 సత్యమన్నదిద్యూత ♦ సభలయంద,
 గీ॥ కరుణయనునది యాత్మీయ ♦ గాత్రమింద;
 గానబడుగాని మఱివేట ♦ గానరాదు;
 హీనమై లోకమతుల శృ ♦ శానమయ్యె;
 గలియుగముసాంపుఁ గలనై నఁ ♦ దలఁప నలము.

—:తృప్తానిదః:—

గీ॥ ఆశయను కాంతకున్ దానుఁ ♦ డైనవాడు
 ధరిణిగల యెల్లటకుఁ బాద ♦ దానుఁడగును
 ఆశ యెవ్వనికిన్ దాసి ♦ యైతనర్పు
 జగతి యంతయువాని దా ♦ స్యముననుండు.

గీ॥ లమిత శాఖోపశాఖల ♦ నలమూకొనిన
 యాశయను నట్టి భూమిారు ♦ హంబునెక్కి
 హృదయమను మర్కటము సంచ ♦ రించుచుండె;
 ఫలము భక్షింప నెదుఁ గ ♦ న్నట్టదకట!.

మ॥ కనులన్ విప్పి జగంబుఁజూడనకటా ♦ కన్నట్ట దెప్పటునన్
 వినరాదించుకయున్, శిరోరుహములున్ ♦ వెల్వెల్లఁబాటెన్,వజిన్
 జనఁగాల్లాడవు, డుల్లెఁబో దశనముల్, ♦ చర్మంబు శుష్కించె,నై
 నను నన్ బామకయెప్పుడున్ గొలుచుత్త♦ష్టాసాధ్యిగీర్తించెదన్.

చం॥ కనుఁగొనఁ గొండభూరుహము♦కంటెనుగొప్పది, దానిమించెఁబో
 వననిధి, దానికంటెను న్న♦ భంబు కడుంగడుమిన్న, దానిక
 న్నను బరికింప బ్రహ్మము ఘ ♦ సంబననొప్పుచు, దానికంటె,నో
 యనఘ దురాశయన్నది మ ♦ హత్తరమంచు మదిందలంచెదన్.

మ॥ జర,వ్యాఘ్రింబలె నాదుయావనదశన్ ♦ సర్వంబు భక్షించె, దు
 ర్భరరోగంబులు రక్తమాంసముల ని ♦ ర్భంధించి భంజించె, నన్
 హరియింపన్ దలపెట్టె మృత్యువు; మదీ♦యాశామహాదేవి, హా!
 నిరప్రాయంబుగఁ గ్రొలుచున్నదిగదా ♦ నిర్లిద్రయై, ప్రాణయై.

—♦ దైవము ♦—

గీ॥ విద్యయున్ జారుపంబు లా ♦ భింప దేవుడు
దైవము ఫలించు నంతట ♦ దభ్యమిదీయ;
అభి మథనావసరమున ♦ హాలహలము
హరునకు లభించె శౌరికిఁ సిరిలభించె.

మ॥ ద్రవిణాత్మోద్భవుఁగాంచి దుర్భరమహా ♦ దారిద్ర్యముంబాపగన్
గవితన్, యాచన, సేవ, నన్యవసతిన్, ♦ గాంధర్వ విద్యన్, వివా
హ విధిన్ గూడితి నేవురన్సతుల; వం ♦ ధ్యాత్వంబునన్ గాస్త్రసం
భవమయ్యెన్; లభించు నేఫలము, దై ♦ వంబన్యమూహించినన్.

మ॥ తడఁబాటేటికరక్షితుండ ననుచున్ ♦ దైవంబుగాకన్యుడె
వ్వఁడునిన్ బోయెను; బంధుమిత్రజనులున్ ♦ వైద్యుల్ ప్రయత్నించినన్
గడకున్ దైవసహాయ హినుడయి రో ♦ గ గ్రస్తుఁడై యుండు; న
య్యడవిన్ గావురముండువాడు సుఖయశా ♦ నాత్మన్ విచారింపుచూ.

గీ॥ పురుషుఁడు స్వతంత్రుఁడై కర్మ ♦ ముల నొనర్చు;
దైవవశమునఁ దాఁబ్రమా ♦ దమునఁ బొందు;
స్వాతిశయమున భూమి రు ♦ హంబు నెక్కు
వాడు, దైవయోగంబునన్ ♦ బడకయున్నె?

గీ॥ శిరము జడమాటఁ గాజోలు ♦ శ్రీగళుండు
దుర్లిపి లిఖించు కరములఁ ♦ దునుమకుండ
నజని శిరమును ఖండించె ♦ వ్యర్థముగను;
అనుచితంబును నూహింతు ♦ నాత్మయందు.

—♦ ఉద్యోగ ప్రశంస ♦—

గీ॥ తనదుజన్మ ప్రభృతిఁ బాటుఁ ♦ ద్రావుచుండు
పిల్లికెచటైన గోవు ల ♦ భించె నొక్కొ ?
ఉద్యమంబునఁ గాదె జ ♦ నోత్తముండు
కార్యసాఫల్యముం బొంది ♦ ఘనతఁగాంచు.

గీ॥ కార్యసాఫల్య ముద్యోగ • కలనఁగాక
తనకుఁగల మనోరథము మా • త్రమున నగునె?,
నిజగుహంతర సీమను • నిదురఘ్రావు
హరిముఖంబునఁ బడునె యే • హరిణమైన?.

చ॥ పురుషవరుండు దైవమునుఁబుద్ధిఁదలంపక తా మహోద్యమం
బరసి యొనర్చెనేని తన • యంతన సంపద వచ్చిచేరు; ఁగా
పురుషుండు దైవముం దలఁచి • మున్నొనరింపఁడు పౌరుషంబు; నె
త్తతివయినన్ గృతోద్యమముఁతప్పినఁ దప్పను నప్తముండునే?.

గీ॥ పౌరుష మొనర్చి పిదప దై • వమున్న నమ్మి
యుంట నస్యంబునకు వాన • వంటిదగును,
అట్లుగాకున్నఁ జేరుఁ బ • ద్మాగ్రజాత;
కమల యుద్యోగఁ జేమించి • కరముఁ బట్టు.

గీ॥ కలిమిఁ గాక్షించి తా దురా • శలకుఁబోక
అలుపమును బెంపు గావింప • వలయుఁ జూపె
ఉన్నదానిని భోగించి • మిన్నకుంట
విత్తనంబుల భక్షించు • విధముగాదె?.

—♦ పరగృహ వాసము ♦—

గీ॥ యకావనంబున దార్శిద్య • మధిక కష్ట
మమిత కష్టంబు మూర్ఖత్వ • మంతకంఠఁ
బరుల యన్నంబుఁ బరగృహ • వాస మకట
కష్టతరమని వచియింతు • స్పష్టముగను.

—♦ ఋణము ♦—

గీ॥ పాపము, ఋణంబుఁ గావింప • బాలుపడుదు
రాదినుఖముగఁ గన్నట్లు • నల్పమతికెఁ
బెంపు సొంపు సర్వంబు న • శింపజేయు
రెంటి పరిణామ మూహింప • మృత్యు సమము.

—♦ కర్మము ♦—

చం॥ కలిమి గృహంబునందుఁబశుఁ కాండము గోష్ఠమునందునుండుఁ బ్రా
తలుఁగులజల్ సుతుల్ పరిచితప్రజయున్ బిత్తభూమినుండు; తా
వలచిన భార్యయున్ గృహముఁ ద్వారమునన్ విలపించు; మేను పౌ
జ్వలితదితిన్ నశించు, నెడఁబాయక కర్మమువచ్చు నాత్మతోన్.

గీ॥ వేనవేలుగ గుమిఁగూడు ♦ ధేనువులను

వత్స తనతల్లి వెన్నంటి ♦ వచ్చు పగిడి

బూర్వకృత మైన కర్మంబు ♦ భూమియందు

ననుభవింపఁగఁగర్తను ♦ ననుగమించు.

చం॥ వనమున నున్న ఘోర రిపుఁ వహ్నుల మధ్యమునందు నున్న, దు
ర్జనులకుఁ జిక్కియున్న, జల ♦ రాశి మునింగిన, నద్రిమస్తకం
బున నివసించినన్, నిదురఁ ♦ బోవుచునుండిన, సంకట స్థితిన్
వనరిన, దాఁబ్రమత్తుడయి నన్ గృతపుణ్యము పోవు నత్తటిన్.

గీ॥ అపదలయగుదు దుఃఖించి ♦ యణఁగి మణఁగి

సంపదలవేళ గర్వించి ♦ సంతసించ

నేటికి? “భవితవ్యం భవ ♦ త్యేవ”యనుచు

గర్మమును నమ్మకొనియుంట ♦ ధర్మమనఘ.

—: ఉదర పూరణము: —

ఉ॥ స్వాంతమునన్ హితా హిత వి ♦ చారము సుంతయులేక వేదసి
ద్ధాంత కళాతిరస్కృత ప ♦ థంబునఁబోవుచు, భోజనార్థియై
సంతతమున్ నిజోదరముఁ ♦ జక్కగనింపుచు, సంచరింపుచున్
సంతసమొందు నన్నరుని ♦ నైచ్యము నేమనవచ్చు జెప్పుడి.

గీ॥ కడుపులను నింపుకొఱకు దుం ♦ దుడుకుతోడఁ

బండితులు చేయఁజాలని ♦ పనులు గలవె?

ప్రతిగృహమునందు భారతిన్ ♦ వానరమును

జేసి యాడించుచుందురు ♦ సిగులేక.

—:మాన సుఖము:—

1. అక్షతాచ్చాదనంబు, స్వా ♦ యత్తు గుణము,
అబ్జసంభవదత్తు మ ♦ హాభరణము,
మహానమనునది పంశిత ♦ మృన్మతతికి
మహిత విద్యావిశేష స ♦ మాజములను.

2. వర్షములవేళఁ జాటలం ♦ బాడవహహ
కోకిలము! గ్రహించితి నీదు ♦ లాకికంబు
దద్దురంబులు వక్తతా ♦ తరుణమునను
మహాన ముంబూనుటయ్యది ♦ మండనంబు.

3. దద్దురాహ్వయ కుకవులు ♦ దుర్దినమున
నంతటఁ జెలుంగి^ల బెక బెక ♦ లాడువేళ
గోకిలాహ్వయ సుకవీంద్రీ ♦ కోటికకట
పలుకకుండుట యయ్యది ♦ భద్రమగును.

—:వ్యాకరణము సుతానింద:—

కం॥ భీతిలి వైయాకరణకి

రాతున కపశబ్దవనచ ♦ రప్రతతి, భిష

జ్యోతిర్నటవిటగాయక

బాతానన గహ్వరముల ♦ శరణముఁగోరెన్.

—కువైద్యోప హాసము—

1. అక్కటా! వైద్యరాజ! య ♦ మాగ్రజాత

మనుజులెల్లఱు నీకు న ♦ మస్కరింతు

ప్రాణముల మాత్రమును యముం ♦ డవహరించు

ధనముఁ బ్రాణంబుల హరించు ♦ ఘనుడవీవు.

మ॥ పరకాంతాకుచమండలద్వయపరి ♦ వ్యంగంబుప్రాప్తింప, దు
ర్భరసంభోగరుజాప నోదము మిషన్ ♦ వారాంగనాగేహ సం
చరణశ్రీలభియింపఁగన్ గపట వే ♦ పంబూని, ధాత్రిన్ భిష
గ్వరసంజ్ఞన్ జరియించుచుండువు ధన ♦ ప్రాణపహారాధివై.

॥

—:గొక్కాది ప్రకంఠ:—

ఉ॥ పండితహీన భూపతి న. † భన్, శ్రుతిహీనముఖంబు, జ్యోతిష
జ్ఞుడును లేని పోలు, నృప † శూన్య పురంబును, శౌరినత్కథా
కాండములేని కావ్యమును, † జ్ఞానములేని గురున్ సుబుద్ధిముం
తుండు తృజించుటాపూ గుల † దూషితభార్యను బాసినట్లుగన్.

—:లక్ష్మీ స్వభావము:—

ఉ॥ కావ్యవిధిజ్ఞుఁ బండితుని † గై కొన, వాణినవత్నియాను; వై
ధవ్యముఁ గూర్చు శూరుఁబడ † దన్నెద; నన్నువరించి పేదకున్
ద్రవ్యమొసంగురూపమున † దార్చును దాతను గొఱిలించ; న
న్నవ్యయరాగసంపద న † హర్షిశమున్ గనులొభిగూడెదన్.

మ॥ “విమలాంభోనిధి పుత్రివయ్య నకటావిద్వాంసులంబాయనా
యమె? మూర్ఖుఁ వరియింప నీకుఁదగునే?” “యాలింపుమా
హేతువో

కుమతీ! పండితవర్య నెవ్వఁడయినన్ † గొండాడి పోషించు; బా
పము!! మూర్ఖుంగని యాదరించి భువి నెవ్వఁడై నఁబోషించునే.

గీ॥ మాంద్య, మంగనానక్త మహా † మానసంబు,
జన్మభూమి వాత్సల్యంబు, † సంతసంబు,
భయ, మనారోగ్య, మధికనం † పదలఁబడయ
వాంఛఁగలవాని కీయారు † శూధకములు.

ఉ॥ హాలహలంబు ఘోరవిష † మంచుఁదలంతురు మూఢులెల్లఱున్
శ్రీలలనాలలామయె గ † రిష్టవిషంబగు నిశ్చయంబుగన్;
హాలహలంబు ద్రావియు సహర్షిశమున్ శశిమాలీమేల్కొనున్
శ్రీలలనన్ భరించి హరి † నిత్యము నిద్రిలుచుండు వారిధిన్.

—:లక్ష్మీదేవి భర్తతోఁ జెప్పయన్నది:—

చం॥ పుడిసిటఁ బట్టితండ్రినొక † భూసురవర్యుఁడు మ్రింగె, నాథ! నీ
వెడఁదయురంబు దన్నెనొక † విప్రవరేణ్యుఁడు, సంతఁబోక యె

వృషాః దమమోములంబెలమిఁ ♦ బూనిచరింతురు నాదువై రిణిఁ,
 గడువడి నాగృహంబు శితిఁకంతుని పూజకు ద్రుంచుచుందు, రె
 వృషువున ఫేదమున్ విడిచి ♦ బ్రాహ్మణ గేహములన్ వసించెదన్.
 ౪౦॥ కటకట! యానముద్రుడను ♦ కంప రవంతయులేక పుత్రికన్
 గుటిలపురాణ పూరుపున ♦ కుఁ గయికొమ్మని పెండ్లిజేసెఁ జీ
 కటివడినంత యాచవల ♦ కామిని యాత్మగృహంబుఁబాసి యె
 చ్చటనయినన్ రహస్యముగ ♦ సంచరియించిన దోసమున్నదే?

—:సత్సంగతి:—

- గీ॥ సజ్జనునిమైత్రి వలన న ♦ సజ్జనునకు
 సాధ్యమగునెట్టి కార్యమ ♦ సాధ్యమయ్యు;
 సరసిజముఁ గూడి శంభుని ♦ శిరమునెక్కి
 చంద్రబింబంబుఁ జూచించె ♦ వట్టదంబు.
- గీ॥ వికచమల్లికంగూడి పి ♦ వీలికంబు
 స్త్రీశిరోమండనంబునఁ ♦ జెలుపునీఱఁ;
 నవాహ! సుమనః ప్రితిష్ఠిత ♦ మైన శిలయు
 ధరణి జనపూజితంబైన ♦ దైవమయ్యె.
- గీ॥ కల్పవల్లి సంకల్పిత ♦ కాంక్షాదీర్ఘ
 గామధేను వాసంగును ♦ కామితంబు
 జింతితంబుఁ జింతామణి ♦ సంతరించు
 సజ్జనులమైత్రి యఖిలంబు ♦ సంఘటించు.
- గీ॥ సుజన సంసర్గముంబొంది ♦ కుజనుఁడైన
 బృథ్వినౌన్నత్య ముంబొందు; ♦ వీధిబోవు
 జలము, జాహ్నువిం గూడిన ♦ సాగరమున
 నంగమించును గాదె నిఃస్సంశయముగ.
- గీ॥ చిలుక గోమాంసభక్షకు ♦ నిలయమునను
 దుష్టవాక్యంబులుంబల్కు ♦ స్వప్నముగను;

ఉత్తముని మందిరంబున • నుండునేని
నెవుడు సద్వాక్యములఁ బల్కు; • హేతువేమి?.

—:స్థాన మాహాత్మ్యము:—

గీ॥ స్థానబలమున నత్యల్ప • మైనజీవి
బలయుతంబగు జీవిని • పరిభవించు;
నీట నక్కంబు మదవుటే • నికనుబట్టు
గుక్కకుంజిక్కు నాతావుఁ • దక్కెనేని.
గీ॥ కుస్థులంబునుఁ జేరినఁ • గోవిందు
బడుగులకుఁ జిక్కిపీడింపఁ • బడునుజూపె;
ఇనుముఁగూడిన కారణం • బుననుగాదె
నమ్మెటల వ్రేటులకుఁజక్కె • జ్వలనుఁడకట!.

గీ॥ ఆశ్రయవశంబునంగాదె • యఖిలజనులఁ
గాంచుచుందురు లాఘవ • గౌరవముల,
వింధ్యమున వింధ్యముంబోలి • పెంపుఁగనిన
గజము దర్పణంబునను లా • ఘవముఁగనియె.
గీ॥ హరియు, శాస్త్రంబు, శస్త్రంబు, • నరుడు, వీణ,
లతివయును, వాణి, పాత్రయో • గ్యతనుబట్టి
గౌరవమునైన లేక లా • ఘవమునై పఁ
బడయఁ గలవంచు బుధవరుల్ • పలుకుచుందురీ.

—:జహ్వా:—

గీ॥ నాలుకా! నీకు మొక్కెదన్ • సంతతంబుఁ
బరులనిందించి పాపంబుఁ • బడయుకంటె
“నోమ్ నమశ్శివాయ” యనంగ • నొప్పుమీఱు
ప్రణావ మంత్రంబుఁబఠింప • రాదెచెవుమ?
గీ॥ సర్వరుచుల గ్రహింపఁగఁ • జాలుదీవు
ఈవు చదువఁ జాలని గ్రింధ • మెందుగలదు?

కౌమనామంబుచంగల ♦ రమ్యరుచుల
సంగిహింపుము శుభము మో ♦ క్షమ్ముగొమ్ము.

—మనస్సు—

గీ॥ అకట మనసు నపుంసక ♦ మనివచింపఁ
దభ్యమనుకొంటే గాని కాం ♦ తలనువెంబ
డించి ముశాంతమచటఁ గీ॥ ♦ డించుచుండే
బానిని మునీంద్రీ! వంచింపఁ ♦ బడితిమేము.

గీ॥ హృదయకృతమైన పాపంబు ♦ నెన్నదగను
కేవల శరీరకృతము ల ♦ క్షింపఁ దగదు;
నతినిఁ గాగిలించెను మేను ♦ సుతనుఁ గాఁగి
లించుకొనుచున్న దీభావ ♦ మెంచవలదె?

గీ॥ కూప నివతితపశుశ్రౌసం ♦ తాపమునను
పాదముల గింజకొనుచుండు ♦ బయలువెడల;
మనమ! సంసార సాగర ♦ మునను బడియు
యత్నముంజేయపు తరింప ♦ నక్కటకట.

—♦ పశ్చాత్తాపము ♦—

గీ॥ కలిమిఁ గలవాడనని యెంచి ♦ గర్వి నైతి
లేమి ఘటియిల్లె విధి నిష్పా ♦ డేమనందు?
పతన ముత్సేక మూహింప ♦ వసుధయందుఁ
గరనిహత కందుకంబని ♦ యరయవలయు.

శా॥ మిథ్యామధ్యల విశ్వసించి మరునికే ♦ మెప్పించి మెప్పుంద, న
దృఢ్యంబోవక, సందులన్ మెలఁగి యాఁరాటంబులన్ గుండితినో;
తథ్యంబై యమృతంబునై న హరిపాదద్వంద్వ కంజాతమున్
సథ్యతవ్యముగాఁ దలంచెనుగదా ♦ నాచిత్త మున్మత్తమై.
సీ. అజ్ఞాన జనిత మాధ్యంబుచేఁ గాలంబు
బాల్యంబునన్ గొంత ♦ వ్యర్థమయ్యె

- యశావనోద్యోగ మ ♦ దాంధ్యగ్రామనన్ నిండు
 ప్రాయ మంత గుఁ దృణ ♦ శ్రాయమయ్యె
 నాశ, మున్ బరువిడ ♦ నాత్మ నెన్న కుఁబోవ
 మధ్యకాలం బిట్లు ♦ వందగించె;
 ధనబలంబులు క్షీణ ♦ దశ నొండె నరు భీతి
 వార్ధకంబున మేను ♦ వణఁకుచుండె;
 గీ॥ మోహవశమున, మనసు సం ♦ దేహమునను
 ఆర్యనిర్దిష్ట మార్గంబు ♦ నరయ కుండె;
 నదిగొ “ఆఁ” యని వదన గ ♦ హ్వరముఁడెచి
 మ్మిగుటకు వేచియున్నది ♦ మృత్యువకట.
 గీ॥ ఒకఁడు దుఃఖింప జింతించి ♦ యూరకుంటి;
 నొకఁడు సుఖింప వీక్షించి ♦ యోర్వకుంటి;
 సుఖమనఁగ నేమొ యెఱుంగక, ♦ శోకనిహత
 గాత్రమునఁ బల్లడిల్లితిఁ ♦ గట్టకడకు.
 గీ॥ రోగములకును సంసార ♦ భోగములకు
 జన్మమంతయు వేచ్చించి ♦ జపఁడ నైతి;
 భూరి చింతామణిం గాచ ♦ మూల్యమునకు
 విక్రియించితి నవివేక ♦ మాకృమింప.

—♦ గృహస్థాశ్రమము ♦—

- సీ॥ ఆత్మీయనదనంబు ♦ సానందముగనున్న,
 సుతులు విద్యవృత్త ♦ సుమతులైన,
 సచ్చీల యైభార్య ♦ సాధుభాషిణియైన,
 ఘనలయ్యు మిత్రులు ♦ ధనికులైన,
 బరకాంతయెడ మాతృ ♦ భావంబుఁ గలిగిన,
 దగురీతి నతిధి స ♦ త్కారమున్న,
 శిష్టులు వినుతింప ♦ శివపూజనంబున్న.
 మృష్టాన్న సాన సం ♦ తు

గీ॥ భటులు తనయాజ్ఞఁ బాలించు ♦ వారలైన,
 నీతిగలిగిన, సద్ధర్మ ♦ నిష్ఠయున్న,
 సత్యనిరతియు, సుజనసాం ♦ గత్యమున్న,
 నశ్రమంబగు నాగృహ ♦ స్థాశ్రమంబు.

సీ॥ చీటికిమాటికి ♦ శిశువు లేడుచునున్నఁ,
 గుఱియు వేళల గృహం ♦ బుఱియుచున్న,
 నంగణం బమిత పం ♦ కావృతంబుగనున్న,
 మత్కుణ భూయిష్ఠ ♦ మంచమున్న,
 సెగకుఁదోడుగ నిలటఁ ♦ బొగనిండుకొనియున్న,
 భక్తింప నన్నంబు ♦ రూక్షమైన,
 దుశ్శీలయై భార్య ♦ దుర్భాషిణియు నైనఁ,
 బ్రభువు సంతతముఁ గో ♦ పనుడువైన,

గీ॥ సతము శీతలజలమున ♦ స్నానమున్న,
 శత్రులకుఁదోడు ధనహీన ♦ మిత్రులున్న,
 దుష్టులంగూడి సుతుఁడతి ♦ కష్టుడైన,
 యముని మందిర మాగృహ ♦ స్థాశ్రమంబు.

గీ॥ ధర్మసంపాదితార్థ మా ♦ త్రమునఁ దృప్తి
 నంది, తత్త్వ విజ్ఞానియై, ♦ యతిధులందుఁ
 బ్రయతముండయి, శాస్త్ర వి ♦ వేకి యగుచు
 సత్యము వచించు గేస్తు మో ♦ త్తమునుబొందు.

డి॥ పాకనిమిత్త మాత్మ కుల ♦ భామిని వస్తుచయంబు లేమికిన్,
 వ్యాకులమొంది పుత్రకులఁ ♦ బజ్జకుఁ బంపకయున్నఁ, దత్వ ని
 ద్యాకలనన్ రహించు, గుణి ♦ యై వినుతింగొను, స్వస్థలంబునన్
 బాకటకీర్తిబొందుఁ, ఖెద ♦ వారల లోపము లేన్నుచుండు, లో
 కకులీనుఁ డుత్తమ గృ ♦ హస్థుఁడనంగఁ దనర్చు భూస్థలిన్.

—♦ మదిమి ♦—

గీ॥ యమునిఁబలె దండధరుఁడయి ♦ యలరుచుండు,

హరి విధాన గదాన్వితఁ ♦ డయి తనర్పుఁ
శివుని గతి విరూపాక్షుఁడై ♦ చెలగుచుండు,
ముదిమిఁ గలవానిఁ బూజించి ♦ మొక్కివలయు.

గీ॥ “జ్ఞానసంపదఁ గలిగిన ♦ దనుడవయ్య
జీవితంబునఁ బుణ్యంబుఁ ♦ జేయవైతి”

వనుచుఁగోపించి గద్దించి ♦ యముఁడు కాల
దండమున డుల్లఁగొట్టఁబోఁదంతములను.

గీ॥ శ్వాసకాస రోగాది సే ♦ నానమూహ
ములఁ బురస్కరించి స్వతంత్రీ ♦ ముగను వచ్చు.
మరణ నృపునకు ధవళ చా ♦ మరముఁబోలు
ముదిమి యేటికి? గాటికిం ♦ బోవుఁగాక.

—♦ సంసారము ♦—

గీ॥ సార మిసుమంత లేని సఁ ♦ సారమునను
సారవంతంబుగాఁ దోచు ♦ శ్వశుర గృహముఁ
హరుఁడు హిమవర్షతంబున, ♦ నంబుజాక్షుఁ
డంబునిధిఁ బండుకొను; హేతు ♦ వరయవలడె.

గీ॥ సారమిసుమంత లేని సఁ ♦ సారమునను
శిష్టజనుల స్నేహంబుఁ, గా ♦ శీనివాస,
మతుల గంగాజలస్నాన, ♦ మలికజేతు
నర్చనయు, సారవంతంబు ♦ లండు బుధులు.

మ॥ ఒకచోఁ బండిత బృందగోష్ఠి, మధుపా ♦ నోన్మత్తవాగ్వాద మిం
కొకచో, సానుల యాటపాట లొకచో, నోయోర నాకృందనం.
బొకచో వృద్ధవిరక్తి, కాముకుల మోహోద్రోక మింకొక్కచో
నకటా! సంసరణానురక్తి సుధయో ♦ హాలాహలజ్వాలయో.

—: కాలము :—

ఉ॥ ఉత్తమమైన స్థానమున ♦ నుండిన, దవ్వగనున్న, నెట్టి దు
ర్వృత్తియు లేకయున్న, బృథివింగల ప్రాణిచయంబు కాలమన్

మిక్కిలి కుక్క; వారినిధి ♦ మీ సములున్ దివిబత్తులున్ మహా
పత్తుల బొందుచున్న వాత ♦ పట్టున గీడొనరింప వేరికిన్.

ఉ॥ వేలకు మించినట్లు పృథి ♦ విం బ్రజ సంచరియించు, సంతలో
నోలి గతించు, లెక్కకొక ♦ ఉండును, వెండి యనేకులుందురీ
లీలనహర్నిశాక్ష యుగ ♦ లిన్ బ్రజబన్నిదమొడ్డుచున్ మహా
కాలుడు కాళితోడను జ ♦ గత్ఫలకంబున జూదమాడెడున్.

చ॥ చిరముగ నున్నయట్లలరు ♦ సృష్టికి నాధుడెవండెటుంగ మః
స్థిరమగు నీజగద్విపుల ♦ జీర్ణకుటీర వికీర్ణ సద్గుణ
కిర నర రన్నరాశులను ♦ కాలుడు దాచుచునున్నవాడు భీ
కిరమగు నాస్యగహ్వరము ♦ గల్లిన మృత్యుసముద్దకంబునన్.

గీ॥ భానుకిరణంబులకు బండ్ల ♦ బాటు భూత
ఫలగణంబు, జగజ్జీర్ణ ♦ వనమునుండ్లి
ఎత్తుకొనిపోయి కాలంబు ♦ తృప్తిదీట
భక్షణము సేయుచున్నది ♦ వ్యాఘ్రహటుల.

గీ॥ ఘుం ఘుమారావకృచ్ఛాత ♦ సంఘ మశక
ధూగ్వ హాజాండఫల గణో ♦ దుంబరంబు
బతనశీలంబు గాలంబు ♦ మతి నెటుంగ
శలవిమే యెట్టివానికి ♦ నైన నపఘ.

గీ॥ అజాడు గల్పాంతమున నాశ ♦ మందుచుండు,
హరియు హరియింపబడుచుండు, ♦ నభవుడైన
భవుడు దుదకు నభావంబు ♦ బడయుచుండు,
గాలమహిమంబు నెటుంగ శ ♦ క్యంబె మనకు.

గీ॥ శార్ఙ్గి బాషాణములు దేలి ♦ పడవలయ్యె,
నరుడు సరమాంస భుక్కులన్ ♦ జంపె, యుద్ధ
కార్యభారంబు వహియించె ♦ గపిచయంబు,
కాల పక్షిసితి గ్రహింప ♦ గలమె మనము.

—: తు మ :—

- గీ॥ కుటిలభావంబు హలమున • కున్ ఖలునకు
 నహజమగుఁ దన్ముఖాక్షేప • సహనమునకు
 తుమయెఁ తగియుండుఁజూవె, ని • స్సంశయముగ
 రమ్యతర కీర్తి సొంద్ర! శ్రీ • రామచంద్ర! •
 గీ॥ అరయ నరునకు రూపంబె • యాభరణము
 అట్టిరూపంబునకు గుణ • మాభరణము
 అతుల సుగుణంబునకు జ్ఞాన • మాభరణము
 అట్టిజ్ఞానంబునకు తుమ • యాభరణము •

—: తున (ఆకలి) :—

చం॥ నునువలిపంపు వల్యము, విఁనూతనశయ్యయు, గవ్వరంపుఁ జం
 దనము, మహోన్నతహాస్యము, మఁనంబును రంజిలఁజేయు కాంతయున్,
 వినితలయాఁగై తయును • వీణెయు, నాకటం దూలిసోయిన,
 మృగంబుకేకి కిన్నియును • మానెడు బియ్యమునన్ రహించెడున్

- గీ॥ ఉన్నవానికి బెట్టువాఁ • డున్నవాఁడు
 “అన్నమో రామచంద్రుఁడా” • యంచు నఱచి,
 ఆకటం దూలిసోలెడు • యాచకునకుఁ
 బట్టెడన్ముఁ బెట్టెడు • వాఁడులేడు.

ఉ॥ గడ్డియుఁ జిక్కినన్ మెసఁగి • కమ్మని కూటిఁగొందు పేదవై,
 బెడ్డలఁగొట్టి, లాకికుల • విందని పేరిడి, యున్నవారికిన్
 లఱుజిలేవి దూదిపెడ • లన్ ఫలపుష్ప రసాయనంబులన్
 దొడ్డగఁబెట్టు నాజనుని • దూఁబఱఁజూచిన లచ్చియొచ్చుచే?

- గీ॥ క్రోధముండినఁజాలు శ • తుత్వమేల?
 బాధకు దురాశయే చాలు • వ్యాధియేల?
 కడుపునిండినఁజాలు భో • గంబులేల?
 ఆకలియె చాలు దుఃఖంప • నాధి యేల?.

ఉ॥ నీకుఁగలట్టి సత్వమును • నీతియు నోదువు భోగశాలియు

దేశం జూడరాదు, మది ♦ నెట్టి విచారము లేకయుండు, వా
హా! కడికూడు లేదనుచు ♦ నక్కట! యాచక! కుండనేల? మె
ల్లకటా దూలి సోలునపు ♦ జాడట దైవ మొనంగకుండునే?

—: స్వభావము :—

ఉ॥ దిమ్మెడఁబాసి మూర్ఖుఁడు శ్రుతిస్మృతి శాస్త్రములన్ బురాణకా
వ్యమ్ముల నాటకంబుల న ♦ హర్షి శమున్ బరియించినంతనే
ఇమ్ముగ సత్స్వభావము వ ♦ హించునె? యారయ నుల్లిగడ్డగం
ధమ్మునఁ బచ్చకప్సరము ♦ నన్ విడనాడునె నైజవాసనన్.

గీ॥ మంచియున్ జెడ్డయు స్వభావ ♦ మాత్రమునన
సంఘటిల్లుఁబో చుచువున ♦ సంఘటిలడు
అత్తరువుఁ బూసినంతనె ♦ యక్క జనుగ
మోదుగుంబూవు కెందమ్మిఁ బోలఁగలదె?

—: జీవిత సాఫల్యము :—

గీ॥ ఎవని వాక్యంబు రసవంత ♦ మెవని భార్య
సతియు సత్పుత్రవతియొ, నే ♦ జనుని లక్ష్మి
సంతతము దానవతియొ, నా ♦ జనుని జీవి
తంబు సార్థకమగు నండు) ♦ తత్వవిదులు.

—: పోషకృతి :—

గీ॥ పరుల కుపకారముంజేయఁ ♦ బాలుపడని
వాని జీవితం బకట ని ♦ ప్పలము గాదె ?
కనవు మెసఁగిన నేమయ్యెఁ ♦ బసర మహాహా !
చర్మమాత్రాన నుపకృతి ♦ నలుపుచుండె.

గీ॥ కాయ ముపకారమునఁ గాదె ♦ ఘనత కెక్కు,
శ్రీవణము రహించు హరికథా ♦ శ్రీవణమునను,
కరము రాజిలుఁ గరము త్యా ♦ గంబువలన,
నవ్య గంధకుండల కంక ♦ ణంబు లేల ॥

—♦ బ్రహ్మ లిఖితము ♦—

శ్రీ॥ వసుధఁ గరీరంబు ♦ పత్రిహీనంబైన

నది వసంతుని దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

గూబ, దివాంధమై ♦ గొండిలో నణఁగిన

నది భాస్కరుని దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

చాతక ముఖమున ♦ జుఱివార పడకున్న

నదియు మేఘుని దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

మోదుగురి బూవున ♦ మోదంబు లేకున్న

నది గంధనహు దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

శ్రీ॥ సర్వ కుసుమంబులం గూడి ♦ సంభ్రమించి

గంధఫలఁ జేరకున్నఁ బు ♦ వృంధయంబు,

ఎవని దోసంబుగా నది ♦ మోచనలయు ?

బ్రహ్మ లిఖితంబుఁ నప్పింప ♦ వలనుపడు నె ?

శ్రీ॥ రూపవంతుని మాలు, కు ♦ రూపురాలు;

రూపహీనుని భార్య ను ♦ రూపనదన;

ఇరువురకుఁ జక్కఁదనమున్న ♦ సిరులునున్న;

చిత్రములు పద్మగర్భుని ♦ చేష్టితములు.

శ్రీ॥ ఇతర కర్మఫలంబుల ♦ నెన్నియేని

నబ్జసంభవ! వి లిఖింపు ♦ మనుభవింతు;

విరసునకు మత్కవిత్వ ని ♦ వేదనంబు

వ్రాయకుము వ్రాయకుము నాదు ♦ ఛాలమునను.

—♦ ఆఘటితఘటన ♦—

శ్రీ॥ త్సౌధరంబున వల్లిక ♦ సంభవించు;

సంభవించదు వల్లికన్ ♦ త్సౌధరంబు;

అహహ!! వివేరితముగ నిష్ప ♦ డంబుజాక్షి !

కనక లతయందుఁ గన్పట్టె ♦ త్సౌధ్రయుగము.

శ్రీ॥ కమలములఁ గమలోత్పత్తి ♦ గలుగునొక్కొక్క ?

యేంచుఁ బ్రీశ్నించు నతిఁ గాంచి ♦ యనియె నొకఁడు;
 “అతివ ! నీ ముఖాంభోజంబు ♦ నందు నతము
 రాజులుంగాదె యిందీవ ♦ రద్వయంబు”.

—♦ అసంభవము ♦—

గీ॥ ఎలమి మృగత్వస్థ యను నదిన్ ♦ జలకమాడి,
 గగన కుసుమంబుఁ దల మాని ♦ కముగఁ దాల్చి,
 అహహ !! శశశృంగ ధన్వీయై ♦ యజుని గెల్వ
 నదిగొ వచ్చుచున్నాఁడు వం ♦ ధ్యానుతుండు.

—♦ పరీవాసము ♦—

గీ॥ సంతతముఁ బ్రవాసంబు క ♦ వ్యంబయగుచు;
 అందుఁ బర కేహవాస మ ♦ తృణికకష్ట,
 మల్పజన సేవయున్ గష్ట ♦ మంతకంటె;
 నింక ధనహీనతా కష్ట ♦ మెట్టిదగునా ?.

శా॥ ఆకించన్యము హెచ్చినన్, బరిచయంబత్యంతమైనన్ గడున్
 శోకించున్ నతి గౌరవింపదెపుడున్; ఓడిను సేవింప నా
 లోకింపన్ భయమొందెనే నలసుడొ ♦ లోకంబునన్; గూఢ మం
 దూకంబట్లు ప్రవాసహీనుఁ డయినన్; యూర్పుడగున్ భూస్థలిన్.

గీ॥ ఎవఁడు పరదేశ సంచర ♦ చేచ్చలేక
 నిజ వధూముఖా లోకన ♦ నిరతుఁ డగుచు
 నెపుడు వ్యాపారహీనుడై ♦ యింటనుండు,
 వాఁడు ధనహీనతా దుఃఖ ♦ భావనుడగు.

—♦ సేవక నింద ♦—

శా॥ భక్షింపన్ బడబాగ్నిబోలు, శయనింపన్ గుంభకర్ణుం డగున్,
 వీక్షింపన్ విన గుడ్డియున్, బధిరుడొ, నేవేళఁ బర్యెత్త హ
 ర్యక్షంబా, నని నక్కయో, బను లొనర్చున్ ఖంజుడొ, నేడ్వఁగా
 దక్షుడొ, బ్రీభు విట్టి సేవకునిచే ♦ ధన్యుండు గాకుండునే ?.

గీ॥ నమ్మిడై యుండు దొలుత నొ ♦ న్నత్యమునకు,

బ్రదుకుఁ గాక్షించి విడుచుఁ బో • ప్రాణములను,
అధిక దుఃఖంబులొందు సౌ • ఖృములఁ బడయ
సేవకుని మించు మూఢుండు • సృష్టిఁ గలడె ?.

గీ॥ వ్యాధితుఁడు, దరిదుర్గిడు, ప్రి • వాసి, ఖలుడు,
రాజసేవకుఁ డీయేవు • రీ జగాన
వ్యర్థజీవులు జీవచ్ఛ • వంబులనుచు
వ్యాసుఁడు వచించెఁ బండితుల్ • ప్రస్తుతింప.

గీ॥ పృథ్వి, సేవాశ్వవృత్తులన్ • రెంటిలోన
శునకవృత్తియె స్వేచ్ఛకు • ఘనతకెక్కె;
శీర్షమును విక్రియించిన • సేవకుండు
స్వేచ్ఛగఁ జరించు కుక్కకు • నెందు సరియె ?,

—♦ వాగ్వానము ♦—

గీ॥ ఎవఁడు సతతంబు వా క్చమ • త్కృతినిఁ బరుల
హితుల, నహితుల, ఖలులఁ, బం • డితులఁ, గవుల,
స్వాంతముల సమాకర్షింపఁ • శక్తిఁ బడయు
నతఁడె సభలందు భాషింప • నర్హుఁ డగును.

—♦ వాగ్వి పోషణ ♦—

గీ॥ అల్ప శబ్ద మాత్రంబున • నధికమైన
యర్థము స్ఫురింప భాషించు • నతఁడె వాగ్వి;
అధిక వచనంబు సారమ • త్యల్పముగను
వెడలఁబుచ్చెడు వాఁడె పో • విప్రీలాపి.

—: అసత్యవాది నింద :—

గీ॥ పురుషవరునకున్ నొకటి, పా • మునకు రెండు,
అజనకున్ నాలు, గాఱు ప • డాననునకు,
ననలునకు నేడు, పది రావ • ణానురునకు,

జేషునకు రెండువేలండు) ♦ జహ్వా లహహ !!
ఖలున కెన్నియోలెక్కింప ♦ వలను పడున ?.

—: కృతఘ్న నింద :—

గీ॥ భోజనముఁ జేసి వచ్చిన ♦ భూసురునకు
భోజనముఁ బెట్టినట్టుల, ♦ బుడమిఁగాక
సాగరంబున వర్షించు ♦ చందమునను
ఖలునకుఁ నియంబానర్చిన ♦ గలదె ఫలము?.

గీ॥ అశులమృగములలో నేన ♦ యధముఁడనని
కక్కురమ! యేటికూఱక ♦ కుందె దీవు?
ధరిణి నధరూఢముండు కృ ♦ తఘ్నుఁడుండ
సీకృతజతకున్ గీర్తి ♦ నెగడకున్నె?.

—: శ్రీశక్ ద్వైతము :—

శా॥ ప్రాతఃతూతిత లోచనుల్, కరతల ♦ ప్రించత్పవిత్రాంకురుల్,
భూతివ్రాత నివేశితోరు తిలకుల్, ♦ భూమిసురుల్, వైదికుల్
బాతంబున్ మరణంబు నాబ్ధికము నే ♦ చాయన్ బ్రవర్ణిల్లునో
జ్ఞాతవ్యంబనుచున్ జరించుదురు నా ♦ నాశాద్ధ బద్ధాత్ములై.

—: శ్రీ సృష్టావ నింద :—

గీ॥ సరససాహిత్య మనునది ♦ సహజముగను
శ్రీలకు లభించు నందురు ♦ శిష్టజనులు
పురుషవరు లెట్టివారయ్యు ♦ బుద్ధిగలిగి
శాస్త్రముఁ బఠించినంగాని ♦ సంఘటిలదు.

శా॥ స్వాతంత్ర్యంబు, సవావిదేశగమనో, త్సాహంబు, యాత్రోత్సా
నీతానక్తియు, పుంశ్చలీనముదయ ♦ స్నేహంబు, వంధ్యాత్వమున్
యాతామూతవినుత్ప పూరుషది దృ ♦ త్సాంగస్మత్తంబు, ని
స్వేగూర్వాసిత్వ ముండహాసము, కుల ♦ శ్రీ నాశనోత్పాతముల్
గీ॥ బాల భర్తృవిరాగాంబుఁ ♦ బడసెనేని
నెచ్చెను సజగృహవ్యాపార ♦ హీనయేని

వార్ధకా కంపితాంగుండు ♦ భర్తయేని
శీఘ్రకాలంబులోన న ♦ శింపకున్నె ?.

చ॥ సిరులకునేని, భోగముల ♦ జెందినుఖంచుట కేని, లేమికిన్
గొఱకొఱలాడి కష్టముల గుండుట కేనియునారకంబునన్
బారలుట కేని, బ్రత్యహముఁబోరి గతిచుట కేనియున్, భువిన్
బురుషునకున్ గులాంగనయెఁమూలముగా వచియింతు. పండితుల్.

గీ॥ చూచినంజాలుఁ జిత్తంబు ♦ జూఱలాడుఁ
దాకినంజాలు విత్తంబు ♦ స్వీకరించు
సంగవిఠించిన సత్వంబు ♦ సంగ్రహించు
నారి ప్రత్యక్షరాక్షసి ♦ నరులకొర !.

గీ॥ మీసములు లేకయుండిన ♦ మిసిమినేఱు
పాలుగానెంచు, మీసముల్ ♦ బలిసెనేని
లవణజలయు క్షృతకంబు ♦ లాగుఁదలంచు
మీసములు తెల్లగానున్న ♦ సీసడించు
గాంత యారీతి భర్తను ♦ గౌరవించు.

—: కులపథా వృత్తియ : —

సీ॥ పడఁతి స్వగృహ బహి ♦ రాభిగపాదన్యాస
మహిఘణారోపణ ♦ మనుచునెంచి,
ఆత్మగేహముకంటె ♦ నన్యుల గేహమున్
ద్వీపాంతరంబని ♦ నిశ్చయించి,
తనపల్కు బంగార ♦ మని లోకులెన్నంగఁ
గృహము విత్తంబున ♦ కెనయఁజేసి,
ఆత్మనాథునికంటె ♦ నన్యుని నెమ్మోము
చవుతిచందురునకు ♦ సమమొనర్చి.

గీ॥ చిత్తమున భర్తపదపద్మ ♦ సేవకంటె
దీర్ఘయాత్రలు వ్రతములు ♦ వ్యర్థములని

తలచి, ధర్మఁధంబున ♦ మెలఁగునేని

నక యశ మొందు దొడ్డ యి ♦ ల్లానంగ.

చ॥ ఏయ్యడఁ దోడునీడయయి ♦ యెవ్వడు విశ్వసనీయుఁ డాతఁడే
నెమ్మడై, వండునంసరణ ♦ నిర్వృతిఁ గూర్చునతండ్రి నత్తుతుం
డెమ్మడి జవసంబు ఘటియించునో యయ్యడివిద్య, నెయ్యముం
దీయ్యముఁదోపఁ బల్కెడు సతీమణియే కులకాంతనాఁడగున్.

॥ ప్రేమముంగల్గి, కడునాగ ♦ రికతఁగలిగి,

చక్కఁదనమున రతిఁగాంచి ♦ ధిక్కరించి,

వలచి వలపించి యమకూల ♦ వతిగనుండు

భార్య, యభిజాత, లభియింప ♦ దార్యులాఁగ!

—: ఆసతీ వరతము :—

చ॥ వలసరనుండు, మన్మథునిప్రీతియకున్ నిపుండు, చూడగఁన్
రితివలెబోలువాడు, వరఁరామలఁ గూడనివాడు, వాక్చు
త్కృతిఁగలవాడు; కల్పిఁ బరికింపఁ గుబేరునిసాటివాడు, సం
తతిఁగలవాడు, భార్య సతఁ తంబును గుందుట కేమి హేతువు?

—: భర్తకు భార్యకు సంవాదము :—

మ॥ “నెలతా! వంటకువేళయయ్యెనుగదే?” ♦ “నీతల్లియేవండుబో,”

“నెలకన్ వండుగలేవె లంబ?” ♦ “వినుమానీచెల్లెలే లంబయా,”

“ఇల్లవ్వించితొలంగు మావలకు” ♦ “నీయిల్లెమి?” ♦ “హాబ్రహ్మ! న

న్నెలమింజంపుము,” ♦ “మన్మథోహరు మనోభీష్టంబు సిద్ధిం చెడున్.

♦ ఆసతీ తత్వము ♦

చ॥ కలనయినన్ నిజంబుగ జ ♦ గంబళులంబును బ్రహ్మ మంచునేఁ
దలఁచెద; నన్యునిబతి వి ♦ ధంబునఁ జూతు, సఖి! విభేదమున్
గలిగి చరింప, జార నిజ ♦ కాంతు ల దేహము భిన్నమయ్య వా
రలఁగలదొక్కయాశ్చ యనఁ రాదె? జనుల్ నను దూఱ నేటికిన్?

—: ఆసతీ విట సంవాదము :—

చ॥ “తెజవి! నవుండుకుండా భవఁదీయ విభంబు?” ♦ రమింపజాలునే

ర్పరి” “రసహీనుడే?” “రసికః పర్యుఁడు” “రూపరీగాఢా?”
 “మన్మథున్
 గోఱతకుఁ దెచ్చుఁజూవె” “యనుఁకూలుఁడుగాడనియా?” “మదేకత
 త్పరుఁడు” “విచారమేల?” “విటఁపర్యుఁడవయ్య నెఱుంగఁజాలవే”

—: పుత్త్ర ప్రశంస :—

గీ॥ బలముచేఁగాని యెంతయుఁ ♦ బ్రజ్ఞగాని
 ధనముచేఁగాని యెవ్వఁడు ♦ తనకుటుంబ
 భారము వహింపఁజాలునో ♦ వానివలన
 జనని స్వతత్త్వవంతు రా ♦ లనగఁదనరు.

గీ॥ మృతుఁడు, మూర్ఖుఁ, డజాతుఁడన్ ♦ సుతులుగలరు
 మువ్వ రవ్వారిలోన ను ♦ పుత్త్రకుండు
 రెండవ మహానుభావుఁడు ♦ పృథ్వియందు
 జనని కాజన్మమున్ దుఃఖి ♦ మును ఘటించు.

గీ॥ ధార్మికుఁడు గాక మఱియు వి ♦ ద్వజ్జనుండుఁ
 గాకయుండిన పుత్త్రుఁ డ ♦ క్కఱకురాడు;
 గర్భిణియుఁగాక మఱియు దు ♦ గ్ధములనీక
 యున్నగోవుతో నేమి ప్రి ♦ యోజనంబు?

—: పుత్ర పక్షపాతము :—

గీ॥ ఒండు రెండుగఁగావింప ♦ నోవు ధన్వు
 లెందఱోగల రుర్విలో ♦ నిది నిజంబు,
 రెండిటిని నేకముగఁజేయు ♦ క్రియకు నొక్క
 మన్మథుండను వాడె న ♦ మధుఁడగును.

సం॥ హృదయతృణాలయంబున రఁహించుచునుండగ మన్మథాగ్ని, కో
 విదుఁడఁ జరించుఁజూవె యని వేకమునన్ దఱిఁదప్పివచ్చెనే;
 నిది యన్యతంబుగా దల నురేందుఁ డహల్యనుగూడి, సద్యశో
 భ్యుదయముఁ గోల్పడెన్ రతులఁకొప్పలకుప్పలు లేరెయచ్చరల్?

— విరహిజనోక్తి: —

చం॥ విదితముగాకయున్నె? నుమ + వేణికజూచి జటాటపీ వియో
న్నదియని యెంచితో? గళము + సంగలకస్తురి కాలకూట మం
చుడలచితో? శిరస్సుపయి + శోభిలు పుష్పము చంద్రరేఖయం
చెద భ్రమియించితో? మెయివహించిన యీఘనసారభూతి బూ
డిదయనుకొంటివ్రా? మదన! + డీకొన మేకొనె దీవియోగినిన్.

ఉ॥ నాదు వియోగరోగము మ + సంబున నెంచక మార్వైద్యుడ డా
హ్లాదదమీ వసంత కృను + మాకరమంచు, ఘనంబు పూర్ణ చం
ద్రోదయమంచు నిచ్చె; విన + వో సఖ! నీ మధురాధరామృతా
స్వాదనమే యమోఘము భ + వ ద్విరహజ్వరతాప మారగన్.

మ॥ “తనుసంగత్యముకంటె గేవల మనో + దాంపత్య మత్యుత్తమం
బన నొప్పన్ హృదయేశ! నేనీచట నీ + వచోట వాసించినన్.
మనచిత్తంబులునిత్యమున్ గలయుచుం + టంగాడె యీభర్తకున్
జనసంబందిన మ త్సుతుం గనిన నీ + సారూప్య మొప్పారెడున్”.

(అని యొక కాంత, దూరమందున్న తన ప్రియుని నుద్దేశించి
వలకుచున్నది.)

— మేఘశ్యోక్తి —

గీ॥ సంతతము నిన్నుం దలచుచు + జలముకొఱకు,
నాతురతజూపె చాతక + పోతకంబు;
జలద! యొసంగు మిప్పుడ, గాలి + చెలగెనేని
చాతకంబేడ? నీవేడ? + నలిలమేడ?.

గీ॥ చాతకముభంగి వాయెత్తి + సంతతంబు
జీవనము గోరి నిన్ను యా + చించ జలద!
నెమలియను దానఁ జూపె; నీ + స్నేహమునకు
శబ్ద మాత్రంబునకు నేను + సంతసెంతు.

—◆ సింహాన్వోక్తి —◆

కం॥ పండులు లేళ్లున్ మందలు

మందలుగాఁ బఱచు, మాటి • మాటికి వెఱచున్

గండక కుండక భీతి

జెండక తోడ్పాటులేక • సింహము మెలఁగున్.

గీ॥ సింహ మొక పుత్తునిగాంచి • చింతలేక

నిద్రబోవుచు నున్నది • భద్రముగను;

అమిత పుత్తులఁ గాంచియు • నకట ఖరము

పాటువడుచున్న దతి భార • వహనమునను.

గీ॥ పాపవశమున దుస్తర • కూపమునను

సింహ మొక వేళఁ బడుఁగాక • చింతఁదక్కి,

తలనఖరధారలన్, దాన • ధారలొలుకు

మదగజ కపోలములఁ జీల్చి • బెడరునొక్కొ ?.

—◆ గజాన్వోక్తి —◆

ఉ॥ దానముఁగోరి తుమ్మెదలు • తారసి లంగ, మదాంధ బుద్ధిచే
నేనుఁగు కర్ణతాళముల • నెంతయు దవ్వగఁ దోలుఁబో. యన
నానముగా, స్వగండయుగ • మండనహాని ఘటిల్లుఁదమ్మి పూ
డేనెలఁ గోలి తుమ్మెదలు • దిమ్మరలేవె నరోవరంబులన్ ?.

ఉ॥ శైలసమీప నిర్ఝరుల • స్నానముఁజేయుచు నీదులాడుచున్
గేళినిఁదేలు మబ్బములఁ • గేలనుమ్రొంచి భుజించి నిక్కుచున్
నీలుగు మంత్రెకాని కరి • ణీ కరలాలిత గండమత్త శుం
డాలమ! మానుమీ మనము • నన్ మృగరాజ రణాభిలాషమున్.

ఉ॥ కంధర తీవ్రపాశమునఁ • గట్టువడెన్, జరణంబు శృంఖలా
బంధమునన్ గృశించె, సృణి • పాతమునోర్చె శిరంబు, నీ దృఢ
స్కంధము వస్తుభారమున • నన్నగిలెన్, వర దాన తృప్త పు
ష్కంధయ గంధ సింధురను! • పల్కపుగా మదమెట్లుహెచ్చెనో?.

గీ॥ తాపవశమున, నతినిమ్న • కూపమునను
తుండముం జాచి, లభియింప • కుండె సలిల
మనుచు లఘుభావమునఁ గుండఁ • జనదు గజమ!
తతసరోవరంబున నీదు • తనివి దీటు.

చం॥ మదగజమా! వచింతు విను • మా! మదియించితినేని, నేరిన్
తెవరనిదానవేన్, సరళ • వృక్షములన్ విదళింపనేటి క
ల్లదె పరికింపుమా గిరి గు • హన్ నివసించుచు నుండు సింగపుం
గొదమను దాకినన్, వెడఁద • గోళ్లునుబావుఁ గవోల ఖర్జువున్.

—♦ మృగాన్యోక్తులు ♦—

గీ॥ వైభవోన్మత్త చిత్తుల • వదనములను
గోరి వీక్షింపకుండఁ గాం • తార సీమ
సల్ప దూర్వాంకురంబుల • కలరె దహహ !!
ఏణ రాజమా! ధన్యుండ • వీవ భువిని.

గీ॥ తృణఘటితపూరుషుండు ధ • రించినట్టి
తృణ శర శరాసనంబుల • రీతిఁ జూచి
సాధ్వసంబునఁ గలమమం • జరులఁబాసి
మృగకిశోరమ! యుజక ప • ర్వేత్తనేల ?.

చం॥ నరులకుఁ జాలదవ్వని వ • నంబులఁబాయక సంతతంబు, ని
ర రిణుల నీరుద్రాప్రచు, గు • జంబుల నీడల విశ్రమించుచున్
గరిక మెసంగి, యేరి కప • తార మొనర్పక సంచరించు నీ
హరిణములన్ వధింతు రహ • హ! జనులన్ దనియింప శక్యమే?.

చం॥ ఇరుదెసలందుఁ జూడ వల • యేర్పడె, వెన్నదవాగ్నిరేగె, గు
ర్కురములునన్నిధింజెలఁగె, గూర్మిరుడువ్యాధుడుచాపమూనిముం
దట గుడిఁ జూచుచుండెను, ప • దంబుల బొలకు లాశ్రయించిరా
హరిణి, స్వగర్భభార జని • తాలనయై పతిఁ జూచె నక్కటా!.

ఉ॥ నారి పుటుక్కునం దెగె, ఘ • నంబగుచాపము ముక్కలయ్యె, నా
కూర్మిరుడు వ్యాధుడుంబటచె • గుక్కలతోడ, దవానలంబు చ

ల్లారంగ వానయన్ గుటిసె; * నా కరుణాభరణుండు రాఘవేంద్ర
జారసిప్రోవేనేని దర * మా? యొక్కజొక్కని సంహరింపగన్.

—♦ రాసభాష్యోక్తి ♦—

మ॥ పత్రిభాషాలురు చూపె యాశ్చితులు భూ * పాలుండు; వాలా

న్విత

పత్రిజీవిన్ హరియండు; రాజతుర గా * వానంబునందుండ
గతి నొండించెదవోసి రాసభమ! కు * గ్రాసంబుభక్షింపఁ జా
కిత కొల్వేటికి? వస్త్రభారవహన * క్లేశంబు నీకేటికిన్?.

—♦ హంసాభాష్యోక్తులు ♦—

గీ॥ గళముసారించి దిక్కులఁ * గలయఁజూచి

గట్టిగాఁ గూయుచున్నది * టిట్టిభంబు

మానముం గలదాన వేన్ * మానమొండె

అవసరణమొండె, శరణంబు * హంస! వినుము.

మ॥ కలహంసంబు దినాంతవేళ, బకముల్ * కారంజముల్, కాకముల్

గల కాసారము, నధ్వగశ్రమ మణంగన్ జేరఁ, గాకాది ప

క్షులు వీక్షించి, హసించి, మూఁగదియ యం * చున్ దుల్చె

బక్షంబులన్

ఖలులన్ జేరిన నెట్టివారి కయినన్ * గష్టంబు రాకుండునే?

—♦ భ్రమరాభాష్యోక్తులు ♦—

మ॥ అకటా! పద్మవనాంతరస్థ మధుపం * బంభోరుహస్యంద స

న్మకరందానవ మాన్వదించి, యశో * న్మాదంబునన్ క్షల్లి చం

పక గంధంబును ధిక్కరించి, విధిచేఁ * బైజేశమొదదిమ

ల్లిక శ్రేష్ఠంబనుచున్ దదానవముఁ గో * లెన్ లోనన్లాఘ్యుచుచున్.

చం! వలపులకున్ భ్రమంబుగ నశంబుప్రియంబుగ నుండునంచులన్

దలఁచి, కదంబ కాననము * నన్ విహరించి, యశోక వాటికన్

మలసి, రసాలపుష్ప నవ * మల్లికలందు రమించి, నేటి కి

వెలమిని తమ్మిగూడెదవా? * యెంతటిదానవె గండుచుమ్మదా?

—♦ కోకిలానోక్తులు ♦—

- గీ॥ కాకవిహితమీ చూతంబు ♦ కోకిలంబ !
 మానముం బూనడగదు నా ♦ మాటవినుము,
 చంచమ రవంబునం గూయు ♦ మించుకంత;
 ని న్నెవండు గ్రహించునే ? ♦ మిన్నకున్న.
 గీ॥ పొలఃతులను విస్వసించని ♦ పురుషవరుడు
 ధూర్తుఁ డయ్యును వారి కం ♦ ధుండ యగును;
 కాకి శిక్షింపఁగా నేర్పు ♦ గలదియయ్యుఁ
 బరభృతస్త్రిల వంచించఁబడక యున్నె ?.

♦— చాతకానోక్తులు ♦—

- జీ॥ చాతకపోతకంబు! హిత ♦ సంగతిఁ బల్కెద నాలకింపవో?
 ద్యోతలమందు నంబుదము ♦ లోలి, గమించుననేక భంగులన్;
 త్కృతలమెల్ల సాగరము ♦ గాన్ జలధారలనీనుఁగొన్ని, ని
 ఘాతములన్ ద్యజించుగతి ♦ గర్జిలుచున్ వడిబోవుఁ గొన్ని, నీ
 వేతరినేన్ ఘనాఘనము ♦ నే తిలకింపు మభీష్టిసిద్ధికిన్.

- గీ॥ చాలకాలంబు బ్రదుకుమో ♦ చాతకంబ!
 మహిఁగల విహంగములనీవ ♦ మానివోదు;
 ప్రాణములనైన బాసెద ♦ వంతెగాని
 ఘనునిఁ దక్క యాచింపవే ♦ జనునినైన.

—♦ శుకానోక్తి ♦—

- గీ॥ నకలఖగములు స్వేచ్ఛగ ♦ సంచరింపఁ
 బంజరంబున బంధింపఁ ♦ బడితివీవు
 కారణంబే మొ యూహింపఁ ♦ గలవె చిలుక ?
 తెలియకున్నె ? నీమధురవా ♦ క్కుల ఫలంబు॥

♦— కాకానోక్తి ♦—

- గీ॥ పాతరాంభవేశనా ♦ భాస్కరుండు
 తమ్ముఁ దామిసేపటలిగఁ ♦ దలఁచుననుచుఁ

గాకులము, కాకులమయంచు ♦ వ్యాకులమునఁ
గాకములు కూయుచున్నవి ♦ కరుణదోష.

శా॥ కేకీన్, లోకులు, గాయకుల్ మిగుల శ్లా ♦ ఘింపంగ వీక్షించి, ది
గ్వాక్ష్మీర్ణంబగు తద్దళస్వనము న ♦ భృసంబుగావింపఁగన్,
గాకారావముఁ జేసెదీవకట! కా ♦ కారావమేనాటి కేన్
గేకారావమనంగ నొప్పుగునె? కా ♦ కే! కేకి వెల్లెదువే?.

—♦ సముద్రా న్యోక్తులు ♦—

గీ॥ భూరిరత్నంబులకు జన్మ ♦ భూమియయ్యు
నంబుధికి మదంబిసుమంత ♦ యైనలేదు,
కొన్నిముత్యంబులంగల్గి ♦ యున్నకతన
మదముచేఁ గన్నుగానదు ♦ మదజగంబు.

గీ॥ తగవుమాలి రత్నంబు న ♦ ధఃకరించి
తృణముఘనమంచుఁ దలను ధ ♦ రించెదీవు;
తృణము రత్నంబునకుఁ దుల ♦ యేతలంప?
నోయిసాగరా! జడఁడవే ♦ మో యెఱుంగ.

గీ॥ మారుతోల్లాసి తోల్లోల ♦ మండితాల్గి!
జలధరుని పోల్కిగర్జించి ♦ చెలఁగెదీవు
దప్పిచేఁ బాంథుఁ డొకఁడునీ ♦ తటమునందు
నడుగుచున్నాఁడు నడబావి ♦ యడరుచోటు.

శా॥ ఓయీ! సాగర! రాల్లతోఁగలసి యెన్నోరత్నముల్ పొల్లెడున్,
నీయందే నిదిరించుఁగా జలచరా ♦ నీకంబుతోశౌరి, నే
నీ, యజ్ఞానముఁ జూచి ఛీయని కడున్ ♦ నిందింపనారేక, నే
నీ, యాన్నత్యముఁజూచి నిన్ బాగడనానిక్కంబుగన్ జెప్పమా.

♦ అశస్త్రాన్యోక్తి ♦

గీ॥ ఆనాకవిభుభీతి ♦ మైనాకమాదిగాఁ
గలశైలముల్ గడ ♦ గడవడంకె

సంభరబృందంబు ♦ గర్జనచ్చలమున
 నాక్రిందనముజేసె ♦ నఖిలదిశలఁ
 దనతండ్రికి ఘటిల్లు ♦ దశను విలోకించి
 జడభావముంబొందె ♦ జంద్రమనుఁడు
 సురసార్వభౌముని ♦ భరియింపకుండఁ బ్ర
 థావించుచున్నవై ♦ రావతంబు

శీ॥ వ్యాకన్యాపరిష్వంగ ♦ వైభవమున
 నిద్రితుండైన శౌరియు ♦ నిదురొడయ్యె
 గుంభసంభవ! కీడ్పాటు ♦ సంభవించు
 వ్యాపిదువుము శుభములఁ ♦ బడసెదీవు.

—♦ సద్యస్యోక్తి ♦—

శీ॥ కలిచయదివసస్థాయి, నీ ♦ యతులజేవ
 నప్రవాహంబు చిరమించు ♦ నమ్మిత్తో? భ
 వత్తటదుమపాతన ♦ పాతకంబు
 శాశ్వతంబు సోతస్విసి! ♦ విశ్వయునను.

—♦ తటాకాశ్యోక్తి ♦—

గీ॥ ప్రితటాకంబ! యిపుడ నీ ♦ యుదకములను
 యాచకులకిమ్ము, నీయివి ♦ సార్థకమగుఁ
 బృథివిపై ఘనాఘనము వ ♦ స్థించెనేని
 నెవఁడు యాచించు నీమనం ♦ బుప్రలఁ జెవుమ,

చం॥ వినవో? తటాకమా! యినుని ♦ వేడిమికోడిన దానవేని, జీ
 వనము నశించునేని, నన ♦ పాయముగన్ జలవక్షులాకనం
 బున కెగయున్, శిలీముఖ నఁకూహము మాపులజేరు, నిన్నుఁబా
 సిన నునురుల్ త్యజింతుమను ♦ చేపలకున్ గతియేమి చెప్పమా.

శీ॥ సారసు ధోపమాన జల ♦ సంపదకున్ గడు నుల్లసిల్లుకా
 వారమ! యిత్తటిన్ బధిక ♦ పంచమదాహముఁ దీర్చుజాలవ్రా

జారుణ తాపకారణ ని ♦ దాఘము నిప్పుల టుప్పునేన్, భజ
న్నీరము లింకవో? చెవును ♦ నీవపు డెట్టులు దప్పి దీట్టువో?
ఉ॥ వారిజ కైరవ ప్రకర ♦ వాసిత నిర్మల సీరమందు సం
చారముఁ జేయు హంస, బక ♦ సంచయముఁగని సంతసించి కా
సారమ! నిన్ను జేరితి, మొ ♦ నల్లను లోఁగల దానవంచు లో
వారయకుంటి; నక్కటక ♦ టా!! కపటాత్ములఁ జేరవచ్చునే?

—: కమలాన్యోక్తులు :—

గీ॥ కెరలి కూశ్మాండ కోశాత ♦ కీసుమాలి
పద్మకైరవంబులఁ బోలి ♦ పవలు, రాత్రి,
వికసితములైన యంతనే ♦ భృంగకులము
చేరి తత్కిర్తి గానంబుఁ ♦ జేయు నొక్కొక్క?

గీ॥ చందుఁ డుదయించి నంతనే ♦ సర్వజనుల
కమిత సంతోష ముదయించు ♦ సంబురుహమ!
ఈపు సంకోచము బొంద ♦ హేతు వేమొ?
చండకరుఁడు గాడనియూ ని ♦ జంబు జెవును.

—: కూపాన్యోక్తి :—

గీ॥ సరస హృదయంబు గలదాన ♦ వరసి చూడ
గుణగణగౌహి వీరీతిఁ ♦ గూలఁ బడుదె?
అమిత నైచ్యంబుఁ బొందితి ♦ ననుచు నహహా!
కూపరాజమ! యింత సం ♦ తాపమేల?

—: కత్నాన్యోక్తులు :—

గీ॥ నృపతి కోటిరముం బాసి ♦ వృధివి జారి
భూరజంబున బుంగి సొం ♦ పుండొలంగి
రతన మొక్కందు దుర్విధి ♦ కతన నకట!
జనులపాద విడంబనం ♦ బును సహించె.

మ॥ కరయుగ్మంబునఁబట్టి నిన్నదిమి, యాఁఘ్రాఁకించి, చుంబించి,దు
ష్కరమౌటన్ దిగమింగి, వాతెఱచి నీతాకరంబుఁగావించువా

శరముంగంచి, హసించెదేల? భవ దంతస్సార మేపాటియో
పరికింపన్ విభజింపకుండ విడిచెన్ ♦ భావింపుమా రత్నమా!.

—: శంఖాశ్వాక్షి:—

అక్కట! లక్ష్మీకిన్ జనకు ♦ ద్వైతనుఁ గాంచిన యట్టి సాగరుం
డెక్కడ? మల్లెబోలు తను ♦ నెక్కడ? విష్ణుకరంబు నాస్థలం
బెక్కడ? నీచవక్త్రముల ♦ నివ్వధిఁ జిక్కితి దిక్కులేక నే
నెక్కడ? యంచు శంఖ మతిఁ హీనముగన్ విలపించె మ్రోగుచున్.

—: సామాన్య వృక్షాశ్వాక్షులు :—

గీ॥ మండువేసవి చనుదేర ♦ మార్గమునను
ఒండు వృక్షంబు మాత్రము ♦ యున్నదకట!
అధిక పథికులు తన నీడ ♦ నాశ్రయించి
రనుచు నామ్రాకు పరితాప ♦ మపనయించె.

నీ॥ ద్విజకోటి సేవింప ♦ దేజరిల్లితి వంచుఁ
బాంధుల కాధార ♦ వనతి వనుచు
వృక్షంబులను నిన్ను ♦ వినుతింతు రంచు, స్ని
గ్ధచ్ఛాయలంగల ♦ దాన వనుచుఁ
జూచి యానందింప ♦ సాంపుఁగాంచితి వంచుఁ
వరగుణంబుల కున్ని ♦ పట్టువనుచు
మోచమారగ వీచి ♦ సేదఁదేర్చెద వంచు
ఫలములచే క్షుత్తుఁ ♦ బాపు దనుచు

గీ॥ నో మహావృక్షరాజు! ♦ యుక్తదీయ
పాదముల నాశ్రయింపంగ ♦ వచ్చి, భయద
కోటర ద్విజహ్వనేక ♦ ధాటి కకట!
పటచితిమి చాల దవ్వుగ ♦ వెఱచి మేము.

గీ॥ అశని, యనలంబు, హిమము, ఝం ♦ ఝానిలంబు
మెలకాలంబు దనుక ని ♦ న్నైనను కుండు

సంతపటక నీ యువకార ♦ మవని రుహామ!

అవయిం జూడ మాకు నీ ♦ యూన గలదె?.

—: కల్పనృతా న్యోక్తులు —

గీ॥ కాలనియతిని గల్ప వృ ♦ తుంబు, నన్య

వృక్షముల బోలి ఫలముల ♦ నిచ్చునేని

వనమునం గల భూరుహం ♦ బునకు దనకు

నెవ్విధిన్ భేదముండు? నూ ♦ హింప వలదె?.

చు॥ జననము క్షీరసాగరము, ♦ చక్కనియూవికె గమ్మతావికిన్

ఖనివనివేల్పులుదురు జ ♦ గద్విదితంబుగ; వానభూమి, సం

దనవన, మోసికల్పకమ! ♦ తధ్యముబల్కెద లోపమున్నె నీ

ఘనతకు? నర్థియోగ్యతను ♦ గాంచు వివేకము మాత్ర ముండునేన్.

—♦ చందనాన్యోక్తులు ♦—

మ॥ పులులన్ గాంచిన కానబుట్టి, వికటాన్భూర్జ తృణా భీషణం

బుల సర్పంబుల బెట్టుకొంటి వతు లామోదంబు గాపాడగన్;

ఫలపుష్పంబు లదృష్టహేతువున సంప్రాప్తిండు బో, యవ్వ డ

న్యూలురాకుండగ నెట్టికాపుగడ, లో నూహింతువో? చందనా!.

చు॥ ఫలములు పుష్పముల్ గలిగి వర్ధిల కుండ సృజించెగాదె నిన్

జలజభవుండు? వానిమతిజాడ్యము లోకు లెఱుంగరొక్కో? య

న్యూలు భవదీయ సౌరభము లొంది సుఖంపరె? దాననీకు న

త్ఫలము లభింపకున్నె? యిలధన్యత గాంచదె నీదు జన్మమున్?.

—♦ ఆశోకాన్యోక్తి ♦—

గీ॥ ఇరువురము జూడ రాగుల ♦ మురుశీలీము

ఖాప్త వైభవం బిరువురె ♦ యందు గలదు

లలిత పదహతి యిరువుర ♦ నలరజేయు;

నాకు నీకంటె శోక మ ♦ శోక! హెచ్చు,

(ఇట్లాక వియోగి)

—♦ మాలత్యనోక్తి ♦—

గీ॥ మాలతీ! పట్నదంబు తుం ♦ బీ లతాంత
చుంబనంబునఁ గడుఁ జొక్కి ♦ సోలెననుచు
వగచెదో? చతు స్పాదంబు ♦ పశువై యైన
నేమికావలె పట్నదం ♦ బెఱుంగ వొక్కొ?.

—♦ సహకారానోక్తి ♦—

ఉ॥ సార రసాలవృక్షమ! నిజంబుగ నీ ఘృవుష్పజాత న
తెన్నరభ మారయన్ మలయంజంబును మించును, కప్పరంబుఁ గ
స్తూరిని మీఱు, నైన నొకదోసము వాటిలె నీకు, గౌర వా
గౌరవదృష్టిలేదు పికకాక కదంబ నయాగమంబునన్.

—♦ న్యగోధానోక్తి ♦— (న్యగోధము=మఱిచెట్టు)

మ॥ అకటా! నద్విజనేవలం బడసి, య ♦ తొన్నత్యముం బొందితే
లికవై మౌక్తికులకై నఁ బొంతఁగల ప ♦ ల్లజాత కూశ్మాండ వ
ల్లిక నీపండ్లకు నవ్వుచున్నయది, యీ ♦ లీలం బ్రశంసించు కై
తకు లోపంబని లోఁ దలంపకుము, కోధ ♦ ధంబేల? న్యగోధమా.

—♦ శాల్మల్యనోక్తి ♦— (శాల్మలి=బూరుగు)

సీ॥ పరికింప సొంపారు ♦ పద్మవనంబు

నాశచే నేతెంచు ♦ హంసములను,

కమ్మతావుల నీనఁ ♦ గల పూవులను భ్రాంతి

జమ్ముజమ్ముని వచ్చు ♦ తుమ్మెదలను

మధురఫలస్యంద ♦ మధుపూరముం గోలఁ

బరువుపర్వనవచ్చు ♦ పాంథజనుల,

మాంసరాశిగ నెంచి ♦ మోసనంబునఁ బొంగి,

యెలమిఁ జేరెడు కాక ♦ గృధ్రములను,

గీ॥ ధరణి, నిస్సార మిథ్యోన్న ♦ తమునఁ గ్రాటు

శాల్మలి కుజంబ! సుమరాగ ♦ సంచయమునఁ

బ్రీతిదినంబును వంచించు ♦ బాడియగునె ?
 తిట్టలేన్నాళ్ళు వంచించు ♦ నెంచితొక్కా ?

—♦ నింతాన్యోక్తి ♦— (నింబ=వేచ)

గీ॥ పరశువుం బూని నటకన ♦ వానికై నఁ
 దేనియ, ఘృతరిబుఁ బూసిన ♦ వానికై న
 గంధమాల్వదుల భజించు ♦ ఘనునకై నఁ
 గటువుగనె యుండు నింబ వృ ♦ కుంబు లకట !.

—♦ బబ్బులాన్యోక్తి ♦— (బబ్బులము=కుమ్మ)

సీ॥ ఏరైన నీయండఁ ♦ జేరకుండఁగ ఘోర
 కంటకంబులఁ బెట్టు ♦ కొంటి వీవు
 పథిక శ్రమంబును ♦ బాపఁజాలుదువన్న
 నిలువ నీడయులేక ♦ పొలిచె దీవు
 వరపుష్పములనైనఁ ♦ బడయవచ్చునొ యన్నఁ
 దావిలేని సుమాళిఁ ♦ దాల్చితీవు
 కడుపునిండఁగఁబండ్లఁ ♦ నైకొనం దగువన్నఁ
 గడువర్జ ఫలములఁ ♦ గంజీవీవు

గీ॥ అహహా ! బబ్బుల ! నీజన్మ ♦ మట్టులుండె
 నితర వృక్షంబులఁగ్గలంబు ♦ లేర్చికై నఁ
 జక్కకుండఁగఁ గాపాడఁ ♦ జెలఁగెదీవు
 నిను సృజించిన బ్రహ్మ నే ♦ మనఁగవచ్చు ?

—♦ ఇత్తనోన్యోక్తి ♦— (చెఱు)

చం॥ కఱకఱదుర్మించి దంచిన, వికారముఁబొందిన, వంకఁబోయిన
 విడిగిన, గానుగం జొనిపిఁపిండిన, వండిన, నైక మాధుకీ
 గరిమఁ దృణంపకుండ నుప ♦ కార మొనర్చుగఁ బుట్టిపట్టి మా
 చెఱుకు మరుస్థలంబున న ♦ శించిన నయ్యది దేనిదోసమో ?

—♦ కంటకారికాన్యోక్తి ♦— (కంటకారిక=వాకుడుచెట్టు)

సీ॥ విమల ఫల పుష్ప భూషిత ♦ వృక్షములకుఁ
గంటకంబులు దగియుండుఁ ♦ గాపుగడకుఁ
దలఁప రసగంధములు లేని ♦ దానవీవు
కంటకారిక ! నీకేల ♦ కంటకములు.

—♦ భుత్తారాన్యోక్తి ♦— (ఉమ్మత్త)

శా॥ రాజస్థానము శూలినీకొనఁగె బో, ♦ రంజించెదో పారిశిన్?
రాజీవంబుల నేచెదో? కుముదముల్ ♦ రాజోపలానీకముల్
రాజిల్లంగలవ్రా? తమంబణఁచెదో? ♦ రామాస్య సామ్యంబుచే
నోజస్సున్ బ్రకటింతువేము? చెపుమా, యన్నత పుష్పాధమా!

—♦ ఈశ్వరాన్యోక్తి ♦—

సీ॥ వర గజాశ్వములకు ♦ వైభవం బణఁగునో?

వృషవాహనంబున ♦ వెడలెదీవు

జురగారమునకెట్టి ♦ భంగంబు గలుగునో?

చిలువులన్ దొడవులఁ ♦ జేసితీవు

లోకబాంధవునకు ♦ లోటు వాటిల్లునో?

తలను దోమాకరుం ♦ దాల్చితీవు

వలిపంపు వలువల ♦ విలువ క్షీణించునో?

దినమొలవాడవై ♦ తిరిగెదీవు

గీ॥ ప్రేమదవనముల కెట్టి లో ♦ పంబువచ్చు?

ప్రేత వనసీమలన్ సంచ ♦ రించెదీవు

భవదవ గుణంబుల గణింప ♦ వచ్చునొక్కో?

ఏమనందగు? నీవు వి ♦ శ్వేత్వరుడవు.

సీ॥ పంచాననుడనంచు ♦ భావించి గర్వించి

బ్రహ్మశ్రీర్షముఁద్రొంచు ♦ పాపివైన,

మత్తచిత్తుండవై ♦ మాతల వలపించి

సంగమించినయట్టి ♦ జడుడవైన,

బీర్తిమై సతతంబు ♦ భూతసంతతిఁగూడి
కాటిలో నివసించు ♦ మేటివైన
ప్రజలను నృజయించి ♦ భరియింపజాలక
వడిసంహరించిన ♦ వాడవైన

గీ॥ నవగుణంబు లెన్నేని నీ ♦ యందునున్న?
నెవని నతిభక్తి సేవించు? ♦ నవఁడుదిక్కు?
ఏమిచేయుదు? నాదుఃఖ ♦ మెవఁడు వినును?
లోకముల కేలికపునీవు ♦ లోకనాథ!.

సంకీర్తనా నౌక్తులు

గీ॥ అఖిలభవనంబుల భరించు ♦ నలబుజాక్షు
లీలఁగ వహించు గరుడుండు ♦ క్లేశమొంది
విశ్రమముఁ గోరెనేని నే ♦ వృక్షమైన
నోపజాలునె భరియింప ♦ నుద్విగుండు.

గీ॥ ఓయి ఫణిరాజ! యాలింపు ♦ మొక్కమాట
వసుధ భరియింప జాలిన ♦ వాడవీవ
వక్త్రమును వక్రముగఁదిగ్విప్ప ♦ వలను పడదు
ఈపు దుఃఖంప సూఖయింతు ♦ రెల్లజనులు.

చం॥ సలిలమ! సర్వదేహులకు ♦ శైత్యము నీవలనన్ లభించు, ని
ర్మలముగనుండు వక్రతన ♦ మైలనశించు స్పృశించినంత, జీ
వులకిల జీవనంబవనఁ ♦ బోలుచుండునుగ; నై న; నున్నతిన్
నిలువక పాటుచుండువతి ♦ నీచవధంబున కేమిచెప్పదున్.

సీ॥ ట్టామేఖలంబోలు ♦ గంభీర కలశాబ్ధి
కడుపార నేకస్నేఁ ♦ గన్నతండి,
ఫాలనేత్రుని శిరో ♦ భాగస్థ వ్రజంబు
తుహినాంశువే దాన ♦ తోడఁబుట్టు.

పదునాల్గు జగములఁ ♦ బాలించు విన్నాణి
వైకుంఠుఁ జేసతి ♦ పాణివిభుఁడు.
తేటిబోటుల యాట ♦ చాటల నేపారు.

వనజ మే వనజాక్షి ♦ కునికిపట్టు,
గీ॥ లలిత కలవాణి, వాణి, య ♦ న్నలువరాణి.
ఏలతాంగికే గోడలై ♦ యెసఁగుచుండు,
నమ్మహాలక్ష్మి, పృథ్వీతీచే ♦ సబల యగుటఁ
జపలయై దుష్టులం జేరు ♦ సంతతంబు.

కం॥ కుంభస్తనశ్రీమద జృంభిత
రంభానంభోగ సుఖము ♦ గ్రహియింపఁ దగున్.
జంభాకి; ఘటచేటి
సంభోగ విటుం డెఱుంగఁ ♦ జాటునె పుడమిన్.

చం॥ మణులు శిఖాకలాపముల ♦ మాడ్కి వెలుంగ, శరీరమున్ బ్రీతి
క్షణముఁ ద్వజింతు, జీవనము ♦ గాడుపు, వాసము భూబిలంబు, హి
క్షణమశుభంబు, వక్త్రము ♦ పంబు ద్విజిహ్వలగ్రాహుచుండు, నో
ఘోషర! నీదుచర్య యతి ♦ వక్రముగన్ గనుపట్టు నక్కటా!

గీ॥ ఆరయన్ విషభార న ♦ హానమునను
అహివిభుండు గర్వింపఁ డా ♦ పంతయైన;
బిందు మాత్ర, విషంబున ♦ వృశ్చికంబు
కంటకం బూర్ధ్వ గతఁబూను ♦ గర్వమునను.
గీ॥ దివ్యమగుచూతరసమును ♦ తృప్తిదీఱఁ
ద్రాగు పరభృతంబునకు గ ♦ ర్వంబులేదు;
కప్ప, కర్దమజలపాన ♦ కారణమున
రటరటధ్వని, జేయు ది ♦ క్తటములదర

ఉ॥ మేననువర్ణమున్ మొలకు ♦ మేఖలయున్ జెలువారముక్కునన్
మాసికమున్ ఘటించి మణి ♦ మాలలఁగంతమునందమర్చి న

న్మానముజేసి కాకే బలు ♦ మారులజూచిన రాజహంసమా
నే? నవచూతపల్లవము ♦ లిచ్చినగోకిలమై రహించునే?

ఉ॥ డాలెనఁగంగఁ గృత్రిమన ♦ టాపటలంబునమర్చి, సింగపుం
బోలికఁగూర్చి, సింహపద ♦ మున్ శునకంబునకిచ్చినంత, గ
గ్గోలానరించి మత్తగజ ♦ కుంభవిపాటనపాటవంబునన్
గ్రాలునో? యెంగిలాకులను ♦ గాంచివయింబడి నాకకుండునో?

ఉ॥ తేలుచునీడుచున్ హృదము ♦ తీరమునంగలనీటఁద్రొల్లుచున్
జాలరి హస్తమందుఁగల ♦ జాలమునంబడియుండి, యెట్లులో
నేలకుజాటు మీనమును ♦ నెవ్వడి నొక్కబకంబు మ్రింగె; నే
లీలలనై న యశ్శము ఫ ♦ లించునే? దైవము కంటగించినన్

గీ॥ అపకృతికిఁబూసుకొనువాని ♦ కుపకరించు

ఘననిజన్మంబు సార్థకం ♦ బనుచునెంచి

తాల టువ్విన యామూఢ ♦ బాలకులకు

మధురఫలముల నొసగితో ♦ త్పొరుహంబ!

ఆ॥ వె ఉల్లిచేయుమేలు ♦ తల్లిచేయదనంగఁ

దనరు నుల్లితనదు ♦ తావి వలన

నింద్యమైనయట్లు ♦ నిఖిలపదార్థంబు

లొక్కదోషమునకుఁ ♦ దక్కువగను.

చం॥ మృతునివ్రయోజనంబు ఘటియిల్లునె? లోభికిఁద్యాగముండునే?
పతినడఁబాసి జార్జవల ♦ వంతకుఁ జిక్కునె? యెన్నఁడైన దు
ర్మతి కపటంబుఁబాసి వర ♦ మైత్రికిఁ జొక్కునె? సర్వమోర్పునన్
క్షితిని మెలుగునె? యజుని ♦ సృష్టిగనుంగొనుడింతయేటికిన్.

గీ॥ వసుధఁగలయెట్టి యుత్తమ ♦ వనితనైన

విశ్వసించిన పురుషుండు ♦ వెంగలీడు!

రాజు వలచినయట్టికై ♦ రవిణియకట!

మధుసబ్బందసంభోగముం ♦ బాయకుండె.

గీ॥ అజ్ఞతనో, లేక యధిక రా ♦ గాతిశయము
వలననో? రాజు గాజు నో ♦ దల ధరించి
వంత నయ్యదిమాణిక్య ♦ మనఁగఁదగునె?
విదితమగు రత్న శాస్త్రు వి ♦ వేకమునను.

గీ॥ పంకమనుశంక, నీపాంక ♦ మింకునట్లు
పామరులు తోసిపుచ్చిన ♦ వగవఁదగునె?
నీదునువయోగము గ్రహించు ♦ నృపులులేరె?
ఓసి మృగమదమా! దుఃఖ ♦ మోర్చుకొనుము.

— ❀ మి శ్రీ పృ క ర ణ ము ❀ —

గీ॥ పరుని ముఖమున వెడలిన ♦ పరుషవాక్య
మాప్తుడు వచించెనేన్ బరి ♦ హాస మగును;
అన్యకాష్టంబునం బుట్టి ♦ నట్టి ధూమ
మగరున జనించెనేన్ ధూప ♦ మనఁగఁ బరఁగు.

గీ॥ సిరుల నిమ్మని నిన్ను యా ♦ చింపలేదు
గృహమునుండి యావంతయు ♦ నీయవలదు
పలుకు తోడ్పాటు వలన లే ♦ వడియుఁ గలదె?
ఓయి యుద్యోగి! యువకృతి ♦ కోపలేహా?.

గీ॥ స్వస్థలంబును బాయని ♦ పలుకు నీకు
పరుణ భాస్కరు లిరువురుం ♦ బ్రాణసఖులు
స్వస్థలముఁ బాసినంతనై ♦ జలదహంబ!
వార లిరువురు నీకెట్లు ♦ వైరులైరి?.

గీ॥ వనమును దహించు వేళను ♦ వహ్నికతుల
గతులఁ దోడ్తే నయట్టి యా ♦ గాలిదయ్య
మింటి దివ్వె నేటికి నశి ♦ యింపజేసె?
జౌహదము దుర్బలుని యందు ♦ సంఘటిలునె?

శ్రీ॥ పోలువరాని సంపదలఁ ♦ బొంది భుజించెడు శక్తి, యుత్తమ
 స్త్రీలనుఁ గూడి వారల ర ♦ తిన్ దనియింపఁగఁ జేయుశక్తి, యే
 వేళ ధనంబుఁదెచ్చి నిరు ♦ వేద కొసంగెడు దానశక్తి, యు
 ద్వేల తపఃఫలంబున ల ♦ భించెడు, నల్పముగన్ లభించునే?

క॥ అనుచితకర్మ మొనర్చిన,

ధనికులతో బలులతోడఁ ♦ దగని విరోధం

బున కొగ్గినఁ గాంతల న

ఘ్నిన నిక్కంబుగ నకాల ♦ మృత్యువు వచ్చున్.

గీ॥ తాఁగయగు భార్యతోఁ గావు ♦ రంబు తగదు

హీనుఁ డగువాని స్నేహంబు ♦ నెన్నఁదగదు

చెలఁగి మారాడు భృత్యుని ♦ నిలుపఁ దగదు

సర్వము మెలంగు నింట వా ♦ నంబు దగదు.

గీ॥ న్యాయమార్గంబు విడువని ♦ యార్యవరుని

నన్నిధిఁజేరి తోడ్పడు ♦ జంతువులును,

న్యాయమార్గంబుఁ బాసిన ♦ యల్పమతిని

నాదరింపక విడుచుఁబో ♦ సోదరుండు.

క॥ సమశిక్షనుగు నెయ్యము, వి

య్యము, గయ్యము, మంతనంబు ♦ నాటయు, సంభో

గము, సద్విద్యాభ్యాసము

సములకు శోభిల్లునండు ♦ సరసకవీంద్రుల్.

గీ॥ బాంధవులు, బ్రేమ దైవారఁ ♦ బ్రాణసఖులు,

విద్యయును, గౌరవము, లేని ♦ విషయమునను,

ఒక్క క్షణమైన నిలువకు ♦ మోయి సఖుఁడ

నిలిచినన్ హాని యందురు ♦ నిపుణమతులు.

గీ॥ మూర్ఖుఁడగు శిష్యునకుఁ జేయు ♦ బోధనమాన

దుష్టయగు భార్యను భరించు ♦ కష్టమునను

- ఉద్ధతుల శత్రువుల సంపాదన ♦ యోగమునను
 దుఃఖభాజనముండగుఁ బండి ♦ తుండు నైన,
 గీ॥ గణకులం దిట్టు, బోనున్న ♦ కలిమివాఁడు
 ఉత్తర వైద్యులఁ దిట్టు జా ♦ నున్న రోగి
 సంపదయు నాయువుంబోవు ♦ సమయమునను
 బ్రాహ్మణ ద్వేషముంబూనుఁ ♦ బాధివుండు.
- గీ॥ ఆత్మఁ బుట్టినబుద్ధి సా ♦ ఖ్యఫలసిద్ధి
 మఱియు సద్గురు బుద్ధి సం ♦ పత్సమృద్ధి
 వరులు బోధించు బుద్ధి యా ♦ పత్ప్రసిద్ధి
 ప్రమదలకుఁ బుట్టు దుర్బుద్ధి ♦ ప్రళయవృద్ధి.
- గీ॥ తనకు ననుకూలుఁ డగు సుహృద్ ♦ ద్వర్ణనితోడఁ
 దనకు ననుకూలవతియైన ♦ తరుణితోడ
 వినయ విశ్వాసములఁ గొల్పు ♦ భృత్యుతోడ
 నతుల గుణభూషితుండగు ♦ నధిపు తోడ
 జనుఁడు తనకష్టములఁ దెల్పి ♦ సౌఖ్యమొందు.
- గీ॥ అన్వయాగత భూరి వి ♦ ద్యాధనంబు
 నన్వయాగతైశ్వర్యంబు ♦ నలరఁగ్రాలు
 పండితా ఖండలునకును ♦ ప్రభువునకును
 స్వాంతమున నైనలేదు గ ♦ ర్వాతిశయము.
- గీ॥ శకునమును, ధర్మమును, జ్యోతి ♦ షమును, వైద్య
 మర్థములను, ప్రాయశ్చిత్త ♦ కర్మ విధుల
 శాస్త్ర విజ్ఞానహీనుడై ♦ జనుఁడు వలికె
 నేని, బ్రహ్మ ఘాతుకుఁ డందు ♦ వాని బుధులు.
- గీ॥ మక్షికా మూషికంబులు, ♦ మశకములును,
 గణికయున్, యాచకుండును, ♦ గ్రామణియును,
 గణకుడున్, వీర లేడురుం ♦ గరుణఁ బాసి,
 పరుల భక్షించు వారలై ♦ బ్రదుకుచుండు.

గీ॥ శాంతగుణ భూషితండగు • జనునియందు
గౌరవం బుండ నేరడు • ఖలునిఁబోలి;
పాముఁ బూజించువార లీ • వసుధఁ గలరు
కరిని, గరుడునిఁ బూజించు • ఘనులు గలరె ?

గీ॥ లఖిల విద్యలఁ గలచిన • యవని సురులు,
నమర జయలక్ష్మీఁ బెండ్లాడు • క్షత్రియులును,
జనులు వినుతించు నీవి చే • సంపదలును,
ధగణి రాజిల్లు నందురు • తత్వవిదులు.

గీ॥ ప్రతిదినంబును బోవలె • రాజసభకు;
వృథమయ్యును తటితప్పి • వచ్చెనేని
రాజ పరివార పరిచయ • ప్రాప్తివలనఁ
దన యనర్థంబుఁ దొలఁగింప • ననువుపడును.

గీ॥ జవ్వనంబున నెవ్వఁడు • శాంతమూను
వాని శాంతచిత్తుం డన • వచ్చుఁ గాక
ధాతువులు క్షీణదశ నొందు • తరుణవందుఁ
గడకు నెవ్వఁడు శాతుండు • గాకయుండు.

గీ॥ తండ్రి బుణకర్తయైన శా • త్రపునిఁబోలు
జనని వ్యభిచారిణియ యైన • శత్రువుగనును
రూపవతియైన భార్య శ • త్రువుని మించుఁ
బుత్తుఁడును శాత్రువుండగు • మూర్ఖుడైన.

గీ॥ వాక్కు పరుషంబుగానున్న • ధిక్కరంతు
మధురవాక్కులఁ బలికిన • మమజాలెల్లఁ
దనకు ననుకూల మిత్తులె • తనమమండు
కాకిఁ గోకిలం గనుఁడు తా • రాణమునక.

గీ॥ గృహిణి లేకున్న గేస్తున • కేల గృహము ?
పుత్రినంతతి లేని క • శత్రుమేల ?

వినయ విశ్వాసములులేని • తనుజుడేల ?

జాతకములేని జ్యోతిష • చర్చయేల ?.

గీ॥ దోర్బలునిపొంత కేగఁడు • దుర్జనుండు
దుర్బలుని పెం పణంపంగఁ • దొడరుచుండు
నశ్వము, గజంబు, వ్యాఘ్రంబు, • హరియ, మండ
బలికె మేకనే కోరు, దే • వతయు నకట.

గీ॥ రాజ్యము నశించునందు • ర్మంత్రీవలన!
గ్రామము నశించు మద కుంజ • రంబువలనఁ
గలిమి వినశించునందు • మా • తులునివలన,
నకలము నశించునందు • స్వా • లకుని వలన.

గీ॥ ఖలునియందు రహస్యంబు, • జలమునందు
తైలమున్, బ్రాజ్ఞునందు శా • స్త్రంబు, వనము
నందు దావాగ్నియున్, దమ • యంతః దామె
స్థానబలమును బట్టి వి • స్తారమగును.

గీ॥ మద్య ముద్యోగ మాహార • మైఖనములు,
ద్యూతమున్, బోరితంబు, గం • డూతి, నిద్ర,
పరసతీ భోగ వాంఛయు; • నరుల కిలను
వృద్ధిబొందుచు నుండు నే • వించుకొలఁది.

గీ॥ చక్కఁదనముచేఁ గాంత నా • శనముఁజెందు
రాజసేవచే వినశించు • బ్రాహ్మణుండు
ఆవులు నశించుఁ జాల ద • వ్వరిగెనేని
నాస్తియు నశించు నమిత లా • భాశవలన.

గీ॥ అలుపులయ్యును గులజులఁ • గలసిమెలసి
అలరుచుండుట తనకు శ్రే • యస్కరంబు;
ఉముకఁబాసిన తండులం • బుర్వియందు
మొలకనీనునె? తార్కాణ • మునకుఁ గనుండు.

గీ॥ అలుపములెయ్యు వస్తువుల్ ♦ గలసియున్న
నెట్టి కార్యంబు సాధింప ♦ నేపుజూపుఁ
దృఢములు గుణత్వముంబొందె ♦ నేని, నెట్టి
సమద^గమును బంధింపఁ ♦ జాలుఁగాదె?

గీ॥ తోడ్పడిన పూరుషున్, గృతా ♦ ధృండుదెగఁ
నాలివలపునఁ దల్లి, నో ♦ నాడునుతుడు
విభునియందు జాతాపత్య, ♦ ద్వేషమూను
రోగముగతించినంత నా ♦ రోగ్యశాలి
ధీరుడై వైద్యవర్యుని ♦ ధిక్కరించు.

గీ॥ బాలురకు, రాజులకు, ధన ♦ వంతులకును
వనితులకు, వృద్ధులకు, దబో ♦ వంతులకును
గురువులకు, మూర్ఖులకు, నీతి ♦ రోవినులకు
నెన్నఁడు నెదిర్చియుత్తరం ♦ బీయఁదగదు.

గీ॥ కాంతయున్, గీర్తియున్, బుత్తి ♦ సంతతియును
పాడియున్, బంటయున్ ♦ దోటవలనిఫలము
భూరినిజ్ఞేప మీయేడుఁ ♦ బూర్వపుణ్య
వశమున లభించుఁ దననేర్పు ♦ వలనుపడదు.

కం॥ రాజైవ్యధిమెలఁగిన భూ
మిజనులది లెస్సయనుచు ♦ మెలఁగుదురు “యథా
రాజాతథాప్రజా” యని
ధీజనులు వచించు పథ్థ ♦ తిన్ మునువినమో?

గీ॥ ఓర్పునకు సాటియగు తపం ♦ బొప్పదెందుఁ
దృష్టిమించిన సౌఖ్యంబు ♦ పృథ్విలేదు
అధికమగు నాశకంఠెను ♦ వ్యాధిలేదు
తయనుమీఱినధర్మంబు ♦ తనరఁబోదు

వ॥ విశయముండిన విత్తముండదచటన్ విత్తంబు దీపించినన్
 విశయం బుండదు, లక్ష్మీయున్ వినయమున్ బెంపొందు బో,
 యందు వా

గ్వనితన్ జూడము; సర్వసద్గుణ గణభ్రాజిష్ఠ సృష్టింప న
 వ్యసజాతోద్భవుఁ డేటికో మఱచె విద్వాంసుల్ విచారింపఁగన్.

సీ॥ కథ పితృ వాత వి • కార జాతంబుచు

నెలమి వైద్యులు మందు • లిచ్చుచుండున్,

గృహచారపశమున • గలిగిన దంచు జ్యో

తిర్విదుల్ గృహగతిం • దెలుపుచుండున్,

భూతాభిషంగ సం • భూత రోగంబుచు.

మంత్ర తంత్రజ్ఞులు • మలయుచుండున్,

గతజన్మ నంచిత • కర్మ దోషంబుచు

జెలఁగి తత్వజ్ఞులు • పలుకుచుండున్,

సీ॥ ఇంక సందేహమెట్టికే • దృష్టి దోష

పశమున జనించె నని వృద్ధ • పనిత లండు;

అక్కటా! రోగ మెవ్వధి • నణఁగుననుచు

నాత్మఁ జింతించుచుండును • వ్యాధితుండు.

సీ॥ జాతీయ డుధా వ్యధా • శాంతికొఱకు

శీఘ్రముగ రాజగృహమును • జేరుకొంటి;

నెలమి మందస్మితాస్యని • నృపునిఁగంటి;

నలరు దేనియ లూటు మా • టలనువింటి;

నకట! యాకొంటి యత్నంబు • వ్యర్థమంటి.

సీ॥ బ్రాహ్మణుం డగ్ని, వారాళి, • రాజు, యముడు

జకరము, గృహంబు, నను సటి • సప్తనిధులు

నెల్లవిధముల యత్నించి • యెవ్వఁడేని

నింపఁబునె తన నేర్పు • నివ్వటిల్లు.

గీ॥ ధనమునన్ భోజనంబున ♦ దారయందుఁ
 బురుషుఁ డీమూట నుత్పత్తిఁ ♦ బొందవలయు
 దానమునను, సద్విద్యను ♦ తపమునందుఁ
 బురుషుఁ డెన్నఁడు సంతృప్తిఁ ♦ బొందరాదు.

గీ॥ వరకులంబున జన్మించి ♦ సిరులఁబడసి
 ఇందియంబుల సౌఖ్యవం ♦ బెనసియుండి
 ఎవ్వఁ డాత్మ హితంబు గృహింపకుండు
 నాత్మఘాతుకుఁ డచ్యుతఁ ♦ డవనియందు.

గీ॥ మంచిమాటలఁజెప్పి బో ♦ ధించినంత
 సుజనునిం బోలఁజాలునె ♦ కుజనుఁడెందు;
 గాంగ శీకర స్నాపిత ♦ గార్దభంబు
 ఉక్త మాశ్వంబు కిరణిఁ బ ♦ ర్వెత్తఁగలదె?.

గీ॥ సంపదయు, సత్స్వభావంబు ♦ సంతతియును
 నత్యమును, నరస్వతియు న ♦ జ్ఞుల మైతి
 నద్గతియు, నాఁబడు నకార ♦ నప్తకంబు
 వసుధ లభియించుకే యెట్టి ♦ వానికైన?.

చం॥ ధనము జనాళికిన్, గరికిఁదంతములున్, ఫలముల్ కుజాళికిన్
 వనితల కందమున్ మృగ గణంబునకున్ బలంబు, ఘోర ద
 ర్శనమునకున్ గజాళికినిఁజర్మము, చిల్కకు ముద్దుపల్కులున్
 అనయము నిన్నియున్ గుణములయ్యు విరోధకరంబు లక్కటా!.

గీ॥ ఇంద్రుఁడవు చంద్రుఁడవు నీవు ♦ పేంద్రుఁడవని
 ధనికుని నుతించు మనుజుండు ♦ ధనముఁగోరి;
 ఈశ్వరుని నట్లు విచుతించు ♦ నేని, ఘోర
 సంసరణవాఁడొ దరియింపఁ ♦ జాలుఁ గాదె?

గీ॥ ముతునిమించిన లాభ మె ♦ చోట, గనము,
 అలికంబెను హెచ్చు సౌ ♦ ఖ్యంబులేదు

ధర్మమునుమీఱు సాయంబు † తనరెఁబోదు
అన్మతమును బోలు పాతకం † బవనిలేదు.

ఈ స్త్రీలు, ధనంబు, యశావనము, † చేవయు, దుష్టులతోడి మైత్రియున్.
చే ల లభించు పంటయును, † చెన్నగఁ బ్రీబ్బిన మబ్బు నీడ, పై
పొలున నున్ని, తజ్జనులఁపొందికయున్ బరికించిరేని మీ.
సాలకు నంటు. తేనియలఁచందమునన్ మదికింపు నింపెడున్.

చం॥ ఇతరునిపొల్కి బంధుజనుఁజేనియుఁ దోచు హితంబులేక, స్నే
హితుఁడగు పూరుషుం దితరుఁజేనియు మిక్కిలి ప్రీతిఁగూర్చు; రు.
గ్గత యహితంబుగాదె నిజఁగాత్రీజమయ్యు, మహాపథం బొగిన్.
హితముగనుండుఁగాన జనియించినదయ్యు; నదేమి చిత్రమో?

గీ॥ వరునఁదప్పని జలబిందు † పాతమునను
ఘటమునిండు చందాన జ † గానఁ దనకు
ధనము, ధర్మంబు, విద్యయు † ననుభవంబుఁ
గ్రామముగ లభించు నాసక్తి † గలిగియున్న.

చం॥ పరులకు నంకుశంబయిన † బల్కిరి, ధర్మముఁ దప్పనట్టి భూ
వరుడు, విరాగియైన వర † పండితుఁడున్, పతిభక్తిఁగ్రాలు న
త్తరుణియు, గల్మితోనలరు † దాతయు, శత్రుని పాతవేళలన్
తెలువక నిల్చు వారువము † పృథ్వికి నాభరణంబు లారయన్.

గీ॥ పీనజఘనస్తనంబుల † పెంపుఁగాంచు
సత్కులాంగన వశ్రు వి † స్తారమునకుఁ
దనివిఁగాంచని చందాన † దాత, తనకు
నెంత ధనమున్నఁ జాల దం † చేవగించు.

గీ॥ కమలగర్భుని నిరసించి † ఘనత కెక్క
శిల్పి శిల్పచాతుర్య వి † శేషమునను
స్వర్ణకమలంబుల సృజింప † వచ్చుఁగాక
పడిమఱుంబును బుట్టింప † వలఁతి యగునె ?

గీ॥ జనుఁడు, నిజదేశకవియైట్టి ♦ ఘనతఁగనిన
నన్యదేశీయునిన్ మెచ్చి ♦ యాదరించుఁ;
దనకులాంగన చక్కని ♦ తరుణియయ్యు,
నన్యకాంతను వీక్షించి ♦ యలరు విటుఁడు.

గీ॥ బోనమిడినంత నెంతటి ♦ పూరుషుఁడును
మధురవాక్కులఁ బ్రణవించు ♦ మనుజుఁజూచి,
మోమునం బోన మిసుమంత ♦ పూసినంత
వరమృదంగంబు మధురార ♦ వంబుఁజేయు.

గీ॥ జారునకుఁ జోరునకువైరి ♦ చందురుండు,
మూర్ఖుఁడగు శిష్యునకు వైరి ♦ బోధకుండు,
జారయగు భార్యకున్ భర్త ♦ శాత్రువుండు,
యమునిఁబోలును లోభికి ♦ యాచకుండు.

గీ॥ తాపఘర్షణచ్చేదన ♦ తాడనముల
స్వర్ణమును బరీక్షించెడు ♦ చందమునను
తొలుత శ్మిత శీలకులకర్మ ♦ ములనుబట్టి
పురుషుఁ బరికింపవలెనండు ♦ సరసజనులు.

గీ॥ అరయ మంత్రంబుగాని య ♦ క్షరములేదు
బోషధముకాని మూలిక ♦ యవనిలేదు
అక్కటకురాడు పూరుషుం ♦ డనఁగరాదు
యోజకుండెవ్వఁడిలఁ దత్పరి ♦ యోగమునకు?.

గీ॥ అకట! భూపాలుఁడవివేకి ♦ యయ్యెనేని
నాశ్రితులయందు సుగుణంబు ♦ లణఁగుఁగాదె?
పతి, నపుంసకుఁ డయ్యెనేన్ ♦ సతికి నెందు
హావ భావ విలాసంబు లలరఁగలవె?.

గీ॥ బ్రాహ్మణుల కల్పవృక్షమా! ♦ భాద్రపక్ష
మా! మముంబాసి యేచాయ ♦ కరిగితకట!

వార్ధి డిండిరపాండుర • వర్ణతుల్య
పాయనఘృతాన్న భోజన • పాప్తితొలగె.

జీ॥ “పాలనుబోలునీయశము • బండితులున్ గవులున్ నుతింపగన్
హాళిచి విన్నవార లెవ • రా దల లూపక యుందురంచు లోఁ
జాలభ మంబుఁ జెంది యల • సారసగర్భుఁడు భూమిఁబోన భూ
పాలక! యాలకింపు మహి • వద్యసృజించెను కర్ణహీనుఁగా”.

(అని యొక కవి రాజు బొగడెను.)

నీ॥ సద్విద్యలకు నెల్ల • సత్కవిత్వము రత్న
మాకాశతలరత్న • మబ్జహితుఁడు,
పండితవర్మండు • వరసభారత్నంబు,
శ్రీవణరత్నంబు భా • గవతగాధ,
యూమినీరత్నంబు • యూమినీకి రుఁడు, శ
య్యారత్న మంభోరు • హామతాక్షి,
జాశపూవళుల వు • వృములకురత్నంబు
తరుమలకెల్ల ర • త్నంబురంభ,

గీ॥ కాళిదాసుగడు రత్నంబు • కవులకెల్ల,
సకలముతురత్నమరయ వ • సంతముతువు,
దైవములకెల్ల రత్నంబు • దైత్యవైరి,
రాజవరులకు రత్నంబు • రాఘవుండు.

మ॥ “వినుమోయియధికారి! యాచకుల, నీ విందన్పుమాత్మీయులన్
గనిపేమింపుము, సాధుబంధుజన సత్కారంబుఁ గావింపుమేన్,
నినువర్జించితి నేని, నిన్ జనులు మ • న్నింపంగ రారంచు” లే
ఖని నీవీనులఁ జెప్పుచున్నది, మదిన్ • గీడెంచి మేలెంచుమా”

(అని యొకఁడు వీనుఁగలముఁబెట్టుకొనియున్న యుద్యోగిఁజూచి

పలుకుచున్నాడు)

గీ॥ ధర్మముఁ బొనర్ప నెన్నండు • దలఁపఁబోరు
మాట మాత్రంబునకు నైన • మనుజులకట,

పాపమున కుద్యమింతురు; • స్వాంతమేపుడు
దండుగకునొప్పు, నొప్పదు • ధర్మమునకు.

గీ॥ వినియు నూహింపజాలని • మనుజునెడల
సార్వభౌమ వచించు వాక్యంబు • వ్యర్థమగును;
లక్కటా! భర్త జాత్యంధుఁ • డయ్యెనేని
నతివ యందంబు చందంబు • వ్యర్థమగును.

గీ॥ విజయలక్ష్మిని వరియించు • వీరవరుడు,
వాణికరుణను భాషించు • పండితుండు,
జూచినంతనే పరిపించు • సుందరాంగి,
శౌరవించెదరన్యు లే • క్కడకుఁజనిన.

గీ॥ వసుధఁ జీమయు, దయ్యంబు, • వైష్ణవుండు,
మత్తుణము, భస్మదర్శన • మాత్రమునకు
భయముపెంపున దవ్వగఁ • బఱచుచుండు;
కారణంబేమి? యూహించు • పారుగలరె?

ఉ॥ మేలనవచ్చుబాల్యమున • మృత్యువు, యశావనపేత లేమిచే
జాలఁ గృశింపరాదు; వెల • చాన, యణంకువఁ నప్పినట్టి యి
ల్లాలికి హెచ్చుగాదె? ఖలుఁ • జొ జననాధుని కొల్వుకంటె, నా
పోవులుఁ ద్యజించి కానలకుఁ • బోయి తపించిన మోక్ష మబ్బుదే.

ఉ॥ పూల సృజించే నేమలయ • భూజమునందు? మనోజ్ఞకాంతులనొ
గ్రాలు పసిండికిన్ దగిన • గంధ మొనంగెనె? పండితాళికిన్
శ్రీలు లభింపజేసెనె? సృజించెనె పండ్లను పుండ్రమందు, దొ
ర్వేలుపు తప్పలన్ దెలుపు • పెద్దలు వేలుపులందు లేనాకో?"

గీ॥ ఇంద్రలోకంబు హెచ్చేమి • యేకమాత్ర
గురునితోఁ గవితోఁ గలా • ధరునితోడఁ
గ్రాలు; మర్త్యలోక మనేక • కవులతోడ
గురులతోఁ గలాధరులతోఁ • గొమరు మిగులు.

గీ॥ ఎవని గుణములఁ బెరవార ♦ లెన్నుచుండ
వాడు ఖలుడయ్య సద్గుణ ♦ వంతుఁ డగును;
ఎవడు తన గుణంబులఁ దానె ♦ యెన్ను కొనునొ?
హీనుడన నొప్పు వాడు దే ♦ వేండ్రి డయ్య.

గీ॥ నల్లులకు జంకె, యిందిర ♦ నలినమునను
పండుకొనియుండె; హరి క్షీర ♦ వాఢి జేరె,
మంచు కొండకుఁ బోయెను ♦ మాధవుండు,
అహహ! చలికాల మితరుల ♦ కథయ మొసఁగె.

గీ॥ శ్రీతజనావనంబును, దుష్ట ♦ శిక్షణంబు,
శిష్ట రక్షణంబును రాజ ♦ చిహ్నములగు,
గంధిలాభిషేకము, వస్త్ర ♦ బంధనంబు,
వ్యజనమును లేవె? యూహింప ♦ వ్రామునకును.

గీ॥ సతత గవనంబు వలనను ♦ సంభవించు
పరిచయంబునఁ దనకార ♦ వంబణంగు;
మలయగిరి భిల్ల కామిని ♦ మలయజంబు
నింధనోప యోగంబున ♦ కెలమి దుచ్చు.

చం॥ పరసతిఁ గోరరాదనుచుఁ ♦ బాతకమంచెఱుంగండె రావణుం
డగయనివాడె ధర్మజుడ ♦ హంకృతిఁ గేళికె జొచ్చె? జానకీ
వరుడవివేకి యే యకట! ♦ బంగరు లేడికి నానఁజెందె ? ను
స్థిరమతికైన, జ్ఞానము న ♦ శించును నేగి ఘటిల్లు వేళలన్.

గీ॥ హీనుడయ్యను, విద్యా వి ♦ హీనుడయ్య,
నీచకుల సంభవుండయ్య, ♦ నియతిలేని
వాడె యయ్యుఁ జేరువ నున్న ♦ వానిఁజేరు
గామినీ వల్లికలఁబోలి ♦ ట్నావరుండు.

మ॥ పరులన్ బట్టకొనంగ, భీతిలి వడిన్ ♦ బత్వెత్తు గుఱ్ఱంబు వే
మరలింపంగ, ధనుస్సు, డాలును, ధరింపన్ జాలు డాకేలు; దు

మృగకృత్యంబులఁజేయుదక్షిణము; త్యాగంబొందు లేకుండుటన్
 సరసీ జోద్భవుఁడంచే వామకరమున్ * శౌచాధికారంబునన్.

గీ॥ వసువు లంగల మండల * ప్రభువులయ్యు
 బహుళ దారిద్ర్యముంబొందు * వారు లేరా?
 దినము విభజించి వరుసగ * నినుఁడు, రాజు
 నలరు చున్నార తార! యే * కాంక్షరమున.

గీ॥ శీలభారంబునన్ గాంత * చెలువు మీఱు
 బుష్ప భారమునన్ వల్లి * పొలుపుఁ దెలుపు
 సర్థ భారంబునన్ వాణి * యలరు చుండు
 నెవ్వఁడీ మూడు-నంపద * లెనయఁ గలఁడో?

గీ॥ కవులఁ బూర్వుల, లెక్కింపఁ * గాళిదాన
 కవి, కనిష్ఠికాధిష్ఠిత * ఘనతఁ గొనియె,
 వాని సరియైన కవి ధాత్రి * లేని కతన .
 సార్థ వతియై యనామిక, * యవని నుండె.

గీ॥ ఎలమి నెవ్వనిచేఁ గాంత * యలరఁ గలదా?
 వాడె పూరుషుఁ డనఁజెల్లు * వసుధ యందు;
 రసికుడే శ్లోకమునకు నిం * పెసఁగ నలరు
 నదియ, సుశ్లోకమని యందు * రార్య పరులు.

గీ॥ గురు కృపాలబ్ధ సాహితీ * గరిమఁ గాల్గి
 కవివరేణ్యుండె యయ్యు, ని * క్కముగ నితర
 పండితులు బాగు బాగున * వఱకు నెట్టి
 కవికిఁ దృప్తి యుండదు తన * కవిత యందు.

మ॥ ధన హీనుండును, నేత్రహీనుండును, కాం * తాహీనుఁడౌదీనునిన్
 గని విశ్వేశ్వరుఁడో యియొందువరమున్ * గాంక్షింపు” మన్నంతనే
 విని యాతండనె నిట్లు “భక్త పరదా! * వీక్షింపఁ గాంక్షించెదన్
 జనులోషా యన ఛత్ర చామరములన్ * రాజిల్లు సత్పుత్రునిన్.

గీ॥ చిత్త మిగుహొత్తఁ దనకెంత • విత్తమున్నఁ
గృహముఁ డనుభవించుడు గాదె • దృష్టిదీట;
నహహా; యాకంత జలమగ్న • మయ్య శునక
మానశాలక జలము జి • హ్వను స్పృశించు.

ఆ॥ వె॥ అబల పౌబలయైన; • సధిపుండు ఖలుఁడై నఁ
జదువులేని మంత్రి • సంఘటిలిన,
వైద్య వృత్తి యకట • వర్తకంబై నహోఁ
బ్రాణ విత్తములకు • హాని యొదవు.

చం॥ కలియికి బల్కికిన్ గనులఁ • గానక సంచరియింతు, దైవమున్
నలఁపరు, లోభ చిత్తులయి • దానము నెన్నరు, లేని వేళలన్
దలఁతురు; కారంత యావన మందంబున భర్తను ధిక్కరించి, మా
యలఁ బచరించి; వృద్ధ యయి • సంతఁ బత్నివ్రతఁబోలుకై వడిన్.
మ॥ “వల పొప్పారెగ నీధు గంధ లలనా • వక్త్రానపూన్మాదిన్
బలిమిన్ నిర్భర మన్మథోత్సవ సుఖ • పౌరంభ సంరంభిన్
అలరం జొచ్చితి, వెచ్చుబెట్టితి శరీ • రాగోగ్యమునభాగ్యమున్;
భళిరా! యిష్టమమోక్ష కామినయి దైవంబున్ బ్రసంశించెదన్”
(ఇట్లాక పృథ్వి హృత్తాపము)

చం॥ జనులకుఁజూడ సర్వగుణ • సంపద రాజుల దొక్క పృజ్ఞచే
ఘనమగు కీర్తి చేతురు జ • గంయన; గేతకి మడ్ల నీనునే?
పనసకు సారభ ప్రిసవ • వైభవ మున్నదె? నాగవల్లికిన్
గనఁగొనఁ బండ్లుఁ బూవులునుఁ గ్రాలునె? గారవ మొందకున్న మే

గీ॥ సంతతానుయాతానేక • జనులతోడ
సన్యజనభృత దేహియై • యరుగుచుండు;
బోల్చి చూడంగ సధికార • పురుషునకును
శేవమునకు భేద మున్నదే • జగమునందు?.

గీ॥ తిరువురం బెడ్లి కూడి కా • పురము నేయు
వాని దురవస్థ వర్ణింప • వశమే మనకు;

బిలముబహిరంతముల నుండు * పిల్లి కహిణి
నడుమఁ జిక్కిన యెలుక చం * దాననుండు.

గీ॥ సతేముఁ గూర్చుండు, వక్రండు, * వష్టరాశి
యందు వర్తించు, వశిఁ దృతీ * యంబుఁగోరు,
బదునొకండవ రాశికి * బయలుపడును;

పదియవ గ్రహంబు జామాత * వనుధ్యయందు.

గీ॥ స్వర్గము తృణంబు, బ్రహ్మ జి * జ్ఞానువునకుఁ,
భ్రాణము తృణంబు సమర వి * హారమతికి,
నూర్ధ్వరేతస్సు గలవాని * కువిడ తృణము,
సంసర్గా నిస్పృహునకు ము * జ్జగము తృణము.

చం॥ ధరణి జనాభి కెయ్యది మ * దంబు జనింపఁగనీయ దయ్యజే
సిరి యననొప్ప, నాశను తృణంబున యాతఁడె భాగ్యశాలి, యె
వ్వరునున పిశ్యసింపఁదగు * వాడె సఖుండగు, గామ లీలన్
భారయక స్థైర్యచిత్తుడగు * పూరుషుడె విజతేంద్రియుండగున్.

గీ॥ సత్కులజనకుఁ గన్య నొ * సంగవలయు,
గళల శిక్షితుఁ గావింప * వలయు మతుని,
దుష్టులకుఁ గూర్పవలయును * కష్టములను,
చిత్తమును ధర్మపథమును * జేర్పవలయు.

గీ॥ కరుణ దైవార నొకవేళ * గారవియు,
గోపమున నొక్కతటిఁ దోయుఁ * గూపమునను,
అవ్యవస్థిత చిత్తుల * యత్యనుగ్గి
హాగ్రహంబులను గ్రహింప * నజని వశమె యి.

గీ॥ దెబ్బగలచోట మతియొందు * దెబ్బతగులు,
లచ్చితొలఁగిన జరగాన్ని * పెచ్చుపెరుగు,
నాపదలయందు వైర ము * తృణికహాను,
సంకటమునందనిష్టంబు * సంభవించు.

గీ॥ అలికులంబు సుగంధంబు • ననుసరించు,
 వినయగుణ భూషితుని లక్ష్మి • యనుసరించు,
 శంబువులు నిమ్మమగు భూమి • ననుసరించు,
 నజాని లిఖితంబుఁ దన బుద్ధి • యనుసరించు.

గీ॥ వసుధఁ జౌర్యంబు, జూదంబు, • వర్తకంబు,
 నతుల మంత్రశాస్త్రంబు, రా • జాశ్రయంబుఁ,
 దొలుత నీయైదు నత్యంత, • ఫలమొసంగు;
 నంతకంతకు ఘటియించు • నధిక హాని.

గీ॥ భారతీదేవి కింగల • వలుడ చనులు
 హృద్య సంగీత సాహిత్య • విద్యలందుఁ;
 గీత మనునది జనుల కా • పాతి మధుర
 మరయ సాహిత్య మాలోచ • నామృతంబు.

గీ॥ పరముఖంబుల వీక్షించు • పక్షతి యోహు
 జ్ఞాన మావంతయును లేని • కవియొకండు,
 పథ్యపానంబు లరయని • వ్యాధితుండు,
 నక్కటకు రానివారని • యార్జు లభుండు.

గీ॥ ధృతి వహించినవాఁడును • దీర్ఘరోగి
 వైద్యునకు లాభముంగూర్చు • వారు గారు;
 ధృతి విహీనుండు మఱియు న • దీర్ఘరోగి
 వైద్యునకు లాభముం గూర్చు • వార లరయ.

గీ॥ వైద్య దంభంబుఁ గలవాఁడు • వ్యాధితునకు
 ధైర్యము, నధైర్యము, నొసంగఁ • దగదు తగదు;
 ధైర్యముండిన, లేక, య • ధైర్యమున్న
 ధనమొసంగడు రోగి వై • ద్యునకు నకట !.

గీ॥ “కఠిన పథ్యంబు”ని వచించి • కపటవైద్యుఁ
 డెట్టి దుష్టపథమునైన • నిచ్చుచుండు;

హృదితుడు చచ్చేనేని న ♦ పథ్య దోష
మనుచు వచ్చియుండు, బ్రదికిన ♦ ఘనతఁగాంచు.

శా॥ దైవజ్ఞత్వము, మాంత్రికత్వమును, తంత్రీప్రజ్ఞయున్ వైద్య వి
ద్యా వై శద్యము, చాటుకాశలము, సాహ్వ్యపార, మొక్కటే
వేదిత్తుంబును గూర్పు, నంతకుఁబయిన్ విద్యాబలం బొందినట్
లేవై వశ్యముఁబొందు మానవుఁడు నిజ్జేపంబు పొందించెనాన్.

గీ॥ కవివరప్రీతి కటనంబు ♦ గ్రామమునకొ,
వరగజాశ్వములకొ, లేక ♦ వస్తుమునకొ,
భోజనప్రీతికొఱకొ, తాం ♦ బూలమునకొ,
అక్కఱకు వచ్చుచున్నది ♦ యవనియందు.

గీ॥ పుత్రవతులగు నిరువురు ♦ పాలితులున్న,
భర్తృహీనయై దుఃఖించు ♦ భగినియున్న,
సంతతియు నింటఁ గలహంబు ♦ జరుగుచుండు
దాని పైరింప శక్యంబె ? ♦ ధాతకైన.

గీ॥ మించి మరణకాలము సమీ ♦ పించువనుక
బ్రాహ్మణ యముండు బాధింపఁ ♦ బాలుపడఁడు;
కాల నియమంబుఁ దప్పియె ♦ క్కడకుఁ జనిన
ధనము ధన మంచు ఋణదాత ♦ తగవులాడు.

గీ॥ బహుముఖంబుల జరరాన్ని ♦ ప్రజ్వలించె,
నెలమి శీతోష్ణములను స ♦ హింపఁజేసె,
నడువ శక్తియుఁ బుట్టించె, ♦ జడత మాన్చె,
నహాహ ! దారిద్ర్యమతుల సి ♦ ధ్ధావధంబు.

గీ॥ క్షణము మాత్రంబ యుండును ♦ గ్రహమవంబు,
యామమాత్రంబ యుండు సు ♦ రామదంబు,
నడుమఁ గలిగిన సంవ దు ♦ న్మాద మదము
చచ్చుపర్యంతముండు దుష్టనుల కకట.

గీ॥ జనుల పంచింది యాజ్ఞించు ♦ ధనమదాంధుఁ
జైదుగవ్వల యీవికి ♦ సతిశయించి
నర్వశాస్త్రంబులం దానె ♦ చదివినట్లు
పండితుల ధిక్కరించు వా ♦ గావ్దమునను.

గీ॥ హస్తమున జపమాలిక ♦ నవధరించి,
నడుమ నడుమను తనదు క ♦ న్నవను మోడ్చి,
బ్రహ్మమయమంచుఁ దత్వ ము ♦ పన్యసించు
పాఠు వేదాంతి యను ఖ్యాతిఁ ♦ బడయఁజాలు.

సీ॥ ఆతుల శిష్టాచార ♦ మని పల్కి తులసి హృత్
తౌళనపక్రియల్ ♦ జరుపుటయును,
ధ్యానంబు సటియించి ♦ స్నానంబుఁ గావించి
దట్టంబుగా భూతిఁ ♦ దాల్చుటయును,
చాల దవ్వగనున్న ♦ మాలను వీక్షించి
గట్టిగాఁ బొమ్మించుఁ ♦ దిట్టుటయును,
అన్యులు వీక్షించు ♦ సంత పర్యంతము
నిత్యకర్మంబును ♦ నెఱపుటయును,

గీ॥ దేవతార్చన మనుచును ♦ దినము దినముఁ
గాలమంతయు వమ్ముగఁ ♦ గడపుటయును,
పామరులు మెచ్చ గౌర వా ♦ స్పదము లయ్యె
విద్యలేనేటి వైదిక ♦ వేషమునకు.

ఉ॥ “ప్రాయము మించె, వార్ధకము వచ్చె, నొనర్చిన పాతకంబు ల
న్యాయకృతంబు”లంచు మది నారసి కాలునిభీతిఁ జెంది “నా
రాయణ! వాసుదేవ! రఘు! రామ! దయానిధి”యంచు వృద్ధుఁడా!
వేయి వచింతు వీ వనుభవంపవా? యాత్మ కృతాపరాధమున్.

గీ॥ ధర్మమిమఁ బూని యాజ్ఞించి ♦ ధనచయంబు,
భార్య వచ్చియును నది వేద ♦ వాక్యమనుచుఁ,

జనకు దోచినదే ధర్మ • మనుచు మెలగు
నపరకలికి నమస్కార • మాచరింతు.

నవరసములు — శృంగారము

నీ॥ లలితలావణ్య లీ • లా శల సంభూత
కమలంబుగాని, ము • ఖంబుగాదు,
కరిదోయి విందుగఁ • గ్రాలు నవ్వి వృణాల
యుగళంబుగాని, బా • హువులు గావు;
విరహులంజిక్కులఁ • బెట్టెడువైవాల
చయమగుఁగాని, కే • శంబుగాదు,
శృంగారజలమున • నెలమి నటించు మా
తస్యంబులు గాని నే • త్రములు గావు
గీ॥ మదనబాణాగ్ని సంతప్త • మానవులకుఁ
జెలుపురీఱు శోణితీర్థ • శిలలతోడ
బ్రహ్మనిర్మించు నొకసరో • వరముగాని;
నెలత గాదీమె యియ్యది • నిశ్చయంబు.

ఈ॥ చంపకగంధి! చంద్రముఖ! చంద్రుని రాహువు మింగఁగోవు. నీ
సాంపలరారుమోముఁ బరి • శుద్ధ నవేందునిఁ గాఁదలంచి, భ
క్షింపగరాహు వింకగమ • కించు, శశాంకునిఁ జూచునే? ప్రియే
శింపుముగేహమందు నతి • శీఘ్రముగన్, వెలి నుండవచ్చునే?
మ॥ జడుఁడై వేదములన్ బఠించు నల య • బ్బాతాననుజ్ఞేష? న
న్నఁడు నేకాంతలఁజూడ మట్టివరసా • స్తవ్యంబు నిర్మించు తె
క్కడ? గౌరీహృదయేశుడీశ్వరుఁడు తన్ • గారిండునంచునేభయం
పది పుష్పాయుధుడీగతిన్ యావతి రూ • పంబూనె నిక్కంబుగన్.

—: సభి కర్తృక మావాచనోదనము :—

నీ॥ ప్రియుఁడు నీవైగూర్చి • వెలయించి యలరింపఁ
బరుషవాక్కులనీవు • పలుకఁదగునే?

ప్రాణనాథుడొనముఁ డై నిన్ను వినుతింప

నిశ్చేష్టవై నీవు ♦ నిలువఁదగునె?

ననువు కాడనురాగ ♦ మనుకూలుఁడై చూప

దేవప్రభావము నీవు ♦ తెలుపఁదగునె?

ప్రేమదంబునను భర్త ♦ సుమఃఖుఁడై దరిఁజేర

విముఖత్వమున నీవు ♦ వెడలఁదగునె?.

గీ॥ అందుచేగాదె విషమయ్యెఁ ♦ జందనంబు,

అక్కటక్కట! పన్నీర ♦ మన్నియయ్యె,

నమృతకిరణుండు చండ మా ♦ ర్తాండుఁడయ్యె,

దుఃఖకరమయ్యెఁ బ్రేమదంబు ♦ తోయజాత్రీ!.

(అనియొక చెలికత్తె ప్రియసఁ గోపించిన కాంతమగున్ది పంకజున్నది)

గీ॥ వాలుఁజూపుల నిగిడించి ♦ పట్టపగలు

ప్రియుల చిత్తవిత్తముల హఁ ♦ రింపెదీవు;

చంచలాక్షి! యపూర్వమీ ♦ చౌర్యచర్య

ఎట్లు నీకబ్బెనో వచి ♦ యింపరాదె?.

చరి॥ రమణి! మనోహరాధర సు ♦ ధారసధారలఁ గోలువేళ న

స్థిరమయి నామనరబభిల ♦ పించుచు నున్నది శేషభావమున్;

గరములఁబట్టె గోరఁదగుఁ ♦ గాదె? విరోచన పాత్రభావమున్;

గరమనురక్తి నీచెలువుఁ ♦ గాంచగఁ గోరెద నింద్రభావమున్

(ప్రియనర్హోక్తులు)

—♦ వయస్సుంధి వర్ణనము ♦—

సీ॥ కనుగొనల్ మెలఁపెల్ల ♦ గానేగుచున్నవి

శ్రీవణపుటంబుల ♦ పాఠములకు,

నించుక నెమ్మనం ♦ బెడఁబాయుచున్నది

తై శవకోడల ♦ సంగతంబు,

వెనుదీయుసిగ్గుతో ♦ మొనలెత్తుచున్నవి

కుచుకుట్టులంబులు ♦ కొమరుమిగుల,

గాత్రమందంతటఁ ♦ గ్రాలుచున్నది మున్న
విక్షించియుండని ♦ వింతసాబఁగు,

గీ॥ బొమ్మలకు శోభనముఁజేయు ♦ పాలుపెరిగె
వన్నెలంజూపుచున్నది ♦ కన్నెమిన్న;
ఇంతయేటికి మారున ♦ కిప్పుడొరేపా
సరసపట్టాభిషేకంబు ♦ జరుగఁగలదు.

—♦ యావనము♦—

ఉ॥ చాలు విరించి, యేమిటికి ♦ శౌరి, మనోభవవైరి యీశ్వరుం.
దేల? పృథిక్షణాధిక వి ♦ జృంభణ సంపదకున్ మడించి, దో
ర్యాలయుగంబునందొరసి ♦ పొంగుచునుగవ కిపికిన్ వడిన్
ప్రీలిన కంచుకంబుగల ♦ స్త్రీ సవ యావనమున్ స్మరింపుడి.

—♦ ప్రణయకలహంతరితనాయి కానునయము ♦—

మ॥ పడఁతీ! రాత్రియేగుచున్నది గతప్రాయంబునన్ జూచు చం
దుఁడు నెల్లందనముదె దీపమువలెన్; ♦ దోషంబు దండంబుతోఁ
గడచున్, జమ్మల పొంతనున్నకతనన్ ♦ గాత్రస్యముంబూను నీ
యెడఁదన్ గోపము సంహరింపుము ననున్వీక్షింపుమక్షిద్వయిన్.

సీ॥ ఉదయ దిక్కటమున ♦ నుదయించె రాగంబు

లేదుగా నీకు రా ♦ గోదయంబు,

లదె కృశోదరిచూడు ♦ మంధకారమణంగ

నక్కటా! నీ కోప ♦ మణిగ కుండె,

నింగింగనుంగొన ♦ నిర్మలమయ్యె, ని

ర్మలము గాకుండెనీ ♦ మానసంబు,

కోమలీ వింటివే? కూయుచున్నదికోడి

మానవింకేటికి ♦ బూనెదీపు,

గీ॥ కోపశీల! నీకోపాంధ ♦ కూపమునను

నన్నుఁ గూలఁ దొల్యుఁగనీకు ♦ నాయమునెనె

బాబు! యీలీల కీవేళఁ ♦ దాళఁజాల
మేలుకొను మేను నీవాడ ♦ నేలుకొనుము.

—♦ వీరరసము♦—

సీ॥ శాపంబుచేనైనఁ ♦ జాపంబుచేనైన.
జయలక్ష్మీఁ బెండ్లాడు ♦ శక్తిఁబడసి,
గండిబొంగ యనంగఁ ♦ గామదేనువుఁగొన్న
కార్తవీర్యార్జును ♦ గండడంచి,
ధర్మసంస్థాపనా ♦ ధంబు విజృంభించి,
త్రాత్రవంశంబును ♦ నంహరించి,
ప్రతిలేనిదాతయై ♦ బ్రాహ్మణకోటికి
ధారుణీ తలమును ♦ ధారవోసి,

సీ॥ జ్వాలలను జిహ్వలం గ్రాళి ♦ కాలవహ్ని
యనుచు నమరులు భీతిల్లు ♦ నట్లు మెలగి,
వచ్చుచున్నాఁడు కోపాగ్ని ♦ ప్రజ్వలించఁ
భారవతీ ధర్మపుత్రిండు ♦ భార్గవుండు.

—:కరుణారసము:—

మ॥ తనుజం గాంచిన యంతనే యమితచింతంబగుండుచున్ దండియొ
వ్వని కీనానని యెంచి,యొక్కనికీ నుద్వాహంబుఁ గావించు, నా
తనితో సౌఖ్యముఁబొందునో యమితచింతంబగుండునోయంచు వే
గనులం జూచుచునుండు; గవ్వముగదా ♦ కన్యాపితృత్వం బిలన్.
చం॥ లలన! వివాహ వేళను శి ♦ లా శకలంబును మెట్టుచున్ బడ
సలన విభీతి నాదు కర ♦ కంజము నూతగఁ గొంటినివు, నే
డెలమిని స్వర్గలోకమున ♦ కేగతి నేగితో నన్నుఁబాసి? నిన్
దలఁచిన యంత నాదు పరి ♦ తాపము జ్వాలవలెన్ జ్వలించెడున్.

—:అద్భుతరసము:—

సీ॥ కలలోకములనెల్ల ♦ గర్భంబున ధరించె
శ్రీపతిప్రీతిమఁ ♦ జెప్పఁదరమే?

అమ్మా హావిష్టువు • నవధరించినయట్టి
 యహినాథు నేగతి • నరయవలయు?
 ఘణిసార్వ భౌముని • దృఢము లీలందాల్చె
 వారాశినేమని • పలుకవలయు?
 నహహ! పాథోనిధిన్ • హస్తంబునంబట్టి
 పుడిసెడు నీరంబు • పోల్కిజేయ
 గీ॥ శేషుడం భోజముంబోలి • చెలువు మీతె,
 నందు శ్రీవిష్ణు వొక్క మి • లిందమయ్యె;
 నయ్యగన్యుని వినుతింప • నలవియగునె?
 అద్భుతంబన నొప్పదే • యాద్యులారా?.

—: హాస్యరసము:—

సీ॥ తనకా భరణమైన • పెనుబాము, గణపతి
 వాహనంబును మ్రింగ • బయలువెడలె,
 వనకుమారునకు వా • హనమైన నెమ్మి, యా
 యుగ్రసర్పముఁజంప • నుద్యమించె,
 బార్వతీదేవికి • వరవాహనంబగు
 సింగంబు గజముఖు • జీల్పఁజెలఁగె,
 నిటలపటోద్భూత • చటులాగ్ని పలులంబు
 బాలచంద్రు డహింపఁ • బ్రజ్వలించె,
 గీ॥ ద్వేషమిగురొత్తఁగ, నసూయ • పెచ్చు పెరుగ
 గంగకున్ బార్వతికిఁ బోరు • గడలుకొనియె,
 నుగ్రిడియింటి కలఁతలఁ • కోసలేక,
 యాత్మహత్యకు మ్రింగెఁబో • హలహలము.
 సీ॥ వరశురాముఁడునీకు • వరశిష్యుడొగదా,
 చేరి భూతలము యా • చింపరాదె?
 వాయెత్తి బలరాము • బ్రతిమాలి పొగడి, యా
 తని లొంగలంబుగై • కొనఁగరాదె?

విద్దున్న దేగదా ♦ యెలమి దానికి జోడు,

కాలుని మహిషంబు ♦ గట్టరాదె?

అల కుబేరుడు నీదు ♦ పాణమిత్తుగదా,

వెడలి విత్తనముల ♦ నడుగరాదె?

|| పశువులంబ్రోవ గొమరుండు ♦ వజ్రులగాదె?

అకట! దినమొలవాడవై ♦ యరిగి తిరిగి

భిక్షయాచింప దగునెయో ♦ విశ్వనాథ!

గట్టురాబిడ్డ నయ్యనిన్ ♦ గట్టుకొంటి.

గీ॥ పాము మొలనూలుగాజుట్టి ♦ భద్రముగను

చర్మ కాపీనధారియై ♦ సంభ్రమమున

గరుడవాహను శ్రీవిష్ణు ♦ గాంచినంత

నక్కట! దిగంబగుండయ్యె ♦ నాహరుండు.

|| “ఏల వినాయకా! యుజక యేడ్చెద” “వస్తువడననుండునన్

పేళనజేసి నాచెవుల ♦ నేవటలాగె”, “గుమార! మానుమీ

లీ” “లితండెనాకనుల లెక్కిడెనమ్మ,” “గజాస్య! యేమి”? నన్

గేళిక జీరిముక్కుబరి ♦ కించు నెపంబున గిల్లెనమ్మ”; యి

ట్టాలి వచించు పుత్త్రకుల నొప్పెడు నొప్పులకువ్వ గొల్చెదన్.

|| “అమ్మా! కృష్ణుడు వెన్నదొంగ” “వినమా! రా! కృష్ణనిక్కంబె”

“తే

దమ్మా త్రాగెడువాడేగాను” “బలరా! మాత్రాగుచున్నాడవా?”

“అమ్మా! యన్యసతీ పరాష్మి ఖుడ” “గృష్ణానిక్కముంజెచ్చు” “త

మమ్మా” యంచుహసించువానినెదలో ♦ నశ్శాంతముంగొల్చెదన్.

గీ॥ రసికురాలపు నాయక ♦ రంబు గొఱుక

దగునె? సామగాన ప్రపూతంబుచూవె;

కూర్మిగలదేని వీనుల ♦ గొఱుకవచ్చు

నీదు నపకీర్తి వినకుండ ♦ సీరజాక్షి.

అనియొక ఛాందసుడగు ప్రియుండు ప్రియురాలిలో బంబుచున్నాడు.

గీ॥ విటుల వంచించి వేశ్యయై * పెంపుగాంచి,
పిదప దాసియై కాలంబు * నెప్పుడెట్టి,
కుట్టని యనంగ విట విటి * కులముదార్చి,
పడఁతి వృద్ధయై వరపతి * వ్రతనుబోలె.

—:భయానకము:—

చం॥ అరుణరుచి ప్రకీర్ణ నయ * నాంత కనీనికలన్ రహించి, భీ
కరశిత దంతకుంతచయ * ఖండిత మానవకంతరక్త సి
క్తరసనయై, మృగాంత్రముయ * కంధరయై, ధృతమండలాగ్రియై,
ధర పద ఘట్టనంగదల * చాటకవచ్చె నకాలమృత్యువై.

—:భీభత్సరసము:—

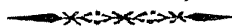
సీ॥ నక్తంచరులతోడ * రక్తంబుఁ ద్రావుచుఁ
గ్రీక్కుచుఁ గాకులు * గ్రద్దలలరఁ,
జిత్తంబులిగురొత్తఁ * గొత్త నంజుడు మెక్కి
దయ్యముల్ మత్తిల్లి * తాండవింప,
వేశాళబాలుండు * వెచ్చనినెత్తుఁజుఁ
ద్రావి గజ్జునఁ ద్రేంచి * తనివిఁబొందఁ,
బ్రక్కపొక్కలనక్కి * పలంబులను మెక్కి
నక్కలు దిక్కులఁ * చిక్కటిల్ల,

గీ॥ బాలశైవాలమై కేశ * జాలమమరఁ,
బన్మములఁబోలి వదన విం * బంబులొప్పు
నెలమి రక్తనదిన్ వీరు * లీడులాడ,
ఘోరసంగ్రామ రంగంబు * కొమరుమిగిలె.

—:రాద్యరసము:—

చం॥ సరపశు వెవ్వఁడా ద్రిపద * నందోన కుందగఁ గొవ్వుబట్టె? నా
కురుసభలో నెవండుసతి * కోకలఁగై కొన? నెట్టికూర్మ హృ
త్పరసిజ శోణితానవముఁ * ద్రావఁగ నేను ప్రతిజ్ఞఁగొంటి? నా
నానగి నుడువదలయ వ * నిన్బడె; బ్రావఁగలేరె కాదు?

మం॥ తలపోయన్ దనువంజరంబున నవ • ద్వారంబు లుద్ఘాటితం
బులు, పాణింబు వసించుచున్నది ఖగం • బుంబోలి, యేరీతి ని
శ్చలమై యందువసించుచున్నదని యాశ్చర్యంబుగాదోచుఁబా
జ్జలకున్, మూఢులు తద్వియోగమునకున్ శోకింతురశాంతమున్
ఉ॥ శ్రేష్ఠముగాని సంస్కృతి వ • రిష్టముగా మదినెంచి మగ్న్యుడ
ల్పిష్ఠ సుఖాభిలాషియయి • వేమరు సంతస మొందుచుండు; సం
గుప్తము నోటఁబెట్టి మదిఁ • గోరికలీరికలైత్త దృష్టిభూ
యిష్టముగాగ న్త న్యమని • యెంచి రహించెడు బాలుక్లే వడిన్,
చం॥ సురలకు బోనమంచు, సిరిసోదరుడంచు, ధృవంబుగన్ సుధా
కరుడనుచున్ సుతంప దివిఁగొల్పెను చందరుఁడొక్క పౌల్లమన్
కరమురహించు, దక్కుగల • కాలమునన్ త్నయ మొందు ముండు, సం
సరణమునందు నే నరుడు, • శాశ్వత పౌఖ్యములొందఁజాలునో?
మ॥ కలిమిన్ మైబలిమిన్ దృఢించి, బుధ సాం • గత్యంబు వర్జించి, పె
ద్దలవాక్కుల్ నిరసించి, మోహజనిత • ధ్వాంతంబునన్ గుడ్డివై
నలినాక్షి విషయావటాంబువుల లో • నన్ గ్రుంకుచున్ జేలుచున్
నలినాక్షున్ హరి సంస్మరింప వేపుడున్ స్వాంతంబ! శాంతింపుచూ.
మం॥ ధర నూహింపఁగ శాశ్వతంబగు పదా • ర్థంబెద్ది? వ్యామోహం
సరణాంభోఞ్చి దరించినం దొలఁగు న • జ్ఞానాంధకారంబు; ని
ర్గుణులన్ బావనమా తపోవనమునన్ • స్వాంతంబ! శాంతించి, శ్రీ
హరి పాదాబ్జ మరందపానమున బ్ర • హ్మానందముంబొందుచూ.

గద్య॥ ఇది శ్రీమద్భాగవతోపనామక సరసింహ శర్మ ప్రిణీ
తాభినవభర్తృహరిసామ సుభాషిత గ్రంథమునం
బ్రథమభాగము సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.